

Âşık Giryânî

Şiirlerinden Seçki

Yayına Hazırlayan
Prof. Dr. Ekrem BEKTAŞ

ŞURKAV YAYINLARI: 53

Âşık Giryani

Şiirlerinden Seçki

Yayına Hazırlayan
Prof. Dr. Ekrem BEKTAŞ

Âşık Giryani

Şiirlerinden Seçki

Yayına Hazırlayan
Prof. Dr. Ekrem BEKTAŞ

2019

ŞURKAV
ŞANLIURFA İLİ KÜLTÜR EĞİTİM SANAT VE
ARAŞTIRMA VAKFI YAYINLARI

Yayına Hazırlayan
Prof. Dr. Ekrem BEKTAŞ

Yayın No: 53

Birinci Basım
Ağustos 2019

ISBN: 978-975-7394-53-2

Görsel Yönetmen
Mustafa AKGÜL

Baskı
Elif Matbaası
ŞANLIURFA

İÇİNDEKİLER

<i>Takdim</i>	7
<i>Giryanî'nin Şiirleri Üzerine Bir Değerlendirme</i>	9
<i>Şairin Kendi Kaleminden Hayat Hikâyesi: Âşık Giryanî Kimdir?</i>	17
<i>Şiirleri</i>	21
<i>Âşık Giryanî'nin Yakarış, İkaz, Nasihat Şeklindeki Şiirleri</i>	99
<i>Âşık Giryanî'nin Fantaziyat Türünden Şiirleri</i>	163
<i>Âşık Giryanî'nin Yara Hitap Şeklindeki Şiirleri</i>	237

TAKDİM

İnsanoğlunun ilk mabedi inşa ettiği, buğday tohumunu toprakla buluşturarak ilk tarımı yaptığı Şanlıurfa, binlerce yıldır değişik medeniyetlerin izlerini ve kültür varlıklarını günümüzde yaşatan şehirlerimizden biridir.

Bu coğrafyada kültür ve medeniyetin ortaya çıkmasında, burada yaşamış olan her inanç ve topluluğun çok önemli katkısı vardır. İşte bu topraklarda yaşamış her inanç ve kültürü bilmek ise araştırmak ve tanıtmak ile mümkün olacaktır.

ŞURKAV olarak tarihimizden edebiyatımıza, müziğimizden sıra gecesi geleneğimize, mimarimizden geleneksel el sanatımıza kadar soyut ve somut bütün kültürel varlıklarımızın yaşatılması ve tanıtılması konusunda çalışmalar yapmak, araştırmacıların bu konuda yapacakları çalışmaları desteklemek önemli hedeflerimizdendir.

Şanlıurfa, tarihi ve kültürel geçmişi içerisinde özellikle de Divan edebiyatı sahasında şöhreti Osmanlı coğrafyasını da aşan Yusuf Nâbî gibi bir deha ile birlikte yüzlerce şairin yetiştiği bir merkez olmuştur. İşte bu bereketli topraklarda yetişmiş, duyu ve hislerini şiirleriyle dile getirmiş şairlerden biri de Giryanî'dir. Bazı Halk şairi gibi rüya motifiyle ve erken yaşlarda şiirle tanışan Giryanî kimi zaman bir sevdaya kapılmış, kimi zaman acılarla yanıp tutuşmuş, kimi zaman da yüreğinin derinliklerinde hissettiği duygularını, aşkını, sevgisini ve yalnızlığını dile getirmiştir. Şairimizin yüreğinden kopup gelen bu şiirleri sizlere sunmak amacıyla hazırlanan bu seçkinin 12.000 yıllık şehrimizin kültürüne ve siz değerli okurların bilgi dağarcığına önemli katkılar sağlayacağına inanıyorum.

“Aşık Giryanî Şiirlerinden Seçki” isimli bu çalışmayı yayına hazırlayan Harran Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Ekrem BEKTAŞ'a ve emeği geçen herkese şükranlarımı sunarım.

Abdullah ERİN

Şanlıurfa Valisi / ŞURKAV Başkanı

GİRYANÎ'NİN ŞİİRLERİ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME

Urfalı Giryanî'nin gerek hayatı gerekse şiiri üzerine -kesin olmamakla birlikte- yaptığımız araştırma ve aile bireylerinden aldığımız bilgiye göre bugüne değin herhangi bir çalışma yapılmamıştır. Şairin şiirlerini herhangi bir dergi, gazete veya mecmuada yayımlanmamış olması bunda önemli bir etken olduğu kanaatindeyiz. Zira Giryanî hayatta iken şiirlerini birer birer yayımlamadığı gibi kitap olarak da neşretmemiştir. Fakat ömrünün sonlarına doğru kaleme aldığı bütün şiirlerini kendi el yazısıyla iki defter hâlinde temize çekmiş, kendi içinde tasnif etmiş ve sırayla numaralandırmıştır. Şairin iki defterde topladığı şiirlerinin toplam sayısı 991'dir. Şair şiirlerini "Şahsımla İlgili Şiirler, Yara Hitap, Fantaziyat, Gazeller ve Umuma Nasihat" başlıkları altında sınıflandırmıştır.

Giryanî, içeriklerine uygun olarak bütün şiirlerine başlık koymuştur. Bu başlıklardan bazı örnekler şöyledir: *Rüyada Dediler*, *Rüyada Gördüm Yarı*, *Giryanîde Kul Oldum*, *Felek*, *Meftun Eyledi*, *Radyodan Münteşir Güzelce Bir Ses*, *Kırılan Kalbim*, *Kerem Eyledin* vs.

Şair Giryanî, bazı şiirlerinin başında "gazel, murabba, tahmis, şarkı" gibi divan edebiyatında kullanılan nazım şekilleriyle yazdığını belirtmişse de hiçbir manzumesi aruz vezniyle yazılmış değildir. Şair bu türdeki manzumelerinde nazım şekillerine uygun olarak kafiye kullanmış ve şiirleri de beyit ya da bent şeklinde düzenlemiştir. Bundan hareketle Giryanî'nin divan şiirinden beslendiğini en azından şairlerin şiirlerini okuduğunu ancak yeteri düzeyde eğitim almadığı için divan şiirinin estetik kurallarından gereği gibi istifade edemediğini anlıyoruz.

Âşık Giryânî bütün şiirlerini halk şiirinin asıl vezni olan hece ile yazmıştır. Hece vezniyle yazılan şiirlerdeki duraklar da yine halk şiirinde kullanılan 4+4+3=11, 6+5=11, 4+4=8 biçimindedir. Bu duraklara birer örnek vererek somutlaştıralım:

Kerem oldum / Aslı yaktı / narımı

Ferhat oldum / Şirin aldı / serimi

Mecnun oldum / bulamadım / yarımı

Aşk yolunda / koşa koşa / hâl oldum

Kader çizgisini / hiçe sayanlar

Bu dehrin yolunda / yanılır gider

Azabı ukbayı / göze alanlar

Cehennem ehline / karılır gider

Reva gördü / bunu felek

Hasıl olmaz / bende dilek

Yar nur yüzlü / sanki melek

Kana kana / göremedim

Giryânî, hayat hikayesinde ve şiirlerinde dile getirdiği gibi âşık bir kimsedir. Onun âşıklığını bilmeden şairliği hakkında bir fikir ileri sürmek eksik ve yanlış olur. Şairin “6 ila 8 yaş aralarında her gece rüyama giren bir kız (adının Asuman Han olduğunu söyleyen) bana hitaben: “Sen bana âşık olacaksın, seni pençeme aldım. Pençemden kurtulamayacaksın.” diyerek mütemadiyen beni korkutmaya çalışıyordu.” ifadesi âşıklığını dolayısıyla şairliğini özetler mahiyettedir. Giryânî, bu ifadesinin dışında şiirlerinde âşıklığı ve şairliği hakkında fazlasıyla malumat verir. Şair “İlk Aşk” adlı şiirinde de âşıklığını şöyle ifade eder: “Henüz on üç yaşında iken bir gece seher vaktine yakın bir zamanda pirleri rüyada görür. Pirlerin telkiniyle, Han Asuman isimli bir güzele âşık olur. Her gece âşığın rüyasına girip cilveler yapan Han Asuman, başına bela olduğunu söyler.”

Şair “Bildiri” isimli ikinci şiirinde de aynı konuyu anlatır. Rüyada gördüğü Han Asuman’ın aşkıyla ilahi nura ve sırlara mazhar olan şair, pirlerin elinden bade içerek âşıklık beratını aldığını söyler.

Rüya motifiyle Han Asuman isimli güzele vurulan İbrahim, aşk derdinden bir türlü kurtulamaz ve hayatı boyunca ağlayıp inlemeğe başlar. Böylece “ağlayan, ağlayıcı” manasındaki “giryan” kelimesinin nispet eki almış şekli olan “Giryanî” mahlasını/takma adını kullanır. Böylece İbrahim rüyadan sonra aşkına karşı koyamadan duygu ve hislerini şiir şeklinde dile getirmeğe başlar. Ancak Giryanî'nin, âşık tarzı şiir geleneğini temsil eden şairlerden ayıran bazı özellikleri vardır. Her şeyden evvel Giryanî, manzumelerini doğaçlama söylemez, duygu ve hislerini ilham gelince doğrudan yazıya aktarır. Âşık tarzını sürdüren şairlerin vazgeçemediği “saz çalma” işini de Giryanî'de göremiyoruz ancak şairin kızımdan aldığımız sözlü bilgiye göre şair hobi olarak ev ortamında saz çalıp söylermiş. Dolayısıyla şair, halk âşıkları gibi manzumelerini saz eşliğinde okumaz. Yine şairin kendi döneminin âşıklarıyla pek iletişim hâlinde olmadığını ve âşıklar arasında önemli bir gelenek olarak devam eden “âşık atışmaları”na katılmadığını söyleyebiliriz. Ayrıca âşıklık geleneğinde önemli bir yer teşkil eden “hikâye anlatma” ve “muamma çözme” gibi faaliyetlerde de bulunmamıştır. Çünkü şairin şiirleri arasında bu konularda delil olabilecek manzumelere rastlayamıyoruz.

Giryanî, devrin eğitim kurumları olan ilk ve orta mektepte öğrenim görmüş biridir. Lise öğrenimini tamamlayamamış şairin iyi bir eğitim aldığını söylemek mümkün değildir. Şiirlerinde de onun eğitim düzeyini tahmin etmek zor olmasa gerek. Dolayısıyla şair şiirlerinde sık sık tekrara düşmüştür. Onun tekrara düştüğü ifadeler bir kısmı örnek olarak aşağıda verilmiştir:

*Dilerim emeğim düşmesin suya
Dilerim hiç geçmesin eyyamı baharın senin
Dilerim Hüda'dan deşmesin nazar
Dilerim bulursun felah
Dilerim öylece kalasın Urfam
Dilerim Hüda'dan gülsün bed yüzün
Hep dilerim Hak'tan çalınsın sazın
Dilerim Hüda'dan aman*

Şairin şiirlerinde en çok işlediği temalar aşk, gurbet, yalnızlık, karamsarlık ve öğüttür. Seçkiye aldığımız şiirlerde “yar” kelimesi 318, aşk 215, bülbül 65 kez, hasret 54, usanmak 43, gece 38, gam 37, dert 31, kuş 25, çiçek 25, feryat 13 vs. kez geçmektedir. Giryanî sadece bu değindiğimiz temalarda kalem oynamış pek çok konuda bir ya da birden fazla şiir yazmıştır. Siyasi olayların yoğun yaşandığı 1970-1980 yıllarını eleştirdiği gibi halkı derinden etkileyen, anarşi, pahalılık ve zam gibi sosyal meseleleri de şiirlerinde ele almıştır. Yine zamaneden şikayet, taşlama ve dini içerikli şiirler de dikkat çekecek kadar fazladır.

Giryanî her ne kadar İlahi aşka mazhar olduktan sonra şiir yazmağa başlamışsa da onun şiirinin dayandığı belli başlı kaynaklar vardır. Bu kaynaklardan en önemlisi doğup büyüdüğü şehir olan Urfa ve memurluk yaptığı yerlerdir. Şair başta Urfa olmak üzere gezip dolaştığı yerlerin kendince önemli gördüğü özelliklerini şiirlerinde sıklıkla işlemiştir. Onun şiir defterinde Urfa ile ilgili birçok şiiri yer almaktadır. Gazel formundaki *Şanlıurfamız*, *Şanlıurfa'nın Kurtuluşu*, *Şanlı Urfam*, *Şanlıurfamızın Toprağı* başlığını taşıyan şiirler bunlardan bazılarıdır. Bu manzumelerde genel olarak Urfa, bilinen özellikleriyle övülmekte ancak şair bu övgülerinde yer yer mübalağaya kaçmaktadır.

Âşık Giryanî, “Her İlde Bir Güzel” isimli şiirinde de sırasıyla “Bitlis, Muş, Hakkari, Van, Ağrı, Kars, Artvin, Bingöl, Erzurum, Erzincan, Elazığ, Diyarbakir, Siirt, Mardin, Tunceli, Malatya, Gümüşhane, Trabzon, Giresun, Ordu, Samsun, Amasya, Sivas, Çorum, Kırşehir, Kayseri, Adana, Kahramanmaraş, Gaziantep, Şanlıurfa, İstanbul, Ankara ve Rize” şehirlerinin güzelleri hakkında beşer mısralık tek kıta şeklinde nazmetmiştir. Gerçek bu kıtalarda gerekse şiirlerin tamamında zorlama ifadelere ve bağlama uymayan kullanımlara rastlamak mümkündür. İstanbul için yazdığı kıta şöyledir:

İstanbul

İstanbul'un kızları

Aya benziyor yüzleri

Kömürden siyah gözleri

Gönlüm sevdi bir gülünü

Ya Rab esirge kulunu

Giryanî'nin eğitim seviyesi göz önüne alındığında kelime dağarcığının zengin olduğunu söyleyebiliriz. Gerek Urfa ağzında kullanılan kelimeler gerek halk şiirinde geçen benzetme ve kavramlar ve gerekse tasavvuf çevrelerinde kullanılan ıstılahlara rastlamak mümkündür. Urfa ağzında yaşayan ve şairin şiirlerinde geçen kelime ve söyleyişlerden bazıları şöyledir: yarım (sevgilim), evrah (ervah/ruhlar), hiyle (hile), iyman (iman), mavâl (uydurma, anlamsız ve can sıkıcı söz, yalan, martaval), karuvan (kervan), elam (alâm), eşkar (aşık/açık), cemade (buz), curun (su haznesi, kurna), mahles (mahlas), sülafa (sefilik), seramce (serencam: macera), bihiş (akılsız), mazuban (merzübân: sınır beyi, hudut muhafızı), dehara (dehr: dünya), muhannet (korkak, alçak), bıra (kardeş), para para (pare pare), nala (nalan: inleme), bar çağına (meyve, ürün zamanı yani evlilik çağı), zay (zayi'/kayıp, yok olma).

Lügatta idam etme anlamına gelen "salb" yanlış kullanılarak "Verilen emekler salb olup gitti" mısraındaki kullanımıyla "boşu boşuna harcama" anlamında kullanıldığı açıktır.

Âşık Giryanî, divan ve halk edebiyatının ünlü aşk mesnevileri olan Ferhat u Şîrîn, Leyla vü Mecnûn, Kerem ile Aslı, Tahir ile Zöhre, Emrah ile Servihan ve Şeyh Senem gibi hikayeleri okuduğunu veya dinlediğini tahmin ediyoruz. Çünkü şairin şiirlerinde, çift kahramanlı aşk hikayelerinin kahramanlarının adları sıklıkla anılır:

Kerem de yanmıştı Aslı Han'ına

Aslı yanmadı mı Kerem ahına

Servihan da ermedi Emrah'ına

Onlar da uğradı cefaya cevre

Yine tekke ve tasavvuf edebiyatında çokça işlenen ve her biri İlahi aşkın tesiriyle kâmil mertebeye ulaşan İbrahim Edhem, Seyyid Nesimî, Hallâc-ı Mansûr ve Yunus Emre gibi isimler zikredilir. Bu yönüyle şairin tasavvuf literatürüne de hâkim olduğunu tahmin ediyoruz:

Musa mıyım çıksam Tura

Mansur mıyım çektin dara

Edhem miyim hep avare

Dolaştırdın ilden ile

Giryanî, halk edebiyatının önemli şairlerinden olan Karacaoğlan'a hitaben bir şiir yazmıştır. Karacaoğlan'ı "şairlerin serdari" olarak gören şair kendisini onunla adeta eşdeğer tutar. Karacaoğlan'ın dışında Âşık Emrah, Âşık Hicranî Baba, Âşık Şirazî ve Âşık Veysel isimlerini yad eder.

Yukarıda isimlerini andığımız şairlerin dışında Giryanî, Cumhuriyet dönemi sonrası edebiyatımızın güçlü şairlerinden Necip Fâzıl Kısakürek ve Abdurrahim Karakoç'a hitaben birer şiir kaleme alır. İki şairin de ortak özelliği Maraşlı olmaları ve aynı düşünceye sahip olmalarıdır. Giryanî de uzun yıllar Maraş'ta yaşadığı için Abdurrahim Karakoç'la tanışmış olmalı ki şiirinin başlığını "Abrurrahim Karakoç Kardeşime" diye yazmıştır. Şiirin ilk dördlüğü şöyledir:

Şairler içinde bir teksin bir tek

Sendeki kafa bal dolu petek

İnkâr mümkün değil hem dahi gerçek

Dünyalar durdukça dur Karakoç'um

Şairin memurluk yaptığı, gezip dolaştığı veya hasret duyduğu yerlerin adlarını şiirlerinde sıklıkla kullandığını ifade etmiştik. Şiirlerde geçen özel yer adlarının bazıları hakikaten şairin gördüğü yerler olabilir. Bazı yerler ise sembolik özelliği olan şehir isimleridir. "Rüyada Dediler" isimli şiirde "Hindistan, Pakistan, Buhara, Kuzistan, Muristan, Elbistan, Dağıstan, Bedistan, Şehristan, Gülüstan" kelimeleri kafiye olarak kullanılmıştır. Bunlardan "Muristan, Bedistan, Şehristan ve Gülüstan" kelimeleri gerçekte bir yer ismi olmayıp sırf kafiye için tercih edilmiştir.

Şair veya âşıkların çoğunda görülen seriütteessür yani çabuk üzülen, çabuk kırılabilen ruh hâli Giryanî'de de fazlasıyla hissedilmektedir. Onun bu hâli zaman zaman karamsarlığa hatta bedbinliğe kadar varır. Kendisi şiirlerinde bu ruh hâlini çokça işler. "Gülmedi Bed Yüzüm" isimli şiiri bunun en bariz örneğidir:

Gülmedi bed yüzüm geldim geleli bu kâne

Her seferinde bir şeyler olmuştur bahane

*Kaderin bu imiş şekva edemem hâlimi
Faydası olmaz derdimi söylesem tane tane*

*Her can dayanmaz bu derde sizler de inanın
İlk gördüğümden beri hayranım canana*

*Safayı unuttum çünkü bir kez göremedim
Bilemedim neş'eyi o yarı ana ana*

***Giryân** geldim bu dehre almadım başka ünvan
Feryadım sessiz olur çiğlerden yana yana*

Hayata karşı bu derece bedbin düşünen şairin çocukluğunun da etkisi olduğu muhakkaktır. Muhacir bir ailenin çocuğu olarak Urfa'da dünyaya gelen ve hayatın zorluklarını dem ve damalarına kadar hisseden birinin bu ruh hâli sadece âşıklıkla izah edilemez. Onun teselli bulduğu en önemli şey hiç şüphesiz şiirle meşgul olmasıdır. Bu yüzden şair her hadise ve durum karşısında kalemine sarılmış, duygularını, hislerini, meramını, öfkesini, nefretini ve bir türlü ulaşamadığı aşkını şiirle dile getirmiştir. Bu hâllerini şiire dökerken, zaman zaman tekrara düşmüş, bazen manaya gereken ehemmiyeti vermemiş, kafiye için anlamı feda etmiş kısacası manzumelerini içinden geldiği gibi nazmetmiştir. Onun bu manzumeleri şiirden ziyade eskilerin "mukaffa söz" diye tanımladıkları nazma daha yakın olduğu kanaatindeyiz. Ancak bütün bu eksikliklere rağmen Giryânî, hece vezniyle ve değişik formlarda manzumeler kaleme almış ve edebiyatımıza ürünler kazandırmış Urfalı bir halk şairimizdir.

Giryânî'nin ömrü boyunca kaleme aldığı ve kendi yazısıyla iki deftere çektiği tüm şiirleri, şairin Şanlıurfa'da yaşayan kızının şahsi kitaplığındadır. Şanlıurfa Valiliği ŞURKAV Yönetim Kurulunun kararı doğrultusunda Giryânî'nin toplamı 991 olan şiirlerinden bir seçki hazırlanmamız istendi. Tarafımızdan hazırlanan seçkide mümkün merteye şairin üslûbunu, âşıklığını ve şairliğini yansıtan şiirler seçildi. Özellikle şairin memleketi olan Şanlıurfa ile ilgili şiirlerine fazla yer verilmeğe çalışıldı.

Bunların dışında toplumun genel ahlâk kurallarının işlendiği şiirlerin alınmasına özen gösterildi; özellikle eleştiri ve tahkir edici konuların ele alındığı şiirlerin alınmamasına dikkat edildi. Özetle şairin hemen hemen her türdeki şiirinin birer örneği seçkiye alınmağa çalışıldı. Seçilen şiirlerde imla birliği sağlansın diye ufak-tefek bazı değişiklikler tarafımızdan yapıldı ancak başta Farsça tamlamalar olmak üzere Urfa ağzına ait bazı imla hususiyetinde şairin tercihi esas alındı. Bütün dikkatimize rağmen genel okuyucunun zevkine uymayan şiirlerin de gözden kaçmış olabileceğini ifade ederek ŞURKAV tarafından yayımlanacak bu seçkinin edebiyat ve kültür dünyamıza zenginlik kazandırmasını temenni eder, Âşık Giryanî'yi de rahmetle anarım.

Prof. Dr. Ekrem BEKTAŞ
Ağustos-2019

ÂŞIK GİRYANÎ KİMDİR?

(Kendi Kaleminden)

Bunu iki kısımda açıklayabiliriz:

Şanlıurfa'nın merkez Beykapısı Mahallesi'nde Şefik isimindeki baba ve Adile isimindeki anadan doğma (1341 yılında) İbrahim Günüşği.

Aslında büyük dedem Haydaranlı Aşireti'nin Şeyh Hasan kabilesinden olup ismi Mirza Mehmet'tir. Bu Ağrı Vilayeti'nin Patnos İlçesi'nin Kölükler Köyü'ndendir.

Mirza Mehmet'in Yusuf (dedem) ve Mehmet isimlerinde iki oğlu ile Güzel isiminde bir kızı varmış.

Dedem Yusuf'un Nuriye isiminde eşi ile Abdalbaki, Mehmet Şefik (Mehmet Şefik'in ismi Şanlıurfa nüfus kütüğüne geçerken memurun azizliği yalnız Şefik olarak geçmiştir.) ve Tahir isimlerinde oğulları ve Şerey ve Fatma isimlerinde de iki kızı varmış.

Birinci Cihan Harbi'nde Ruslar'ın baskınına uğrayan Doğu Anadolu halkı Batı, Güney ve Güneydoğu Anadolu'ya hicret etmişler.

Dedem Yusuf bu arada Şanlıurfa'ya geldiğinde tam 80 yaşında imiş. Yolda ailesinin fertlerini kaybetmiş olan dedem iâşesini temin için bahçe bekçiliğine başlamış. Bekçiliği sırasında Urfa'da bulunan Fransızlar'ı çıkarmak için elinden geleni yapmak suretiyle katkıda bulunmuş. 70 yaşının üstünde Çanakkale'de ve daha önce Enver Paşa ile Allah Ekber dağındaki muharebelerde kahramanlıklar göstererek iki adet madalya almış. Bu madalyaları, çocukken ben kaybetmişim. Dedem bilahare çocuklarında (Şefik ile kızı Şerey) bulmuş.

Babamı Adile isminde bir hanımla evlendirmiş ve bunlardan ben ve Aynizüleyha ve Kasım ve Yusuf ve Abdurrahman isimlerinde çocukları olmuş.

Bunlardan Aynizüleyha ve Kasım ve Yusuf çocukken ve Abdurrahman da 1983 yılında bir eş ve üç adet oğlan çocuk bırakmak sureti ile terki dünya etmişlerdi.

Ben önce mahalle hocalarında Kur'anı Kerim tahsil ettim, sonra 9 yaşında ilk mektebe başladım. 1941-1942 ders yılında Urfa Ortaokulu'nu bitirerek mezun oldum. Bir müddet demircilik ve tam 12 yıl da kuyumculuk yaptım. Sermaye yokluğundan kuyumculuktan bir fayda elde edemedim. Sonra sınavla Tapulama kursuna girerek 1951-1952 ders yılında Tapu ve Kadastro bünyesinde Teknisyen Yardımcısı olarak memuriyet işine başladım. Sıra ile Erzincan, Bafra, Oltu, Iğdır, Bayburt, Urfa, Maraş il ve ilçelerinde Teknisyen Yardımcılığı ve Teknisyen ve Tasarruf Kontrol Memurluğu ve vekaleten Müdürlük görevlerinde bulundum. 8 Nisan 1981 yılında emekliye ayrılarak Kahramanmaraş'ta kaldım. Halen Kahramanmaraş ilinde ikamet etmekte olup 69 yaşında bulunmaktayım.

Âşık Giryânî (ağlıyan) demektir. Zaten hayatta sevindiğimi hiç bilmem. Olmuşsa da kısa müddet için olmuştur. 6 ila 8 yaş aralarında her gece rüyama giren bir kız (adının Asuman Han olduğunu söyleyen) bana hitaben: "Sen bana âşık olacaksın, seni pençeme aldım. Pençemden kurtulamayacaksın." diyerek mütemadiyen beni korkutmaya çalışıyordu.

Ben de uykuda bağırarak uyanıyordum. Ev halkı bir telaşa düşmüştü. Vaziyeti ev halkına anlatmaya çalışıyordum. Rüya her gece devam ediyordu. Bu hal tam 13 yaşına girinceye kadar

devam etti. Bu arada dedem Yusuf 97 yaşında terki dünya etmişti.

13 yaşımdan sonra bu kız rüyama seyrek girmeye başladı. Bana hasret çektiriyordu. Hasretimi gidermek için şiirler yazmaya başladım. Bu şiirlerime gerek ev halkı ve gerekse arkadaşlarım benimle dalga geçerek alaya alıyorlardı. Yine bir gece rüyama birçok ihtiyar, beyaz saç ve sakallı ve nurani yüzlü kimseler girerek: "Sana âşıklığını tebşir etmeğe memur edildik. Âşıksın, hem de Âşık Giryanî'sin" dediler ve bir bardak uzatarak "İç bu aşk şarabını" dediler. İçtiğim anda uyandım. Neredeyse deli olacaktım. O günden sonra Asuman Han gündüz hayalimden, gece düşümden ayrılmaz oldu.

İşte sizlere Âşık Giryanî'nin (yani benim) kim olduğunu kısaca anlatmaya çalıştım. Yazımda edebi bir kusur varsa affınıza sığınırım. Sevgiler, selamlar.

Vasiyetim...

Vaki olursa emri Hak

Arzuma uyun muhakkak

Arzum...

Ne mezar taşı yaptırın ne de üç beş çiçek, zamanla onlar da ölür, onlar da geçecek. Başucuma koyacağınız tek, geniş ve düz taşın üstüne şöyle yazın:

Burada metfundun Âşık Giryanî

Müştakı Hak'tı sızlardı her yanı

Okuyucularımdan bir tek ricam olacak o da bana Allah'tan rahmet dilemeleri ve tenezzül buyurlurlarsa bir fatiha ihsan etmeleridir. Cümlelerinizi gani Mevla'ya emanet ederim. Cenabı Allah cümlelerinden razı olsun.

Âşık Giryanî
Halil İbrahim Günışığı

ŒİRLERİ

İlk Aşk

Nabuluğ çağımda on üç yaşımda
Bir gece vaktinde sehere yakın
Görmüştüm pirleri tek tek karşımda
Bu aşkı gönlüme ettiler akın

Zaman geçti tesir eyledi cana
Meftun etti beni Han Asuman'a
Kendi gonca boyu taze fidana
Neler çektim yar elinden bir bakın

Her gece rüyamda hadsiz hesapsız
Girip naz ederdi gamsız tasasız
Gülerdi yüzüme arsız vefasız
Pek şirindi hemde cana çok yakın

Başına belayım bunu bilmiş ol
İşte sana bir iş işte sana yol
Deyip güldü etti beni sersem bir kul
Fermanı bu emri böyleydi Hakk'ın

Zaman oldu dolaştım dağı taşı
Zaman oldu gözden akıttım yaşı
Zaman oldu gönlümün her telaşı
Felektir isterse dönülmez çarkın

Giryan oldum bu afetin elinden
Kurtulmadım elin zalim dilinden
Gamze yanak gonca dudak gülünden
Durup durup beni buldu bu şaşkın

Bildiri

Bu gece rüyamda sabaha karşı
Pirlerim görünüp geldiler bana
Aldılar elimden hüviyetim
Kaydedip deftere verdiler bana

Bir de gösterdiler Han Asuman'ı
Sızlattılar yine bu tatlı canı
Namüdrük olmuşum o an zamanı
Birkaç izahatı verdiler bana

İşte böyle gördüm Hakk'ın nurunu
İzhar edip çiğnetme gururunu
Vakıfı esrarsın gizle sırrını
Böylece tembihat ettiler bana

O anda kendimi unuttum billah
Böylece halk etmiş hulkumu Allah
Âşksın başına giydirdik külâh
Deyip de bu derdi verdiler bana

Bir anda gözümde oldular nihan
Sanki yıkılmıştı başıma cihan
Ol artık hâlinde bizden perişan
Deyip de beratım verdiler bana

Giryan'sın dediler bilsin bu cihan
Zannetme ahvalin sana bir ziyan
Âşksın uykunu dağıt da uyan
Bizi de unutma dediler bana

Rüyada Dediler

Bir teselli arar iken Şu gönlüm
Seyran eyle gülüstanı dediler
Gülüstana varıp gördüm gülleri
Yürü de git Hindistan'a dediler

Revan oldum Hindistan'ın ilinde
Arz eyledim yarın ince belinde
Meftun iken yanaktaki gülüne
Sür atını Pakistan'a dediler

Pakistan'da göremedim o yarını
Heba ettim mazideki enharı
Bilemedim nazlımdaki esrarını
Buhara'dan Kuzistan'a dediler

Seve seve yine düştüm yollara
Yarını sordum rastladığım kullara
Aşirete oymaklara ellere
İstikamet Muristan'a dediler

Dolaşırken naümidle köyleri
Seyran ettim obaları elleri
Tuhaf geldi lisanları dilleri
Ordan öte Elbistan'a dediler

Yürüdüm tükenmez tozlu yollarını
Sanardım boynunda yarın kollarını
Bana şirin idi şeyda dilleri
Yürü şimdi Dağistan'a dediler

Yara düşünürken birkaç hediyeyi
Üryane eyledi beni ne diye
Şekva etmek istemişken kadıya
Çevir yolun Bedistan'a dediler

Dolaştım yolları hem köŖe bucak
Bulamadın yarın izini ancak
Sorduğumda bu havalim n'olacak
Yürü köyden Ŗehristan'a dediler

Hayırdır inŖallah gördüğüm rüya
Dilerim emeğim düşmesin suya
Giryanî düşmeden zalim pusuya
Tekrar yolların Gülüstan'a dediler

Rüyada Gördüm Yarı

Bu akşam rüyada derin gecede
Gördüm güzelimi güller içinde
Masum bakışlarla biraz yücede
Boyuna sarılı tüller içinde

Anlamadım fikrini meramını
Bilemedim kaderini gamını
Bulamadım asıl o dıramını
Şaşırp kalmıştı yollar içinde

Bilemiyor kadri kıymet bileni
Aramıyor öz yoluna öleni
İdrak etmez hiç yüzüne gülteni
Kalmış böyle gamsız kullar içinde

Gece gündüz düşünürken ben onu
Ağyarı yar seçip gurbeti konu
Böyle mi olmalı sevginin sonu
Düşünüp dururum yıllar içinde

Kapılmış feleğin sam rüzgarına
Hiç bakmadan gururuna arına
Şebabeti kalacak mı yarına
Akıp giden coşkun seller içinde

Hayırdır inşallah gördüğüm rüya
Durup da seyrettim hep doya doya
Cemali aksetmiş o berrak suya
Çalkalanıp dururken göller içinde

Giryan'ım söylerim apaçık sözü
Sineme bassalar ateşten közü
Bana karşı yoktur yarımın sözü
Kor gibi yanarken küller içinde

Giryanî’de Kul Oldum

Kerem oldum Aslı yaktı narımı
Ferhat oldum Şirin aldı serimi
Mecnun oldum bulamadım yarımı
Aşk yolunda koşa koşa hâl oldum

Zöhre oldum çok aradım Tahir’i
Bilemedim batın ile zahiri
Atamadım üzerimden kahırını
Halk içinde halkla kiylü kal oldum

Âşık olup Senem gibi gülmedim
Leyla gibi yar kadrini bilmedim
Gönlümdeki kederimi silmedim
Bu bahçede kuru kuru dal oldum

Derviş oldum diyarları dolaştım
Seyyah oldum iller ilçeler geçtim
Haramdan sakındım yalandan kaçtım
Tahmili gam oldum bir hamal oldum

Edhem oldum yok eyledim varımı
Emrah iken bulamadım yarımı
Nesim oldum taşa çaldım arımı
Yar ayrıldı peşinden dörtnal oldum

Mansur oldum çektiler beni dara
Şu sevdamı bildiremedim yara
Boşa gezdim çok dolaştım avara
El kazandı bende bir maval oldum

Yunus oldum garip oldum ellerde
Çok dolaştım ovalarda bellerde
Yoruldu da artık ben bu yollarda
Durulmayıp **Giryanî’de** kal oldum

Felek

Bermüdam mutii hükmü kaderim
Yazımı kapkara yazdırdı felek
Sıladan ayırıp attı gurbete
Mahzunu hâl edip üzdürdü felek

Yuva kurdurmadı bana bir yerde
Birde düş eyledi dermansız derde
Ne akıl bıraktı ne şuur serde
Gurbeti durmadan gezdirdi felek

Bir kez olsun güldürmedi yüzümü
Gam kederden açtırmadı gözümü
Yakıp yakıp kül eyledi özümü
Her zaman ağyara ezdirdi felek

Pirimle gönderdi bir dolu bade
Eyledi beni de emre amade
Kaskatı kesildim oldum cemade
Tam kırk bin süzgeçten süzdürdü felek

Ne yazımı bildim ne de kışımı
Gönlüm kırık süremedim işimi
Uçurdum elimden hayat kuşumu
Ömrümü de bana bezdirdi felek

Güç yetmiyor şu feleğin kahrına
Kulaç attım sevdaların bahrine
Bade bilip el uzattım zehrine
Uşşakın safına dizdirdi felek

Ağlarım ağlarım sel olur yaşım
Beladan ayrılmaz bu dertli başım
Hasta yatağında inler kardeşim
Gönlümü dünyadan çözdürdü felek

Giryan oldum gireli ben bu dehre
Dayanamaz oldum artık bu kahre
Ne gülzar gerekli ne de gül çehre
Yerinde kal dedi kızdırdı felek

Meftun Eyledi

Meftun oldum billahi ahu göze
Bakışları beni mestan eyledi
Sevdalı gözlerle vurulup kaldım
O beni yarenden dosttan eyledi

Can dayanmaz cilvesine nazına
Mayıl oldum sesine avazına
Aldırmadım kinine garazına
Ehli uşşaka asistan eyledi

Yaktı yüreğimi her gün her gece
Kelamlar ile tek tek hece hece
Gönlümde yer yaptı benden gizlice
Beni de şuurdan ustan eledi

Öldürüp öldürüp aldı ruhumu
Mürtefi eyledi ahı vahımı
Göstermedi bana gönül şahımı
Bilirim bunuda kastan eyledi

Göründü göründü güldü yüzüme
Ateşini saldı sine özüme
Sızılar indirdi iki dizime
Aşkıma olan hevesten eyledi

Gönüldür seviyor yoktur imkanı
Gözüne değişmem koca cihanı
Bir tek odur şu gönlümüm mihmanı
Girip gönlümü bedesten eyledi

Bu cihanda **Giryan** eyledi beni
Gösterip her gece gonca deheni
Yeter artık kapat dedi çeneni
Bu sözleri beni nastan eyledi

Radyodan Münteşir Güzelce Bir Ses

Radyodan münteşir güzelce bir ses
Zihnime ok gibi işleyip durdu
Beni meftun etti hem de pür heves
Sanırım orada kışlayıp durdu

Bu bir şarkı idi nağmesi güzel
Bu sesi bahşetmiş Hakkı lemyezel
Yarın şen sesine vurgunum ezeli
Güzelce kafamda düşleyip durdu

Hatırladım birden canan sesini
Özledim gül kokan o nefesini
Atamazken şu gönlümden yesini
Ok gibi kalbime şişleyip durdu

Güllere benzerdi yarımın rengi
Bülbül çatlatırdı sesin ahengi
Zannetmem bulunsun dünyada dengi
Öylece ruhumu hoşlanıp durdu

Gül rengine meftun oldum her zaman
Âşıklar Hüda'dan kesmezler güman
Dilerken Allah'tan acil elaman
Bu derdi gönlüme aşlayıp durdu

Giryan etti sevgisile saz ile
Âşık etti cilvesile naz ile
Nadim etti bahar ile yaz ile
Yıllarca özümü taşılayıp durdu

Dürdane Eyledin

Şükürler olsun rahmi keremine
Verip nusreti dürdane eyledin
Gösterip vechi mübareği bana
Sır babında bir sırdane eyledin

Görünce o şuhu zevkiyab oldum
Vücut ikliminde rahatlık buldum
Süzüldü evrahım sanki duruldum
Güller bağında güldane eyledin

Genceldi businim on sekizine
Koymuştum başıma yarın dizine
Oradan bakarken o mah yüzüne
Güz yaşımı tane tane eyledin

Meftun ettin gülzardaki gülüne
Uzattım o dikenli dalına
Böylece bir anlık mestan hâline
Hiç acımadan sürdane eyledin

Gülecek sanmıştım bu bed yüzümü
Yara geçer sanmış idim sözümü
Yakıp yakıp **Giryan** ettin özümü
Baktırıp peşinden yardan eyledin

Munzır Cühelaya¹

Cühela içinde tam iki yılım
Manasızca haram olup gitti
Paha biçilmez kıymetli anlarım
Boşa çaba ile savrulup gitti

Felek kendi tuzağına düşürdü
Kaderde yazılı tedbir şaşırdı
Mahzun ayrılınca didem yaşardı
İki yıl emeğim zay olup gitti

Boşa zay oldu sayı gayretim
Suizan edildi iyi niyetim
Hüda'ya havaledir bu hacatım
Aktı gözyaşlarım çay olup gitti

Cühela şerrinden sığındım Hakk'a
Bize kemlik eden bulur mutlaka
Kahru nedametle devranı çarka
Duam intizara kalb olup gitti

İnkisar eyledim canı gönülden
Bu Hakk'ın emridir ne gelir elden
Sanmam yaptıkları çıkmaz ki dilden
Verilen emekler salb olup gitti

Ulaşır onlara bu benim ahım
Kurtardı Allah'ım arttı felahım
Ufacık rüzgarla düşmez külahım
Çabalarım yaya yok olup gitti

Giryan'ı söyleten Hüda'ya bir bak
Başka düşünenler bence bir ahmak
Nedamet etmeden olurlar ramak
Kendi yaptığına karılıp gider

¹ Emekli olduktan hemen sonra Kahramanmaraş mahrukatçılarına müdür olarak yevmiye ile iki yıl çalıştım. Hesapta 500.000 lira açık çıkmıştı. Parayı yiyeni bildikleri halde yiyenlere dış batıramadılar ve bu parayı benim ödeme-memi istediler. Hatta mahkemeye bile verdiler. İcab eden ifade verdim. Mah-keme beraatimle neticelendi. Ama ben iki yıl bedava çalışmış olduğumdan bu aşağıdaki şiiri kalemi aldım.

Kırılan Kalbim

Kırılan kalbimi tamire kalkma
Kaderin cilvesi kırılıp gitti
Senin ne suçun var sakın üzülme
Talihin kuşudur ayrılıp gitti

Kırılan bu kalbim olur mu tamir
Yapılsa bile yetişmez ömür
Açılmaz herkese gizli olan sır
Bu sırrım sultana sarılıp gitti

Bir tek Hüda'dır kalplerin sarrafı
O verir cezayı o verir affı
O salar âşka hicran zaafı
Bu aşkım canana yar olup gitti

Kalp kıranın perişan olur hâli
Alınmaz o kimselerin vebali
Durmadan ederler hep kiylukali
Vebalım gönlüme dar olup gitti

Hayatta kimseden almadım vebal
Dağları dolaştım olmadım meral
Efkarım dağılmadı çok mahısal
Düşüncem zihnime karılıp gitti

Giryan oldum ben Allah'ın yoluna
Nefret etmem Allah'ın her kuluna
Tükenen ömrümün bu zevaline
Sonunda talihim kahrolup gitti

Kerem Eyledin

Gösterdin nurunu kerem eyledin
Sılayı da bana haram eyledin
Gurbet eli bana ikram eyledin
Mecnun mu sanarsın ettin avare

Aşkın ateşini zerk ettin cana
Gezdirdin diyarlar berk ettin bana
Beni hasret koydun nazlı canana
Halil mi sanarsın atarsın nara

Durmadan dolaştırdın diyar diyar
Her diyarda zerre nurun dert koyar
Dertler çoğaldıkça gönlümü oyar
Mansur mu sanarsın çekersin dara

Sana malum değil mi ki **Giryan**'ım
Derdi aşkınla yanıyor her yanım
Hâlimden bıktı ahbabı yaranım
Eyyub mu sandın rızık ettin kurtlara

Giryan Kul Bulamadım

Arzihâl eyledim gani Mevla'ya
Hâli bildirecek kal bulamadım
Efkarı umuma arzihâl ettim
Postaya verecek pul bulamadım

Felekten bu kahir ne gelir elden
Sanma ki bir iylik gelecek elden
O yara uyup da çıktım bu yoldan
Huzura çıkacak yol bulamadım

Dopdolu akmadı hiç gönül arkın
Durup da devranım dönmedi çarkın
Hayatta olmadı bir evim barkım
Çarkı döndürecek kol bulamadım

Emir böyle ferman gani penahtan
Muhamidim ne gelirse Allah'tan
Hayatım geçmekte ah ile vahtan
Yangını söndürecek kül bulamadım

Sadakat görmedim dosttan yarenden
Gülmedi yüzüm bu dehri virandan
Ayrılmadı gönül barı girandan
Sarılıp kalacak dal bulamadım

Belki bir gün arzular hasıl olur
Geçer demim bu da bir fasıl olur
Coşan gönül günü gelir durulur
Beni anlayacak döl bulamadım

Felek koşturdu afaktan afağa
Tebessüm eyledi sefil ahmaka
Aşkzı zerk eyledi hem çaka çaka
Ben gibi bir **Giryan** kul bulamadım

Hasret²

Alıştı bu gönlüm derdi mihnete
Safadan geçeli hayli yıl oldu
Aşınadır dilhunu nedamete
Buna da sebep bir veçhi gül oldu

Saçlarını taramış idi yana
Görünce gözlerim büründü kana
Öyle bir güzel ki çok yakın cana
Hicabından yanaklarım al oldu

Sözleri sohbeti çok hoş a gider
Çektiğim emekler hep boşa gider
Tükendi güz ömrüm hep kışa gider
Gülzarım dağılıp kuru çöl oldu

Aratmaz gözleri mor menekşeyi
Hastadır şu gönlüm bilmez neşeyi
Dolaştım peşinden bucak köşeyi
Dökülen gözyaşı yerde göl oldu

Deli gönül sevdi can Asuman'ı
Aşkına aşına sızlar her yanı
Gece gündüz ağlatıyor **Giryân'ı**
Giryân onun kapusunda kul oldu

² Yarı görmeyeli çok zaman olmuştu. Onu çok özlemiştim. Bir ah çekip kaleme sarıldım aşağıdaki şiiri yazdım.

Hâli İfşa

Bir zerre göründü nuri Hudâ'dan
İşte biz de nuri görenlerdeniz
Pirler elinden badeler aldık
Erenler sırrına erenlerdeniz

Tegafül etmesin olmayız gafil
Bu yolda olmayız perişan sefil
Ser koyduk bu yola canlardan olduk
Canan uğruna can verenlerdeniz

Biz saki elinden peymane aldık
Biz didar uğruna divane olduk
Giryan'la bu yolda karuvan olduk
Rahı Hakk'ı ayan görenlerdeniz

Dedi-Dedim

Sabah erken çıktım hava almaya
Birdenbire karşılaştım yar ile
Bana bakıp başlamıştı kelama
Dedi sepetinde hiç narın yok mu

Selamlaştık kaş ile hem göz ile
El sıkışıp kelamlaştık söz ile
Gülüverdi neşe ile naz ile
Dedi benden başka yarın yok mu

Ayaküstü konuştuk üç beş kelam
Bize hayran bakarken cümle âlem
Azalmadı bende biriken elam
Dedi vazgeç namusun arın yok mu

Bülbüllere dönmüş sendeki ahval
Durulup olmuşsun bir bahri melal
Endişene var mı ki bunca mahal
Dedi bana bir intizarın yok mu

Giryan'ım billahi söyler bu dilim
Sensiz sararsın gülzarda gülüm
Andıkça ismini titriyor elim
Dedim ona yazın baharın yok mu

Yar Hasreti

Dayanamaz oldum yar hasretine
Nazlı cananımı göresim gelir
Perişan olan sırma saçlarını
Oturup elimle öresim gelir

Biçare eyledi nefsi ammare
Bırakmaz peşini gitsem her nere
Ben de perişanım geleli dehre
Tutup bu nefsimi kırasım gelir

Bilmedi yar ahvali âlemimi
Elden düşürmez etti kalemimi
Bana bildirmez etti kelimimi
Uşşak defterimi düresim gelir

Ne yediğim belli ne de içtiğim
Ne konduğum belli ne de göçtüğüm
Ne tattığım belli ne de biçtiğim
Bu ahvali hemen kovasım gelir

Sanki yetişti bu ömrüm zevale
Yaşım atmış oldu erdim kemale
Edemem cananı Hakk'a havale
Varıp kapusunda durasım gelir

Çok aradım bulamadım yarımı
Bu uğurda heba ettim varımı
Dembedem arttırdı mahı zarımı
Yerini bilemeden sorasım gelir

Giryanı'yi meftun etti kendine
Tutsak etti tuzağına bendine
Can dayanmaz işkence kemendine
İnce beli hemen sarasım gelir

Usandım

Kahrı nedametle geçti günlerim
Şu feleğin hiylesinden usandım
Naşad gönlüm her zaman çeker de ahı
Hiç çekilmez çilesinden usandım

Yar için gönlümde hayaller kurdum
Her zaman ağyara ezilip durdum
Ahababı yarandan hep kemlik gördüm
Yumruğundan sillesinden usandım

Zarım tek canımdır başka olamaz
Neşesiz şu gönlüm yarsız olamaz
Uykuda kalanlar yolu bulamaz
Şu feleğin belasından usandım

Maziye gömüldü bütün hatıram
Her hatıra ki kokar buram buram
Yandı ama şula vermedi çıram
Can ateşin alasından usandım

Keman olmuş yarın hilal kaşları
Dökülmüş yüzüne siyah saçları
Azap verir ruhuma amaçları
Gül yanağın lalesinden usandım

Göremedim bir güler yüz yarımnden
Beni etti vatanımdan yurdumdan
O hayali ayrılmıyor serimden
Saçlarının lülesinden usandım

Sana ayan ya Rab işbu ahvalim
Ahrazlara döndü söylemez dilim
Açmadan sarardı yaprağım gülüm
Hayal olan bilesinden usandım

Ağlarım ağlarım çıkmıyor sesim
Hakikat olmadı hayal hevesim
Dar gelir bülbüle gönül koyan kafesim
Gülizarımın hüllesinden usandım

Öylece Kaldı

İlâhi emirle levhi kalemede
Yazılmış yazımız öylece kaldı
Nidelim hâl böyle ne var ki elde
Verildi rızığımız öylece kaldı

Kimi fakir oldu kimisi zengin
Kimi vakur oldu kimisi engin
Kimisi arar da bulamaz dengin
Dönmedi çarkımız öylece kaldı

Bazı âşık arar Hakk'ı bulamaz
Bazısı da öz kendini bilemez
Bazıları ağlar ağlar gülemez
Verildi hakkımız öylece kaldı

Kimi tutulmuştur kara sevdaya
Kimi dalıp kalır derin hülyaya
Kimi ecel bekler gün saya saya
Budur efalimiz öylece kaldı

Kimi koşar kendi rızkı peşinde
Kimi esef eder kendi işinde
Kimi aşkı hayal eder düşünde
Emru fermanımız öylece kaldı

Emir böyle herkes bulur zevali
Kimse bilemez başa gelecek hâli
Gıryan almaz hiç kimseden vebali
Alındı vebalimiz öylece kaldı

O Yarın Kölesiyim

Âşıkım adıma çılgın dediler
Mahzunum hâlime yılgın dediler
Erenler bezminde olgun dediler
Bilmezler o yarın kölesiyim ben

Sitemkârım yara olgun dediler
Yakardım Hüda'ya dalgın dediler
Bozuldu ahvalim solgun dediler
Bilmezler o yarın kölesiyim ben

Aradım halveti yorgun dediler
Zar için yarana dargın dediler
Bulunca köşeyi durgun dediler
Bilmezler o yarın kölesiyim ben

Çıkınca gurbete sürgün dediler
Cananına candan vurgun dediler
Bu sözleri her gün her gün dediler
Bilmezler o yarın kölesiyim ben

Giryan'ım şahsıma çalgın dediler
Hastayım derdime salgın dediler
Döküldü saçlarım yorgun dediler
Bilmezler o yarın kölesiyim ben

Badenuş Olalım

Bade ver saki badenuş olalım
Berdevam olup da serhoş olalım
Âlemin gözünde berduş olalım
Dervişliği kolay bir sanat sana
Sönmesi zor aşkın oduna yanma

Gezdirme beni her dem meyhaneyi
Sensin saran başıma bu belayı
Senin için sevdim gözü elayı
İçelim de badeyi şifa olsun
Mest olalım ihvanlar safa bulsun

Ver saki badeyi ömür bitmeden
Can tenimi terk edip de gitmeden
İsrafil boruyu hem öttürmeden
Pir elinden dolu bade alalım
Hâleti meze dek mestan kalalım

Kuralım sehpayı bade içelim
İçelim çoşalım serden geçelim
Sevgili canana kucak açalım
Açalım kucağı bir de **Giryan**'a
O kurbandır her an nazlı canana

Gönül Kuşum

Can kafesimdeki şu gönül kuşum
Pervaze edip de uçamaz oldu
Beni meftun eden o sevdanuşum
Pir elinden bade içemez oldu

Senem gibi yar kadrini bilmedi
Ferhat gibi yar yolunda ölmedi
Aşkı bilip bir lahzacık gülmedi
Muannid fikrinden geçemez oldu

Dolandırdı peşinden hep dağ taş
Her zaman gönlüme olmuştu telaş
Zerk eyledi aşkı hem yavaş yavaş
Ne hâlde olduğumu seçemez oldu

Hep ağlattı güldürmedi yüzümü
Nush eyledim dinlemedi sözümü
Gamı dertten açtırmadı gözümü
Kendide aşkından kaçamaz oldu

Reva mıdır bana bu ettikleri
Gülüp gülüp beni terk ettikleri
Yetmez mi bana çektirdikleri
O da kanat açıp uçamaz oldu

Durup da karşımda **Giryan** eyledi
Yakdı ciğerimi püryan eyledi
Aldı varlığımı üryan eyledi
Kendine bir hülle biçemez oldu

Bir Senden Başka

İçimde yanarken aşkın ateşi
Söndüren çıkar mı bir senden başka
Almış iken beni yarın telaşı
Dindiren çıkar mı bir senden başka

Sevda nedir bilmez iken ben onu
Sen eyledin bana sevdayı konu
Ne etsen ki gelmiyor bunun sonu
Sindiren çıkmaz mı bir senden başka

Söyle neden gittin sen bu gurbete
Yakın gel derken gittin daha da öte
Bak sevgilim seni götüren ata
Bindiren çıkmaz mı bir senden başka

Bir gün görmedim bu kara bahtımda
Merdaneyim sözüm ile ahdımda
Bir zamanlar sultan idim tahtımda
İndiren çıkmaz mı bir senden başka

Gül çehreye olan iştiyakımdan
Bilirsin güzelim usanmam aşktan
İnan ki vazgeçmem sendeki haktan
Döndüren çıkar mı bir senden başka

Dua et güzelim **Giryan** da güle
Dönmüştür bu gönlü şahinsiz çöle
Var iken hevesi gülzara güle
Onduran çıkarma bir senden başka

Kırıldı Efkârım

Kırıldı efkârım bulmadım huzur
Bilmem ki acaba bende mi kusur
Yaşım ilerledi elliyi küsur
Hayatın tadını alamaz oldum

Kâra rastlamadım zararsa kat kat
Ne bir mülküm oldu ne de nebatat
Ne hâldeyim bilemez ehli zühhad
Bilince sevdayı gülemez oldum

Girdim ben de bir zaman aşk bağına
El uzattım gülüne yaprağına
Ermemiştim henüz bilgi çağına
Böylece kendimi bilemez oldum

Sanmıştım kendimi âşıkı Hüda
Diledim etmesin kendinden cüda
Ayrıldım babından yanmadan oda
Nemli gözlerimi silemez oldum

Geçti ömrüm böylece sonbahara
Baş eğdim her zaman hükmü kadere
Bu sevdadan hem oldukça müdara
Aşkın denizine dalamaz oldum

Giryan'lığım nedendir bilemedim
Hayatımda hiç mi hiç gülemedim
Çok aradım yarımı bulamadım
Ağırmiş saçımı yolamaz oldum

Giryanî Ahvalimden Bezemez Oldum

Aşkın deryasına girdim gireli
Kesildi takatım yüzemez oldum
Ruhumu sıkan o aşk düğümünü
Tefekkür edip de çözemez oldum

Şimdi çok uzakta yarın iklimi
Düşündükçe heder eder aklımı
Viran ettim elde kalan mülkümü
Yarın ikliminde gezemez oldum

Kaderde yazılı bu geldi başa
Gönülden muhtacım şimdi sırdaşa
Felektir bakmadı bendeki yaşa
Kahredip feleğe kıyamaz oldum

Gösterdi nurunu yaktı özümü
Sönmez etti ateşimi közümü
Ömür boyu güldürmedi yüzümü
Hakkında bir kem söz yazamaz oldum

Giryan'ım razıyım kendi hâlime
Çok dayandım işkenceye zülume
Kaderde yazılan gelir yoluma
İşbu ahvalimden bezemez oldum

Usandım

Çoktan beri kaldığım şu gurbetin
Ahvalinden hâllerinden usandım
Her tarafı çemenzar gülzar olsa
Goncasından güllerinden usandım

Hiç durmadan gezdim gurbet elini
Deremedim dost bağının gülünü
Felek çekmez şu yakamdan elini
Hayal yarın ellerinden usandım

Gülemezmiş asla garibin yüzü
Meclislerde geçmez olurmuş sözü
Şaşkın olup bilmez yokuşu düzü
Şu gurbetin çöllerinden usandım

Şu gönlümde tüter sıla hasreti
Ayrılmaz hiç harap dilin kesreti
Allah'tan beklerim bütün nusreti
Eğri büğrü yollarından usandım

Hiç olur mu gurbet elleri sıla
Hakk'ın tecellisi başıma bela
Allah'tan gelmiştir hem hoş hem ala
Ördeği yok göllerden usandım

Sıla haram bana var iken gurbet
Meğer Hak'tan olan bize hidayet
Yoksa çekilemez kahrı mihnet
Çamura akan sellerinden usandım

Giryan oldum gurbette kala kala
Felektir gezdirdi vermeden mola
Toz pembe görünür uzaktan sıla
Bu gurbetin illerinden usandım

İstida Bulamadım

İstida eyledim Hakkı mübine
Yazdım arzihâli pul bulamadım
Çok aradım dünyada köşe bucak
Huzura gidecek yol bulamadım

Manada dolaştım hep bağı bostan
Her yer oldu bana güli gülüstan
Ne bir köy bıraktım ne bir şehristan
Elde koklanacak gül bulamadım

Verdiler badeyi bir dolu aldım
Gönlüme ateşten bir oku saldım
Aklımca âşıklar bahrine daldım
Aslında yüzecek göl bulamadım

Bilmem ki doğru mu bana bu ahval
Etmedim kimseyi hiç de kiylu kal
Bilinmez belki de yakındır zeval
Elimle tutacak dal bulamadım

Seza mı bu yarın yaptığı bana
Gülüşiyle beni saldı hicrana
Kaderimi bana etti bahane
Şahini salacak çöl bulamadım

Giryan'ım söylerim böyle kelamı
Gurbetten sılaya yazdım selamı
Rahatsız edemem cümle âlemi
Ahvali soracak kal bulamadım

Sürdüler

Yüklendi sırtıma cefanın yükü
Hamal edip bu cihana sürdüler
Gülmek için hiç vermediler aman
Kızdılar da handan hana sürdüler

Kırık gönlüm hiç olamadı tamir
Hakk'ın arzusudur böyledir emir
Bu hâle dayanmaz olsa da demir
Bir mekandan bir mekana sürdüler

Hayatım boyunca görmedim aman
Akıp heba oldu böylece zaman
Yaradan'dan hiç de kesmedim güman
Sevda verip öz canana sürdüler

Gösterdiler gül çehreyi hayalden
İdrakimi bildirdiler mealen
Olur mu fenada bir baki kalan
Yar diyerek Asuman'a sürdüler

Gelmeseydim ben dahi hiç bu kâne
Kalmasaydım şimdi böyle zamane
Aşk odunu eyleyip de bahane
Bul dediler yandan yana sürdüler

Süre süre getirdiler bu dehre
Sen dahi layıksın dediler kahre
Budur yarın gör dediler gül çehre
Ağla deyip öz **Giryan**'a sürdüler

Sır Olup Gitti

Çoktandır görünmez gönül güzelim
Belki de bu bana sır olup gitti
Gönlüm bomboş iken yoktu kemalim
Tahtını kurup da mir olup gitti

Terki sıla edip aldı yolunu
Ağyara sardırđı ince belini
Buradan çekti ayağını elini
Açtı mesafeyi dur olup gitti

Sıkılmıştı sanki kendi yurdunda
Şimdi bulunuyor dağlar ardında
Bilmem ne bulmuştu elin yurdunda
Aklınca buradan hür olup gitti

Mihneti yoktu ahababı yarana
Hiç pesend etmezdi yolu görene
Böylece hâlini etti virane
Karıştı toprağa yer olup gitti

Çok güzeldi yok idi bir tek eşi
Gonca dudaklının inci dişi
Ahu bakışlıydı kemandı kaşı
Şu gönül gözüme nur olup gitti

Sormayın yarenler bu ahvalimi
Bırakın etmeyin kiylü kalimi
Açmadan kopardım gonca gülümü
Bu garip gönlüme sur olup gitti

Kurmuşken gönlüme sultan tahtını
Böylece açmıştı gönül bahtını
Aldı dizginini atın rahtını
Giryân'ın kalbine şûr olup gitti

Çare Bulamaz

Ne gonca ahengi ne gülün rengi
Sinemin zahmına çare bulamaz
Yığılsa başıma hezar etibba
Arayıp derdime çare bulamaz

Hüda'nın lütfudur bu derdim bana
Hâlimi arzettim cana canana
Bildirebilsem de Han Asuman'a
Arayıp derdime çare bulamaz

Çekerim çekerim bu çile bitmez
Gül yarın sevdası serimden gitmez
Lokman'ın devası bana kâr etmez
Arayıp derdime çare bulamaz

Yalvardım ruzu şeb Bari Yezdan'a
Ağladım yaşlarım döndü al kana
Tüm tabibler gelse bizim mekana
Arayıp derdime çare bulamaz

Hak tecelli etse kavuşsam yara
Bu hasta gönlüme bulunur çare
Goncaya âşık bülbülü biçare
Arayıp derdime çare bulamaz

Giryan'ım aşkımı bir senden aldım
Bilmeden sevdanın bahrine daldım
Kalmadı takatim yoruldu kaldım
Âşıklar derdime çare bulamaz

Naşad Gönüm

Viraneye döndü bu naşad gönüm
Yitirdi yarını bulamaz oldu
Sarpa sardı aşkın dikenli yolu
Şaşırdı yolunu bulamaz oldu

Geldi geleli işbu dehrin iline
Tekellüm eyledi tevhid diline
Aşk kemeri bağlanmadan beline
Kırıldı hâlinden gülemez oldu

Hiçe saydı bilin mülkü dünyayı
Umur etti öz nefesine ukbayı
Uşşaktan almıştır ismi künyeyi
Aşkiyle yaşını silemez oldu

Bülbül olup sekti hep daldan dala
Âşık olup boyun büktü bir güle
Mecnun gibi Leyla'sıyla bir çöle
Ulaşıp da orda kalamaz oldu

Görüp de kaybetti öz cananını
Feda etmişti yoluna kanını
Hayatta bilmedi mesut ânını
Yanan bağına su içemez oldu

Terki vatan etmişti sevgilisi
Şaşırmıştı akıllısı delisi
Alışırken budalası velisi
Bir daha sılaya gelemes oldu

Giryan oldu biliniz bir yar için
Gözyaşı döktü bir bahtiyar için
Sıladan dur oldu bir ağyar için
Ağaran saçlarını yolamaz oldu

Bahar 1985

Bezendi bu dağlar ala yeşile
Baharı müjdeler bülbülün sesi
Gönül eğlenmiyor yarsız nafile
Bitmiyor gönlümün sonsuz çilesi

Baharda başkadır kırlar bayırlar
Çiçekle döşenir çimler çayırlar
Her yanda uçuşur kuşlar arılar
Bir sunu Hüda'dır yerin hüllesi

Hüda'yı zikreder akarken sular
Göllerden yükselir sisler buğular
Nazlı nazlı yüzer beyaz kuğular
Canlanır mahlukat Hakk'ın kölesi

Ormanda ötüşür rengarenk kuşlar
Geride kalırken soğuklar kışlar
Sularla yıkanır dereler taşlar
İlkbahardır mevsimlerin alâsı

Giryan'ım söylerim canı gönülde
Yarımın sevdası çıkmıyor dilden
Hakk'ın emri böyle ne gelir elden
Eksilmez ensemde felek sillesi

Körpe Kuzularım

Benim körpe kuzularım
Derdim böyle artar gider
Günden güne sızılarım
Artar gider artar gider

Gam yükünü verdi felek
Olmaz arzum olmaz dilek
O gül yüzlü sima melek
Derdin bana satar gider

Geri kaldım kervanımdan
Geçmedim eski anımdan
Sanki kopmuşum canımdan
Derdi derde katar gider

Olmadı asude günüm
Hep gamlıyım hep üzgünüm
Mahşerde olur düğünüm
Yar kaşını çatar gider

Giryan iş bu sözü söyler
Gözden akan yaş siler
Yara esenlikler diler
Aşk gölünde batar gider

Takdiri İlahi'dir Böyle

Bu dünyanın tatasına
Duçar oldum cefasına
Hasret kaldım safasına
Takdiri Hüda'dır böyle
Varsa çaresini söyle

Neden olduğunu bilmem
Felek vurgunuyum gülmem
Akan yaşımı silmem
Takdiri Hüda'dır böyle
Varsa çaresini söyle

Bunca yıldır çektim çile
Esir oldum gonca güle
Döndüm çilekeş bülbüle
Takdiri Hüda'dır böyle
Varsa çaresini söyle

Olmadı hiç aşyanım
Yıla dönmektedir anım
Umur eylemez cananım
Takdiri Hüda'dır böyle
Varsa çaresini söyle

Arayıp durdum safadar
Derdim yokken oldu hezar
Gurbet elde kaldım naçar
Takdiri Hüda'dır böyle
Varsa çaresini söyle

Neden bilmem böyle hâlim
Felek gaddar kader zalim
Böyle geçmekte ahvalim
Takdiri Hüda'dır böyle
Varsa çaresini söyle

Giryan söyler söyler durur
Ahval ile etmez gurur
Geçen zaman olmuş murur
Takdiri Hüda'dır böyle Varsa çaresini söyle

Yitirdim Gülümü

Ne baharım ne de yazım
Yara geçmez oldu nazım
Kara yazılmıştır yazım
Ne sorarsın şu hâlimi
Şimdi yitirdim gülümü

Yarım gitti gurbet ele
Şu hâlimi bile bile
Hasret koydu gonca güle
Ne sorarsın şu hâlimi
Şimdi yitirdim gülümü

Zülüm etti ben fakire
Kahir eyledi habire
Defterimi düre düre
Ne sorarsın şu hâlimi
Şimdi yitirdim gülümü

Gonca idi taze taze
Gerdan bardak dudak meze
Gözlerini süze süze
Ne sorarsın şu hâlimi
Şimdi yitirdim gülümü

Son güze erişti ömür
Yandı yürek oldu kömür
Aşka dayanamaz demir
Ne sorarsın şu hâlimi
Şimdi yitirdim gülümü

Çok aradım nazlı yarı
Ağlıyorum zarı zarı
İdrak ettim sonbaharı
Ne sorarsın şu hâlimi
Şimdi yitirdim gülümü

Son çağımda oldum **Giryan**
Ciger yandı oldu püryan
Acıyor duyan duymayan
Ne sorarsın şu hâlimi Şimdi yitirdim gülümü

Garib Anam

Garip anam canım anam
Sen gideli hep yalnızım
Hasretine dayanamam
Sen göçeli pek yalnızım

Sen göçeli gülmez yüzüm
Leylü nehar ağlar gözüm
Avutamaz oğlum kızım
Sen göçeli pek yalnızım

Senden sonra göçtü babam
Hiç olmadı kürkle abam
Boşa gitti bütün çabam
Sen göçeli pek yalnızım

Babamdan sonra kardeşim
Çöktü bozuldu hep işim
Zehir oldu yazım kışım
Sen göçeli pek yalnızım

Bir oğlum var beş de kızım
Telaşlıdır yazım güzüm
Artık titremekte dizim
Sen göçeli pek yalnızım

Yedi adet var torunum
Onlar da ayrı sorunum
Dolamaz oldu curunum
Sen göçeli pek yalnızım

Hayatımda hep ezildim
Birçok süzgeçten süzüldüm
Ehli uşşaka yazıldım
Sen göçeli pek yalnızım

Giryan eyledi bir peri
Emsalimden kaldım geri
Yaradan etti serseri
Sen göçeli pek yalnızım

Dönmüş

Yarın pembe yanakları
Solmakta bir güle dönmüş
Zülüfleri pek perişan
Eskimiş bir tüle dönmüş

Gönlümü eyledi viran
Ne ahbap koydı ne ciran
O baş kesen ali kıran
Ezip geçen file dönmüş

Kiprikleri ok ok olmuş
Gam kasavatı yok olmuş
Bilmem rengi neden solmuş
Yanıp geçmiş güle dönmüş

Mahzun olmuş bakışları
Hilale dönmüş kaşları
Durmaz gözünün yaşları
Durgun akan sele dönmüş

Eskiden gülerdi yüzü
Geçmez olmuş şimdi sözü
Yetim koydu ben öksüzü
Uzak duran ele dönmüş

Neden böyle olmuş bu yar
Bilmem ele neden uyar
Pişman olup belki cayar
Mecnun'suz bir çöle dönmüş

Ben **Giryan'**ım budur sözüm
O yar için yanar özüm
Hem yetimim hem öksüzüm
Şimdi şaşkın kula dönmüş

Yıkılası Gurbet Eli

Yaktı canım kül eyledi
Yıkılası gurbet eli
Aldı dilim lâl eyledi
Yıkılası gurbet eli

Dolaştırdı diyar diyar
Ne yaz gösterdi ne bahar
Kabahatı bende arar
Yıkılası gurbet eli

Hep ettirdi bana figan
Ne can tanıttı ne canan
Ne yurt verdi ne demekan
Yıkılası gurbet eli

Düşman eyledi âlemi
Tutamaz eli kalemi
Söyletmez etti kelamı
Yıkılası gurbet eli

Beni yad elde bıraktı
Sıla hasret ile yaktı
Kollarıma kemend taktı
Yıkılası gurbet eli

Her yerde eyledi bikes
Aldırmadı bana nefes
Şad etmeyip çekti yas
Yıkılası gurbet eli

Giryan'ım budur sözüm
Yad ellerde yandı özüm
Bulduzmadı bana çözüm
Yıkılası gurbet eli

Eyledin

Vasıta eyledin piri
Gönderdin saç hariri
Yaktın beni diri diri
Savurup da kül eyledin

Gösterdin nur cemalini
Vermedin nazık elini
Gizledin benden gülünü
Kapında hep kul eyledin

Kesmedim ümidi senden
Geçsem bile tatlı candan
Dur ettin beni sıladan
Gül bağımı çöl eyledin

Hasret koydun nazlı yara
Düş eyledin ahı zara
Beni bıraktın avara
Gözyaşımı sel eyledin

Kalmadı tenimde takat
Verdin kederleri kat kat
Her yanımı ettin sakat
Ahvalimi zul eyledin

Emrine oldum amade
Dost elinden aldım bade
Yar elinden geldim dade
Bunu bana mal eyledin

Yeter bu **Giryanî** kula
Ne olur biraz versen mola
Deli gönül gelmez yola
N'idem bende kal eyledin

Mübaşeret

Hak'tan oldu mübaşeret
Değiştiler mahlesimi
Kurtuluşum hiç yok iken
Giryan koydular ismimi

Şükürler olsun Mevlam'a
Pirler gönderdi rüyama
Çare bulundu yarama
Bildirdiler evsafımı

Açsın dedi dalında gül
Ötsün gülzarında bülbül
Giryanî'sin ismini bil
Kaldırdılar şu yasımı

Adsız iken oldum **Giryan**
Emir Hak'tan böyle ferman
Bulundu ruhumu saran
Alabilsem hevesimi

Muyu Siyah

Kalmadı muyu siyahım
Günden güne artar ahım
Olmadı mesut sabahım
Sığınırım Yaradan'a

Yanarım çıkmaz dumanım
Arşa yükselir amanım
Yar aşkıyle sızlar canım
Sığınırım Yaradan'a

Bu dehre geldim geledi
Zavallıyım hem de deli
Kendimi bildim bileli
Sığınırım Yaradan'a

Zindan oldu bana cihan
Felek vermez hiç de aman
Yar için kesmedim güman
Sığınırım Yaradan'a

Leylü nehar fikrimde yar
Yar eyledi burdan firar
Gönül **Giryan** durmaz arar
Sığınırım Yaradan'a

Bu Şiirleri Nasıl Yazıyorsun Sualine Cevap

Gelirse ilham Hûda'dan
Gönül diler ben yazarım
Bazen güzel kafiyeler
Bazen heceler dizerim

Olmazsa birinde cevher
O olamaz ehli hüner
Meyyus eder bizi kader
Kaderimden elhezerim

Yanar yanar gönül yanar
Bundan yürekçiğim kanar
Ağyarı hep ahbap sanar
İşte bundan intizarım

Bilen olmadı hâlimden
Kurtulamadım zalimden
Cemalullahın aşkından
Üzerim halka üzerim

Muradım didarı Hak'tır
Başka hiçbir fikrim yoktur
Maksadım nefsi yıkmaktır
Ona tuzaklar kurarım

Sanma beni ferasetsiz
Hemi huysuz hem de arsız
Sadece tek bir talihsiz
Onu bulmaya gezerim

Bu aşk bana İlahî'den
Gönül yanar işte ondan
İnsafsız canan elinden
Giryan oluben bizarım

Hasretle Nedamet

Sana sevgi selam yazdım
Bana hasretle nedamet
Her yanı dolaşıp gezdim
Buldum hasretle nedamet

Kara günüm olmadı ak
Bana acımayı bırak
Olunca senden çok ırak
Buldum hasretle nedamet

Sana olan aşkım sonsuz
Ruhum olamıyor sensiz
Aşkın dert imiş amansız
Oldum hasretle nedamet

Gül demedi felek bana
Seni sevdim kana kana
Hasret için geldim kana
Kıldım hasretle nedamet

Sen keyfince gülüp eğlen
İstemem olmasın çilen
Tek benim kadrini bilen
Güldüm hasretle nedamet

Bilirsin ki ben **Giryan'**ım
Aşkım ile sızlar canım
Ahval böyle Asuman'ım
Öldüm hasretle nedamet

Safa İklimi

Zevki safa iklimine
Varsam dedim varamadım
Özlediğim nazlı yarı
Görsem dedim göremedim

Esmiş esmiş deli rüzgar
Yar saçın etmiş tarumar
Gönlümce aldım bir karar
Örsem dedim öremedim

Boyu sanki selvi dalı
Görenleri eder deli
Haddeden çekilmiş beli
Sarsam dedim saramadım

Emir Hak'tan kader böyle
Muhabbetler gelmez dile
Ömrümce hep çektim çile
Devasını aramadım

Mecnun gibi geze geze
Oldum bülbülden geveze
Bu talihim bana seza
Kırsam dedim kıramadım

Giryan kulum söyler dilim
Aşk bağında açmaz gülüm
Bize de gelecek ölüm
Dost bağına giremedim

İhsanı İlahi

Aşk denilen zevki leziz
İlahi'den ihsan bana
Vücut harap ruhum temiz
İlahiden ihsan bana

Sardı canımı gizlice
Yanar gönlüm gündüz gece
Aşk denilen tek bir hece
İlahi'den ihsan bana

Hakk'ın bana bir ihsanı
Sarıncı sızlatır canı
Odur gönlümün sultanı
İlahi'den ihsan bana

Gece demez gündüz demez
Emir ferman hiç dinlemez
Yakar yakar geri kalmaz
İlahi'den ihsan bana

Bu muradla geldik kane
Oluruz belki divane
Rucu eyledik sultana
İlahi'den ihsan bana

Tek bir odur kametimiz
Görünürse heybetimiz
Allah içindir cehdimiz
Giryan'lığım ihsan bana

Asuman'a

Nasıl düştüm bu girdaba
Onu ben de bilemedim
Çok aradım ikbalimi
Bir kez olsun bulamadım

Felek verdi bu zulümü
Kırdı kanadım kolumu
Yaktı savurdu külümü
Muradımı alamadım

Aldı elimden cananı
Nazlı narin Asuman'ı
Hiç de vermedi amanı
Hayatımda gülemedim

İstediği nedir benden
Kurtarmadı el dilinden
Şimdi farkım yok ölüden
Felekten gün çalamadım

Arzihâlim var canana
Seza mıdır bu hâl bana
El bağlayıp ol divana
Bir tek defa gelemedim

Giryanî'yim ben o yara
Olmasa da derde çare
Gönlümde açtı bin yara
Vatanımda kalamadım

Nimeti Hüda

Hüda'nın boldur nemeti
Herkese etsin rahmeti
Hiç kimselere vermesin
Bana verilen zahmeti

Alt üst oldu hayallerim
Tutmaz olmakta ellerim
Kalmadı siyah tellerim
Ömrümce çektim eziyeti

Hiç rastlamadım safaya
Gönül talibken cefaya
Arz etmeye urafaya
Olmadı kabiliyeti

Ömrüm böyle oldu heba
Vuslat için verdi çaba
Pir elinden bir şaraba
Zay oldu insanıyeti

Şimdi kalmadı şuurum
Hiç mi yoktur huzurum
Nazlı yardan çok çok durum
Bu mudur iyi niyeti

Hem zavallı hem **Giryan'ım**
Çekilip kurudu kanım
Bana gülmezse sultanım
Devamdı asabiyeti

Tek Tek Sayar

Biçare mi sandın beni
Ne zannettin hep kendini
Coşup yıkarsın bendini
Bana bulunmaz mı bir yar

Hep peşinden koşturursun
Diyar diyar göçtürürsün
Mestan edip coşturursun
Neden gönlün benden cayar

Gördüm sende Hakk'ın nuru
Sakın eyleme gururu
Dinsiz iymansız gavuru
Niçin oldun bana ağyar

Çok aradım ben izini
Görmek için gül yüzünü
İnkâr eyledin sözünü
Dolaştırdın diyar diyar

Sadık sanmış idim seni
Her dem aldatmıştın beni
Anlıyamadım derdini
Yaptıkların bana zarar

Gel sevgilim eyleme naz
Bana yakın gelsen biraz
Benden sana bu son ikaz
Düşün de ver öyle karar

Bilirsin ki **Giryanî**'yim
Ne katilim ne caniyim
Hâkk'ın böyle mihmanıyım
Ettiklerin tek tek sayar

Esir Olma Hevesine

Gönül sen biçaresin
Her hususta avaresin
Her arzunda müdaresin
Esir olma hevesine

Kaçırdın yarı elinden
Anliyan çıkmaz dilinden
Müştekiyim her hâlinden
Esir olma hevesine

Bilmem neden uydum sana
Her işte buldun bahane
Hâlim bildirdin her yana
Esir olma hevesine

Yarın için müzdarıbsın
Bu işlerde pek garıbsın
Âşıklıkta mücarıbsın
Esir olma hevesine

Gönül nefse uyma sakın
Yarın gelmez sana yakın
Sevinmez olur ahlakın
Esir olma hevesine

Bi-Hüda'dır bu hevesin
Dost olamaz sana nefsin
Kahyası mısın herkesin
Esir olma hevesine

Gönül dinle bu **Giryan'ı**
Senden çok sever cananı
Sevdadan sızlar her yanını
Esir olma hevesine

Kul Olurum

Cananıma kul olurum
Açmasa da gülüm benim
O yar için yol olurum
Kırılrsa da belim benim

Naçar düşsem de yollara
Muhtaç olsam da kullara
Sürülsem dahi çöllere
Akmaz sanma selim benim

Bıktırsalar hayatımdan
İndirselerde atımdan
Çekip gitseler katımdan
Kurur sanma gönlüm benim

Akıtsalar al kanımı
Alabilseler canımı
Yakabilseler tenimi
Uçar sanma külüm benim

Giryan kulum söyler dilim
Hakk'ı zikirdir efalim
Sakın almayın vebalim
Şahin yurdu çölüm benim

Olur Bir Gün

Olmadıysa aşyanım
Vakti gelir olur bir gün
Olmadıysa hoş zamanım
Vakti gelir olur bir gün

Felek döndürmedi çarkım
Dolu akmamıştır arkım
Olmadı binek burakım
Vakti gelir olur bir gün

Ne arabam ne de yatım
Olmadı binecek atım
İsterim Hak'tan beratım
Vakti gelir olur bir gün

Ne amcam var ne de dayım
Ne bir köşküm ne sarayım
Ne okum var ne de yayım
Vakti gelir olur bir gün

Ne evim ne hanımanım
Heba oldu çok zamanım
Rahat edecek mekanım
Vakti gelir olur bir gün

Bitmez felekle savaşım
Hiç olmadı tatlı aşım
Ağyarile bir revanşım
Vakti gelir olur bir gün

Giryanı'yim ümidvarım
Hiç kimseye yok zararım
Gün olur ki müfitkârım
Vakti gelir olur bir gün

Divane

Mest edince baygın gözler
Bana divane dediler
Gönlümde yardan sızılar
Bana divane dediler

Ne aradım neyi buldum
Yarenlerden geri kaldım
Cananıma âşık oldum
Bana divane dediler

Çok dolaştım diyar diyar
Kalmadı hâlimde ayar
Günler haftaları sayar
Bana divane dediler

Beni yakan yarın nuru
Süremedim hiç süruru
Aşkım sular gibi duru
Bana divane dediler

Divaneyim o yar için
Pirden dolu bade için
Eğnimde bir hülle için
Bana divane dediler

Çok ararım kır bayırı
Gülü gülşeni çayırı
Yardan göremedim hayrı
Bana divane dediler

Ben **Giryan'**ım budur sözüm
Allah için yanar özüm
Bir gün dosta geçer nazım
Bana divane desinler

Ömrüm

Şu ömrümün nevbaharı
Bozulup da hazan oldu
Felek vermedi gülüyüz
Dertlerimi yazan oldu

Ayılmadan geçti yazım
Çıkmaz olmuştu avazım
Çalınmadan kırık sazım
Tellerini bozan oldu

Geçmektedir ömrü güzüm
Yara geçmez oldu sözüm
Yardan yana bir öksüzüm
Bu sevdamı sezen oldu

Namüdrükim ömrü kışa
Kaderdeki gelir başa
Kızmamıştım yara haşa
Defterinden çizen oldu

Giryan eyleyen lemyezel
Gönül sevmiş onu ezel
Aşkın bağı olmuş gazel
Fırtınadan tozan oldu

Aşk Bülbülü

Şu gönlümün aşk bülbülü
Can evimde ötmez oldu
Yarın nurlu gül cemali
Hayalimden gitmez oldu

Nasıl inanmıştım yara
Firkatiyle düştüm zara
Gece gündüz hep avare
Dolaşıp da yetmez oldu

Yıktı evimi başıma
Zehirler kattı aşıma
Su döktü ocak taşıma
Bacalarım tütmez oldu

Ne baharım ne yazım var
Gönül gülzarını arar
Kış yaklaştı neye yarar
Canıma can etmez oldu

Ben **Giryan'**ım söyler dilim
Aşk bağında açmaz gülüm
Yansam bile kalmaz közüm
Yar sözünü tutmaz oldu

Han Asuman

Leyla diye geze geze
Âşıklardan beter oldum
Mecnun gibi aşk çölünde
Dolaşandan beter oldum

Beni Mecnun eden yaman
Onun ismi Han Asuman
Benim için oldu canan
Ben kurbanı keder oldum

Dolaştım hep dağı taşı
Bulamadım keman kaşı
Yarım gönlümün telaşı
Hem sahibi keder oldum

Zaman zaman ağlar gözüm
Yanar derunumda özüm
Tükenmedi gönül sızım
Ben bu aşka medar oldum

Ben **Giryan'**ım söyler dilim
Bazı bazı titrer elim
Han Asuman gonca gülüm
Yana yana tüter oldum

Tat Alamadım

Bu dünyadan tat alamadım
Alanlara helal olsun
Göçeceğiz bu dünyadan
Kalanlara helal olsun

Dost bağına giremedim
Gonca güller deremedim
Muradıma eremedim
Erenlere helal olsun

Veçhi yarı göremedim
Huzurunda duramadım
Öz nefsimi kıramadım
Kıranlara helal olsun

Zevki sefa nedir bilmem
Kader böyle hiç de gülmem
Bu dünyada yarsız olmam
Olanlara helal olsun

Ol divane varamadım
El bağlayıp duramadım
Hatırını soramadım
Soranlara helal olsun

Bu dehre geldim geleli
Divaneyim hem de deli
Alamadım ben bu yolu
Alanlara helal olsun

Girdim gireli bu yola
Dönüverdim kuru göle
Giryan oldum bile bile
Bize bu hâl helal olsun

Han Asuman'ın

Viran oldu gönül bağım
Han Asuman diye diye
Eriyip kalmadı yağım
Han Asuman diye diye

Titremektedir ellerim
Dökülmektedir tellerim
Bozulmaktadır hâllerim
Han Asuman diye diye

Sana eylemiştim penah
Fikrimdesin akşam sabah
Zaman zaman eylerim ah
Han Asuman diye diye

Bozulmakta tüm ahvalim
Herkes etmektedir kalim
Böyle geçer mehi salim
Han Asuman diye diye

Senden başka bilmedim yar
Alıp gitti benden ağyar
Gönül günlerini sayar
Han Asuman diye diye

Bırakmadın bende kafa
Eyledin hâlim sülefa
Revamıdır bunca cefa
Han Asumandıye diye

Ağlamakla geçer çağım
Sarardı gülüm yaprağım
Heba oldu sevgi bağım
Han Asumandıye diye

Giryan'lığım böyle geçer
Sen eyledin beni neçar
Gözüm her an seni arar
Han Asumandıye diye

Bağışlayın

Bizler âşıkı Hüda'yız
Bağışlayın dostlar bizi
Çıkması zor bir yoldayız
Bağışlayın dostlar bizi

Düşsek dahi dilden dile
Gözyaşımız dönse sele
Allah dedik çıktık yola
Bağışlayın dostlar bizi

Bir tek Hüda efkarımız
Başka olamaz yarımız
Ona ermek kararımız
Bağışlayın dostlar bizi

Bağışlayın Hak aşkına
Bakıp dönmeyin şaşkına
Gönülleri pek taşkına
Bağışlayın dostlar bizi

Hüda'dır zevki sefamız
Azalmasa da cefamız
Bir olunca tüm kafamız
Bağışlayın dostlar bizi

Böyle olur hâllerimiz
Hakk'a gider yollarımız
Tevhid okurdu dillerimiz
Bağışlayın dostlar bizi

Selam dostlara merhaba
Zamanımız olmaz heba
Böyle sarfederiz çaba
Bağışlayın dostlar bizi

Bağışlayın bu **Giryan'ı**
Dostla sarılı her yanı
Coştukça coşuyor kanı
Bağışlayın dostlar bizi

Esmâ

Kerem kanı Rabbi rahim
Bir sanadır arzihâlim
Sensin gaffar sensin halim
Tek sanadır arzihâlim

Sensin bizleri kul eden
Yakıp yakıp da kül eden
Ahvalimiz zul eden
Tek sanadır arzihâlim

Razıksın hem de lemyezel
Sensin ebed sensin ezel
Sensin ahir sensin evvel
Tek sanadır arzihâlim

Hem vahitsin hem de ahad
Hem bihesap hem de bihad
Bunu bilmez ehli zühhad
Tek sanadır arzihâlim

Sensin Hadi sensin Baki
Bize ihsanet ahlakı
Olalım sana mülâki
Tek sanadır arzihâlim

Sensin latif sensin kahhar
Sensiz geçmez bütün enhar
Duacıyız leylü nehar
Tek sanadır arzihâlim

Sensin şedid sensin ikab
Sensin rahim sensin vahhab
Birliğinle oluruz şad
Tek sanadır arzihâlim

Giryan uzattı bu sözü
Koruyansın hepimizi
Naşad eyleme sen bizi
Tek sanadır arzihâlim

Ahvalım

Sorma kardeş bu hâlimi
Şaşırdım kendi yolumu
Çok aldılar vebalimi
Bu yola girdim gireli

Hicranımı görmez oldum
Yar kadrini bilmez oldum
Bahri aşka dalmaz oldum
Kendimi bildim bileli

Görmek istedikçe yarı
Çektiriyor ahı zarı
Şad etmektedir ağyarı
Anamdan oldum olalı

Besmeleyi aldım dile
Allah dedim çıktım yola
Her encamı hayır ola
Giryan' a bu hâl olalı

Yarene Mektup

Çok öksedim hepinizi
Gelip de göresim gelir
Gözyaşlarım dizi dizi
Sizlerle silesim gelir

Kısmet oldu zalim gurbet
Hâllerimi etti berbat
Gönlüm bu hâlden nedamet
Edip de dönesim gelir

Cümlemize selam olsun
Meclis olsun kelim olsun
Ahengi hoş âlem olsun
Benim de varasım gelir

Çok özledim geçti çok yıl
Pek sevgili canım Halil
Ayırmasın Rabbi celil
Sılaya gelesim gelir

Hacı Mustafa Akay'ı
Pek şen şanlı Mustafa'yı
İki gözüm Şeyh Ustayı
Kolumla sarasım gelir

Özledim Mehmet Atac'ı
Musikide o baş tacı
Mizrabı gönül ilacı
Hâlini bilesim gelir

Yarenlere tane tane
Ahablara yakın cana
Sevgiler olsun Burhan'a
Selamı diyesim gelir

Faruk Akay Mehmed Vert
Abdulkadir görmesin dert
Kalfa Emin olmadı red
Onlarla gülesim gelir

Müslüm Saraç Mahmut Deniz
Söyleyin siz nerdesiniz
Hakk'a emanet olunuz
Böyle bir diyesim gelir

Mübarek olsun ramazan
Olmuş on bir aya sultan
Dinlenir can ile canan
Bu emre uyasım gelir

Giryan'ım uzattım sözü
Sizler bağışlayın bizi
Ismarladık cümlenizi
Hakk'a diyesim gelir

Yanar Özüm

Leylü nehar yanar özüm
Coşar gönlüm coşar gözüm
Yara geçmez oldu nazım
Yaren bana ağyar oldu
Gözlerim kan ile doldu

Leylü nehar yanar canım
Yarımdandır hep efganım
Aşk uğruna kaynar kanım
Yaren bana ağyar oldu
Gözlerim kan ile doldu

Leylü nehar yanar tenim
Elem benim keder benim
Zevki sefaya hicranım
Yaren bana ağyar oldu
Gözlerim kan ile doldu

Bu hâlime **Giryan** oldum
Gamı keder elem doldum
Etrafıma figan saldım
Yaren bana ağyar oldu
Gözlerim kan ile doldu

Gelsin Bize³

Gönül yurdum er meydanı
Er olanlar gelsin bize
Altın gibi asal olup
Zer olanlar gelsin bize

Dünya malını terk eden
Rızayı Hakk'a düz giden
Hak nuruna yakın gidip
Nur olanlar gelsin bize

Yakın olup lâmekana
Zikir eden kana kana
Şeytanlardan uzaklaşıp
Dur olanlar gelsin bize

Zevki sefayı bilenler
Ölümden önce ölenler
Azmi gururunu kırıp
Yer olanlar gelsin bize

Bu dünyanın gelir sonu
Yalnız Yaradan'ı tanı
Dehrin sultanını bilip
Yar olanlar gelsin bize

Birgün olur zeval yakın
Kul ol Hakk'a tavor takın
Nadan olandan sakınıp
(Gerr) olanlar gelsin bize

Gelmek istersen meydana
Nasihatım budur sana
Sırrı Sübhana sarılıp
Sır olanlar gelsin bize

³ Kendini bilmezin biri topluluğumuza daha da gelmem demişti. İşte ona yazdım.

Âşıklar⁴

Âşıkların bir ferdiyim
Kendi başımın derdiyim
Şeyhimin bir müridiyim
Neşe verir bu hâl bana

Âşık her dem ağlar durur
Zannetmeyin yaşı kurur
Hayatında bilmez surur
Dost bakışı baldır bana

Âşıkların bitmez derdi
Sazıyla dolaşır yurdu
Ağlatır o kuşu kurdu
Yar hicranı züldür ona

Âşıklar âşıktır yara
Bülbül gibi düşer zara
Yarın elinden avare
Bazen (biran) yıldır ona

Âşıktır o yar nuruna
Önem vermez gururuna
Varmazsa yar huzuruna
Atlas yatak çulduz ona

Âşık görünce yarını
Feda eder her varını
Düşünmeden o yarını
Bütün dünya maldır ona

Hüda vergisidir bize
Böylece başlarız söze
Giryân da yanar bu köze
Bu ahvali yoldur ona

⁴ Necisin necisin dediler, cevabını aldılar.

Sen Düşürdün Dilden Dile

Eyyüb sabrı mı var bende
Neden çektirirsin çile
Bir geveze bülbül miyim
Düşürürsün dilden dile

Musa mıyım çıksam Tura
Mansur muyum çektin dara
Edhem miyim hep avare
Dolaştırdın ilden ile

Dertlilerle hep ağlattın
Kara sevdaya bağlattın
Coşkun sularla çağlattın
Kattın beni selden sele

Ben geleli işbu dehre
Şifa bulamadım kahre
Beni yakan o gülçehre
El uzatır gülden güle

İbrahim'i attın nara
Narı döndürdün gülzara
Bülbülü ettin müdara
Sektirirken daldan dala

Turna isem hani telim
Derviş isem hani yolum
Ördek isem ne bu zulüm
Uçurursun gölden göle

Âşık isem ver sazımı
Bildir baharla yazımı
Herkes duysun avazımı
Çok uzattın yıllar yılı

Ben razıyım işbu hâle
Aldırmam hiç kiylu kale
Senden beklerken nevale
Muhtaç ettin kuldan kula

Gıryan ettin dedim beli
Kaderim yazdın ezeli
Nurun için oldum deli
Düşürürsün hâlden hâle

Gizleyemem

Ben âşıkı lemyezelim
Bundandır açmıyor gülüm
Ucunda olsa da ölüm
Bu aşkıyı gizleyemem

Ben âşıkı zülcelalim
Bundan acıdır ahvalim
İster olmasın hiç malım
Bu aşkıyı gizleyemem

Ben âşıkı ol Rahman'ım
Bundandır sızlar her yanım
Böyle vermiş Yaradan'ım
Bu aşkıyı gizleyemem

Ben âşıkı Hû! Hüda'yım
Böyle geçer günü mahım
Ben müştakı basafayım
Bu aşkıma gizleyemem

Ben âşıkım ol Yezdan'a
Canım kurbandır canana
Rücu etsem de Sultana
Bu aşkıyı gizleyemem

Ben âşıkı İlahi'yim
Ondan rütbesiz ölüyüm
Kendi gönlüme valiyim
Bu aşkıyı gizleyemem

Ben âşıkı ol Cebbara
Her yanım olsa da yara
Olsa da tüm bahtım kara
Bu aşkıyı gizleyemem

Ben âşıkım Şah Selâm'a
Bunu bilmez ülama
Âşıklık gelmez kelama
Ben aşkıımı gizleyemem

Ben âşıkım hem **Giryan'**ım
Bundandır sızlar her yanım
Akıp kalmasa da kanım
Bu aşkıımı gizleyemem
Başka bir yolda izleyemem

Ayrılık

Yar didemden oldu nihan
Bana zindan oldu cihan
Alev gitti kaldı duman
Gönül murada ermedi
Asude bir gün görmedi

Yar bahçemde bir gül idi
Susam idi sümbül idi
Yeşil yapraklı dal idi
Soldu gülün penbe rengi
Bozuldu bağın ahengi

Yar ayrıldı can evimden
Bilmem bu ayrılık neden
Hiç döner mi kendi giden
Canana hasret bu gönül
Tene sirkat oldu gönül

Yara hicran Hak'tan bana
Ayrılık tak etti cana
Kader böyle aşk bahane
Böyle gelmiş böyle gider
Bu aşk beni heder eder

Yar idi başımın tacı
Hasta gönlümün ilacı
Ondan ayrılmak çok acı
Böyle yazılmıştır yazım
Çıkmaz olmuştur avazım

Yar hasreti serde tüter
Ayrılık cana kast eder
Olsun o **Giryan'**dan beter
Dur eyledi felek neden
Ne istedi bilmem benden

Şükürler Olsun

Yarda olan güzel çehre
Bizi duçar etti kahre
Gülmedik geleli dehre
Şükürler olsun şanına
Bir varabilsem yanına

Yasak oldu gülmek bize
Dağdan inemedik düze
Ömrümse erişti güze
Şükürler olsun şanına
Bir varabilsem yanına

Kederim çok yok avazım
Sendendir bu kara yazım
Yara geçmez oldu sözüm
Şükürler olsun şanına
Bir varabilsem yanına

Kalbim sızlar ince ince
Yarda yoktur insaf bence
Aşkı bana bir seramce
Şükürler olsun şanına
Bir varabilsem yanına

Ömrüm cefa ile geçti
Keder elem beni seçti
Gönlüm aşk şerbeti içti
Şükürler olsun şanına
Bir varabilsem yanına

Geçmem senden aksa kanım
Ta arşa çıksa efganım
Terk etsen beni cananım
Şükürler olsun şanına
Bir varabilsem yanına

Giryan ettin bile bile
Bana çektirirsin çile
Miran oldun zahmi dile
Şükürler olsun şanına Bir varabilsem yanına

Gurbet

Geçti ömrüm hava oldu
Gurbet bana yuva oldu
Yarım sanki diva oldu
Hep peşinden koşar oldum

Gür saçları lüle lüle
Yakar beni bile bile
Bütün ömrüm bunca yıla
Öz hâlimce yaşar oldum

Hiç kalmadı siyah muyum
Yarla yapamadım uyum
Hep tersine aktı suyum
Kanalımdan taşar oldum

Bakıp geçer güle güle
Derdimden çekerim çile
Elindeki beyaz güle
Baka baka coşar oldum

Sevdim onu canı dilden
Başka bir şey gelmez elden
Ördek olup uçtu gölden
Ben bu hâle şaşar oldum

Heba ettim bütün varım
Her yerde yarı aradım
Yaşamakta bikararım
Dağlar taşlar aşar oldum

Giryan oldum ömür boyu
Değişmedi yarın huyu
Baş yukarı akar suyu
Hoşlanıp da kaşar oldum

Feda Olsun

Bir dem vuslatı canana
Bir canım var feda olsun
Ahu ceylan bakışlara
Bir canım var feda olsun

Hilal olmuş kaşlarına
Kıvrım kıvrım saçlarına
Gözden akan yaşlarına
Bir canım var feda olsun

Kemer sıkmuş ince bele
Çokça nazık bir çift ele
Zülfünden dökülen tele
Bir canım var feda olsun

O simsiyah mahmur göze
Baldan da çok tatlı söze
Sinesinde yanan öze
Bir canım var feda olsun

Mora yakın gül dudağa
Gül pembesi al yanağa
Ondaki güzel çağa
Bir canım var feda olsun

Cihan değer gamzesine
Paytak paytak gezmesine
Gözlerini süzmesine
Bir canım var feda olsun

Aşk beni **Giryan** etti
Beni burada terk etti
Ruhumu da alıp gitti
Yine canım feda olsun

Saadeti Bilemedim

Ben eyyamı saadeti
Hayatımda göremedim
Aşkın açık defterini
Kapayıp da düremedim

Reva gördü bunu felek
Hasıl olmaz bende dilek
Yar nur yüzlü sanki melek
Kana kana göremedim

Zulüm eder felek bana
Güldürmedi yardan yana
Böyle geldim bu cihana
Muradıma eremedim

Hasret giderirdi gözüm
Şimdi titremekte dizim
Yadeline bir öksüzüm
Bu nefsimi kıramadım

Akıp gitmektedir zaman
Felek vermez bana aman
Kırılmadı bende güman
İnce beli saramadım

Uzaktan gördüm gülzarı
Hep çekerim ahı zarı
Geçirdim ömrü baharı
Bir gonca gül deremedim

Giryan olduğum Yaradan'a
Aşkını verdi baştan bana
Yar gönlümde tek dürdane
Ki öylece kıramadım

**ÂŞIK GİRYANÎ'NİN
YAKARIŞ, İKAZ,NASİHAT
ŞEKLİNDEKİ ŞİİRLERİ**

Hâller Perişan

Kalınadı bu dehrin tadı dirliği
Her nereye baksam hâller perişan
Bulmazsak milletçe beraberliği
Yoksul dolaşmakta kullar perişan

Her gün bozulmakta tüm ahvalimiz
Lafetmez oldu Hüda'yı dilimiz
Ol cihetle boşalmakta gönlümüz
İymandan boşalan diller perişan

Zengini sarmıştır lüksün telaşı
Fakire zehr olur azıcık aş
Âşığın eksilmez gözünün yaşı
Böylece geçmekte yıllar perişan

Her gün artmaktadır zulmü zalimin
Nedense çıkmıyor sesi âlimin
Heba oldu emeği muallimin
Tutulmaz olmakta kaller perişan

Küçükten büyüye kalmadı saygı
Azaldı terbiye çoğaldı kaygı
Gençlerde çoğaldı bu kötü duygu
Akıl bahçesinde güller perişan

Yıkıldı çok yerde azaldı bina
Sevgiler saygılar dönüştük kine
Çıktı saç boyası küflendi kına
Boyanan yüzlerde allar perişan

Ne akarsu var ne de dağlarda kar
Bitmezse nebatat otlamaz davar
Bu ahval bizlere büyük bir zarar
Akmayan çaylarda seller perişan

Arı yapmaz oldu o güzel balı
Arar da bulamaz çiçeği dalı
Kime şekva etsin işbu ahvalı
Yok oldu petekler ballar perişan

Yağmıyor ahenkli bir güzel yağmur
Tevazu yerine kapladı gurur
Olmazsa Mevla'dan bize bir sudur
Suları çekilen göller perişan

Kesilip kalmadı ormanda ağaç
Dağda ne av kaldı ne de bir turaç
Çoktandır yanmıyor geceler sıraç
Yıkılan ağaçta dallar perişan

Kalmadı dünyanın eski ahengi
Ararsan bulunmaz kafanın dengi
Davula zurnaya uyamaz çengi
Çalınmaz bağlama teller perişan

Ölçü ve tartıda yapılır hile
Milletin kaderi çekiyor çile
Ne etsen insafsız gelmiyor yola
Kaldırımlar bozuk yollar perişan

Yargıda azaldı hüsnü adalet
Hükümde haklılar çekiyor zillet
Haksız ahvalimden etmez nedamet
Bu hâlden Rüstemler Zaller perişan

Bülbülün çilesi hasrettir güle
Gelinin hevesi bürünmek tüle
Fakir özlem çeker evde bir çula
Öksüzler yetimler dullar perişan

Güç yetmez oldu odunla kömüre
Her gün bir zam gelmektedir demire
Yazık olur böyle geçen ömüre
Ocakta biriken küller perişan

Savaş vermektedir sanki bu millet
Artıkça eczane çoğaldı illet
Doktorun ücreti getirir cinnet
Ödenen paralar pullar perişan

Ne sözde sadakat ne ahde vefa
Nasihler nushunu kaldırdı rafa
Olmazsa bu hâller bozular kafa
Boşuna ağırmuş kıllar perişan

Vaizin kelamı olmakta heder
Dinleyen cemaat bildiğin eder
Müessir olanlar etmekte keder
Camide halılar çullar perişan

Moda illetidir sarmış herkesi
Bundan müstefitler vermez nefesi
Bitmez de tükenmez Türk'ün çilesi
Edepler hayalar züller perişan

Her gün zam alıp yükselmekte et
Fakirde kalmadı almaya takat
Gıdasız vücutta kafalar sakat
Bu çarkı döndüren kollar perişan

Çok uzattın sen bu sözü **Giryani**
Senden mi sordular koca cihanı
Bu gençler aldırır gonca dehanı
Gittikçe bozular dölleri perişan

Ecdadını Unutma

Yetmez mi zibidi bunca samahat
Zaten sana yüz verende kabahat
Kalmamış sende eseri melahat
Düşmanları dindaşınla bir tutma
Ecdadından Cengiz Han'ı unutma

Bunca yıldır hep boşuna savaştın
Yıllar var ki millette yara açtın
Görünce zoru bucak bucak kaçtın
Düşmanlarla kardeşini bir tutma
Ecdadından Alparslan'ı unutma

Sen bir Türksün ecdadın pek uludur
Tarihinse cihadlarla doludur
Türk olanlar Hüda'nın has kuludur
Düşmanınla soydaşını bir tutma
Ecdadından Fatih Han'ı unutma

Maziye bak şerefın var şanın var
Bir düşün bak üç kıtada kanın var
Yeryüzünde unutulmaz sanın var
Düşmanınla ırkdaşını bir tutma
Ecdadından Selim Han'ı unutma

Hizmet eyle vatanına durmadan
Dürüst ol işinde gönül kırmadan
Kahraman doğmuşsun zaten anadan
Düşmanınla yurttaşını bir tutma
Ecdadından Genç Osman'ı unutma

Giryan'ım söylerim işbu sözümü
Ferahlarım yanan kendi özümü
Sert budaktan esirgemem gözümü
Düşmanınla dostlarını bir tutma
Ecdadından Gazi Han'ı unutma

Tembellere Nasihat

Saygı göster ilim ile irfana
Boş gezip de sakın uyma şeytana
Çalışırsan muhtaç olmazsın nana
Tembel olan huzur bulmaz dünyada
Sefil olup kalır ruzı cezada

Bol vaktini sakın geçirme boşa
Yazdaki işini bırakma kışa
Sır verme herkese gelsen de coşa
Tembel olan huzur bulmaz dünyada
Sefil olup kalır ruzı cezada

Her an çalış müdavim ol işinde
Hiyle yapma her işe girişinde
Baharında yazında hem kışında
Tembel olan huzur bulmaz dünyada
Sefil olup kalır ruzı cezada

Az ye az uyu az konuş çok çalış
Bu yolundan çıkmamaya alış
Olur mu akranından geriye kalış
Tembel olan huzur bulmaz dünyada
Sefil olup kalır ruzı cezada

Giryan kulum çalışmayı severim
Çalışkanı her fırsatta överim
Tembelleri fırsat bulsam döverim
Tembel olan huzur bulmaz dünyada
Sefil olup kalır ruzı cezada

Şubat 1983 Kışı Yalvarış

Bastırdı kara kış her yerkar oldu
Fukara gönlüne ahı zar oldu
Çoğaldı muhannet imkan dar oldu
Ahvali bilecek bir sensin ya Rab
Uzatma bu hâli eyleme gazab

Kapandı tüm yollar gelmiyor kömür
Soğukta geçiyor böyle bir ömür
Bukale dayanmaz billahi demir
Ahvali bilecek bir sensin ya Rab
Uzatma bu hâli eyleme gazab

Fakirin yoksulun donar soğuktan
Kurtların kuşların çıkmaz kouktan
Esirge bizleri şu yokluktan
Ahvali bilecek bir sensin ya Rab
Uzatma bu hâli eyleme gazab

Siğindik bahusus öz dergahına
Esirge fakiri bak da ahına
Bir hürmeti Habib'in ervahına
Ahvali bilecek bir sensin ya Rab
Uzatma bu hâli eyleme gazab

Pek mahzunuz çaresiz koyma bizi
Rahm eyle de güldür bed yüzümüzü
Koruyacak bir sensin cümlemizi
Ahvali bilecek bir sensin ya Rab
Uzatma bu hâli eyleme gazab

Giryan kulun yalvarır hep nas için
Duası bu hâlden hep halas için
Gelmesi muhtemel acı yas için
Ahvali bilecek bir sensin ya Rab
Uzatma bu hâli eyleme gazab

Yaradan'a Yalvarış⁵

Bu ne durum ya Rabbu ne ahvaldir
Bozulmuş günlere zamana kaldık
Bela başımızdan eksilmez oldu
Sığındık dergahına amane kaldık

Ya Rabbi...

Neşemiz yok oldu çoğaldı keder
Eleman dileriz buncası yeter
Seza mı bizlere bu kötü kader
Ol Bari Hüda'ya gümana kaldık

Ya Rabbi...

Reva mı bu kadar zulüm işkence
Bu vatan yok olur kıtlık olunca
Her şey aşikâr olur düşman gelince
Mevlan'ın emrine Sübhan'a kaldık

Ya Rabbi...

Bu hâlimiz yalnız sanadır ayan
İmdadı bekleriz senden eleman
Durum uzarsa oluruz perişan
Hak'tan destur ola fermana kaldık

Ya Rabbi...

Ancak bu derde sendendir çare
Muhtaç eyleme bizleri ağyara
Düşürme kimseyi amansız dara
Dertliyiz Hekimi Lokman'a kaldık

Ya Rabbi...

Giryanî eder feryadı figanı
Gözünün yaşı doldurur ummanı
Böylece ağlatır canı cananı
Çareyi bulacak canana kaldık

⁵ İşbu şiirim 27 Mayıs 1960 yılında yapılan kanlı İnkılap için yazılmıştır, arz olunur.

Görüntü-Taşlama

Öyle çoğaldı ki gerekmez zevat
Adlarını tek tek sayamaz olduk
Kimisine okşan kimine ok at
Kimine uygun ad bulamaz olduk

Şeri hükümleri saydıkdı hiçe
İtibar eyledik dünbüğe piçe
Gündüzün yerini tutar mı gece
Bu çirkin ahvalden cayamaz olduk

Namus yok olmakta kayboldu haya
Ne sülbü pak kaldı ne temiz maya
İtleri atlı oldu atlılar yaya
İlahi tarika kayamaz olduk

Emri İlahi'dir bu böyle gider
Gittikçe günler oluruz mükedder
Sürurun yerini kapladı keder
Bu mestan ahvalden ayamaz olduk

Sütsüzün meramı yerine gelir
Adil davrananlar acından ölür
Alimler arifler hep geri kalır
İlme irfana da uyamaz olduk

Hırsız huysuzu beraber gezer
Haksızlar durmadan haklıyı ezer
Giryani ayıptır ahvali sezer
Bu acı darbeyi duyamaz olduk

Ahvali Âlem

Ahvali âlemi gördükçe berbad
İçimden bir şeyler sıkılıp gider
Eylemezsek kine buğza nedamet
Atılan temeller çökülüp gider

Milletçe vermezsek bizler el ele
Bilin ki muhtaç oluruz yad ele
Düşmanlar pusuda bekliyor öyle
Yapılan kaleler yıkılıp gider

Kardeşi kardeşe kırdırdılar düşman
Yaptığı bu işten olmaz ki pişman
Ne din var düşmanda ve ne de iyman
Şu canım tenimden sökülüp gider

Karda yürü belli etme izini
Düşmanına bildirme hiç sızını
Nadim olup dövmeyesin dizini
Hayatın zehr olup çekilip gider

Gelin dostlar güzelce bir olalım
Bir olalım düşmandan kam alalım
Şu birliğin kıymetini bilelim
Yoksa bu yurd bizden sıkılıp gider

Giryan'ım ederim öç beş kelamı
Güldürmeyin bize cümle âlemi
Hepinize benden Hakk'ın selamı
Kahr olur kahr olur yıkılıp gider

İhtar

Harama hiyleye meyiletme gönül
Bu hâlde kimseler abad olamaz
Her zaman her yerde dürüstlüğü bil
Dürüstler ölmeye berbad olamaz

Abid olup Hüda'ya eyle ibadet
İsterse hiylekâr eylesin nefret
Dürüstün başına konarsa devlet
Ona bu ahvali fırsat olamaz

Hiyleci kendini bildik zanneder
Şadı hürrem olup gülen zanneder
Gönlündeki pası silen zanneder
Gönlü rahat edip çarkat olamaz

Haramla kurulan bina yıkılır
Yıkılınca bina canlar sıkılır
Sanmayın bu işten kolay çıkılır
Acısı zehirdir şerbet olamaz

Hiyleye el atıp harama konma
Cena azap edip ateşe yanma
Kul hakkı af olur sanıp inanma
Kıldığın namazlar salat olamaz

Giryan'ım sözlerim böylece hakır
Tersinden düşünen billah ahmaktır
Sarsılmış ruhuyla o bir bunaktır
Zengin olur ama sadat olamaz

Sual Sorma

Sakin sual sorma evlatlarına
Kem cevap alırsan gönlün kırılır
Karışma her işe sokma burnunu
Ömrün sona erer defter dürülür

Hayatın güzlemiş yaklaşmış kışa
Son ver artık gönlün ile savaşa
Ömrüm biter ismin yazılır taşta
Kabre girince sual sorulur

Bed görür seni oğlun ile kızın
Böylece zehr olur baharın yazın
Gitgide çoğalar gönlünde sızın
Bilmem dostların senden darılır

Mühim değil mevcudiyetin senin
Umurunda mısın ki sen kimsenin
Gün olur ölçülür boyunla enin
Dikkatle naşına kefen sarılır

Yorma ha zihnini her olmaz işe
İnanıp sır verme sakın sırdaşa
Eli ettirme kendine temaşa
Saburlu olursan ruhun arılır

Kaderimdir her zaman bir **Giryan'ım**
Kem sözden sızlıyor her zaman canım
Hakk'a ulaşmakta ahı efganım
Bu naçiz vücudum Hakk'a karılır

Müracaat

Çoktur günahım çoktur cürmüm
Bağışla bizleri zati zîşana
Senden başka yoktur afu kânımız
Bağışla bizleri sırrı Kur'an'a

Geldik geleli bu dehre gülmedik
Kul olup da kıymetini bilmedik
Emri Hakk'a düş olup da kalmadık
Bağışla bizleri ismi Yezdan'a

Bizleri yarattın bir insan sıfat
Kullukta hep kusur eyledik heyhat
Yolundan çikalı bulmadık rahat
Bağışla bizleri Miru Merdana

Biçare iken oluverdim **Giryân**
Çarkımız kırıldı dönmedi devran
Ezelden yazılmış silinmez ferman
Bağışla bizleri âli zîşana

Kader izgisi

Kader çizgisini hiçe sayanlar
Bu dehrin yolunda yanılır gider
Azabı ukbayı gze alanlar
Cehennem ehline karılır gider

Zevalin zamanı hiç belli olmaz
Dünya safa darı ukbada gülmez
Herkesin ettiği yanına kalmaz
Küser hayatından darılır gider

Hakikat âleme saygı duyanlar
Fücuru bırakıp Hakk'a uyanlar
Yaptığı kemlikten hemen cayanlar
Af olur gnahtan arılır gider

Safaveş olanlar Hakk'ın emrine
Arayıp bir mürşid bulan kendine
Deva bulur zahmu dilü derdine
Sırrı İlahi'ye sarılıp gider

Yetmez mi **Giryanî** bunca nasihat
Sakın eyleme ha bir terki kamet
Can güvercinin teninde emanet
İmanın gönlünden ayrılır gider

Nasihat

Sesini ıkarma olur olmaza
Geçmiş olsun eski demlerin senin
Karışma kimseye azarlanırsın
Çoğalır elemin gamların senin

Müşabir ol karışma hiçbir işe
Önem verme boş hayal ile düşe
Gör işini bırakma güze kışa
Bardak olur eski çamların senin

Mezak olma oğlun ile kızına
Kusurunu vururlar ha yüzüne
Söz katarlar laflarına sözüne
Viran olur düzgün demlerin senin

Kimseye boşuna eyleme kahir
Uyumalısın bu zamana müzahir
Gönlünü engin tut etme kebair
Duyulmaz o eski namların senin

Bırak nasihatı yeter **Gıryanî**
Küstürme kendine canı cananı
Aldırma her yönden gönlü viranı
Görünmez yok olur zemlerin senin

İhtar

Yaklaştı zevalin çalmakta zilin
Vaktine hazırlık gör artık yeter
Sarardı yaprağın solmakta gülün
Fücur defterini dür artık yeter

Bu dünya kimseye olamaz baki
Meğer Hakk'ı olmuş isen mülaki
Nasihin nushuna eyle telaki
Nedamet postunu ser artık yeter

Ne çok nazik ol hem ne de nazenin
Bil setr eden seni o Hakkı mübin
Arif ol yolunda hemilmelyakin
İkrarı mürşide ver artık yeter

İşinde arif ol sözünde dikkat
Fıtratın olmalı sendeki hilkat
Abid ol Allah'a hem dahi rikkat
İymanım telini ger artık yeter

Giryan'ım sözlerim gelmesin acı
Anlayan dervişe gönül ilacı
İbret al enel-Hak Mansur Hallac'ı
Rüyanı iyiye yor artık yeter

Muzaharat

Âşıklar bağının bülbülleriyiz
Bu bağda gülümüz gülzarımız var
Dembedem okuruz lafzı celali
Biliniz böylece ezkarımız var

Bizlere gerekmez bu dünya malı
Almayız ellerden kötü vebali
Hiç kimse bilemez bizim ahvali
Gizlidir sırrımız efkarımız var

Cümleten kaniiz hükmü kadere
İtibar etmeyizgama kedere
Meftunuz Hüda'ya hüsnü didara
Herkes güler yüz etvarımız var

Allah'a kul olmak şiarımızdır
Vakıfı esrarız bu kârımızdır
Vasılı yar olmak efkarımızdır
Sizlere azıcık izharımız var

Şükrümüz daimdir gani Mevla'ya
Âşıkız biliniz zati ulaya
Bazen de seyranız arşı alaya
Abidiz Mabud'a eşkarımız var

Bu dehre geleli etmedik mihnet
Çilekeş oldukda görmedik killet
Yoktur gönlümüzde simu zer ziyet
Bu yolda verilmiş ikrarımız var

Giryan'ız cümlemiz dehre geleli
Kimimiz akiliz kimimiz deli
Müştaki cemaliz yarı görelî
Saimiz ol vakte iftarımız var

1970-1980 Yılları GitsinDe Gelmesin

Gene de şahlandı zalim ihtiras
Şeytanın askeri vicdandan oldu
Babı devlet sanki babadan miras
İyi niyetliler nanından oldu

Kaderde yazılı hep gelir başa
Tedbir takdiri bozamaz haşa
Çekilip bir yanda etti temaşa
Mayası pak olan canından oldu

Vahşiler hainler hep oldu bakan
Zalimler kudurup oldu ev yıkan
Durmadan ocak söndürüp od yakan
Domuz soylularda hanedan oldu

Kimisi müşavir kimisi tabib
Kimisi vükela kimisi naib
Nerden geldi bunlara bu meratib
Boynuzlu deyyuslar yer kapan oldu

Kimi vekil oldu kimi vüzera
Açtılar millete bin türlü yara
Kimini sürdüler uzak diyara
Kimisi ovada lamekan oldu

Kimi zengin oldu kimisi fakir
Kimisi dermansız kimisi hakir
Kimisi de oldu millete mekir
Kimi candan kimi canandan oldu

Uzatma **Giryanî** sen bu sözünü
Yakıp yıkıp köz eyleme özünü
Bu milletin oğlunu hem kızını
Hâlden hâle koyan Yaradan oldu

Nasihah

Dünyada var iken gülü gülüstan
Gönlünde karayı bağ edip durma
Baksana her taraf şenlik bedistan
Gördüğün düşleri kötüye yorma

Hayatı zehr edip sarılma yasa
Canını sıkıp da eylemetasa
Bırak ahvalini yalnız şansa
Cevabı güç olan soruyu sorma

Âşıklara sor bu aşkın aslını
İstersen dinle uşşak faslını
Sorhâlini sana gönül pasını
Nuruna yananın gönlünü kırma

Olanca sevgisin vermiştir sana
Sen de biraz bu hâle yanaşsana
Birlikte sevgiyi hem kana kana
Kapuna köleyi sakın hor görme

Dertliyle bu derdi senden almıştır
Kendini bileli bakes kalmıştır
Zannetme ki şadı hürrem olmuştur
Aldatıp da ona bir tuzak kurma

Sılasın terkedip kalmış gurbette
Aşkınla daldı riske diyete
Feleks illesiyle hem biraz öte
Aşkını aşkınla yoğurup karma

Ateşinle yakıp eyledin **Giryan**
Yanan bir gönüle vız gelir hicran
Ne olsa eksilmez ondaki güman
Gümanını alıp ateşe sarma

Esirgeme Ya Rab

Lütfun ile keremini
Esirgeme bizden ya Rab
Meftunum ben esamene
Hâlimizi etme harab

Yara senden çare senden
Buna tahammül bizden
Kurtar bizi bu kederden
Çaremizi kesme ya Rab

Gören sensin hâlimizi
Bilensin efalimizi
Verensin nevaLEMizi
Kesip de eyleme azab

Çok güzelsin her şeyinle
Şarabı eski meyinle
Bizleri eyle seninle
Adlinle etme maazzab

Giryan kulum muzdaribim
Gurbet elde pek garibim
Ah çekmekte çok caribim
Hiddetlenip etme gazap

Şükürler

Çok şükürler olsun sana
Bahşettin nuru İslamı
Hamdü sena olsun sana
Zerk ettin bize iymanı

Akıl verdin biz insana
Hünerleri tane tane
Adüv eyledin şeytana
Hem sevdirdin lamekanı

Sensin bir Rezzak el-âlem
Müjdeledi nûn vel-kalem
Buna hiç olur mu kelim
Lütfettin türlü inamı

Yükseltirsin semavata
İndirirsin en alt kata
Emrine olduk amade
Dinleriz emru fermanı

Hayatta hep müşakiriz
Leylu nehar müzakiriz
Bu hususta cevahiriz
Kesme bizlerden ihsanı

Kerem eyle biz fakire
Ver aşkından birer zerre
Getirmişken böyle dehre
Bari kaçirtma kervanı

Giryan ettin buna şükür
Kısmet eyle her an zikir
Verme bize başka fikir
İşletme bize cürmanı

Selam Olsun

Göçeceğiz bu dünyadan
Kalanlara selam olsun
Kadir kıymet bilemedik
Bilenlere selam olsun

Darı dünya yalancıdır
Hakikatler pek acıdır
Sanma gönül ilacıdır
Sezenlere selam olsun

Dünya geçicidir bize
Yolculuk var hepimize
Kimi kışa kimi güze
Sezenlere selam olsun

Bu dünyaya gelen göçer
Ecel şerbetini içer
Âşık olan maşuk seçer
Seçenlere selam olsun

Bazı gönül hicran olur
Bazıları çok yorulur
Bazıları sefa bulur
Bulanlara selam olsun

Usulü budur bu dehrin
Âşık aşinası kahrın
Bade diye içip zehrin
İçenlere selam olsun

Giryanı' dir ağlar her an
Gönül bağı oldu viran
Çok az olur sözde duran
Duranlara selam olsun

İnsanlığa Hizmet

Hizmet etmektir maksudım
Oldukça bu insanlığa
Hiç duyulmasa da adım
Oldukça bu insanlığa

İstemiştim bunu Hak'tan
Âşıklığı verdi yoktan
Söyleşirim azdan çoktan
Oldukça bu insanlığa

Faniyim ben de giderim
Sabrı tavsiye ederim
Böyle yazılmış kaderim
Oldukça bu insanlığa

Bilelim Hakkı mübini
Artık kaldıralım kini
Od etmeyelim zemini
Oldukça bu insanlığa

Bizi yaradan zülcelal
Bekler bizden iyi amal
Dürüst iş yap öylece kal
Oldukça bu insanlığa

Bir şairim **Giryan**'ım
Ne hırsızım ne caniyim
Yazılmış rızka kaniim
Oldukça bu insanlığa

Nasihah

El oğlundan umma vefa
Böyle bildirmiş ürefa
Bir insanda varsa kafa
Hiç kimseye etmez mihnet

Elin uzatmaz namerde
Kendini düşün mezarda
Biraz akıl varsa serde
Hiç kimseye etmez mihnet

Bir iş bulur çoktan azdan
Hazırlanır kışa yazdan
Sakinirsa tüm marazdan
Hiç kimseye etmez mihnet

Sırrını açmazsa yada
Kendini salmaz feryada
Aşk elinden gelse dada
Hiç kimseye etmez mihnet

İşsizlikten olsa deli
Şaşırda da her bir yolu
Dese kaderimdir belli
Hiç kimseye etmez mihnet

Giryan terk eylemez işi
Hep yazdan düşünür kışı
Peynirle kırılma dişi
Hiç kimseye etmez mihnet

Hiç Ayrılma Doğruluktan

Var ise akli şuurun
Hiç ayrılma doğruluktan
Hakikat olsun umurun
Hiç ayrılma doğruluktan

Hiç yorulmaz doğru giden
Yaramaz yolu terk eden
Vazgeç kötü hevesinden
Hiç ayrılma doğruluktan

Bu dünya bize fanidir
İmtihanlar mekanıdır
Yoldan çıkana canidir
Hiç ayrılma doğruluktan

Gelince ilham yazarım
Bazen canımdan bezerim
Kötülükten el-hezerim
Hiç ayrılmam doğruluktan

Doğruluk Hakk'ın muradı
Doğru ol etme feryadı
Yaşamının budur tadı
Hiç ayrılma doğruluktan

Kem düşünen yoldan azar
Hayat olur ona mezar
Giryan böyle işten kızar
Hiç ayrılmaz doğruluktan

Yalancıdır

Yalancıdır darı dünya
Gören var mı vefasını
Arasan da bulamazsın
Sürdüm diyen sefasını

Kimi müştekidir yardan
Kimi hoşlanmaz bahardan
Kimi üzgün olur zardan
Kimi çeker cefasını

Kimi doğar çile ile
Kiminin her işi hile
Kimisi de düşer dile
Yarın çeker davasını

Kimisi muhtaçtır işe
Kimi hazırlanır kışa
Kiminin gönlü telaşa
Düşüp bozar kafasını

Kimi doğuştan delidir
Kimi müzahir velidir
Kimisi karaçalıdır
Biter gönül arasına

Giryan yazdı üç beş satır
Gönül bilemiyor hatır
Ruh yanar çatır çatır
Sürer gider kavgasını

Şikayet

Sorma gönül ahvalimi
Bu hâllerim elden değil
Kendim uçurdum avımı
Uçtu ördek gölden değil

O bağımin tek gülüydü
Kafesimin bülbülüydü
Sesi çıkmaz bir ölüydü
Kaçtı bülbül gülden değil

Nazlım gitti uzaklara
Şu gönlüme açtı yara
Ciğer olduğu para para
Göçtü bendim selden değil

Zavallıyım biçareyim
Ezelden bahtı karayım
Aşk ucundan mudarayım
Bu da bana kuldand değil

Hüda'dandır bu hâllerim
Tutmaz olmakta kollarım
Kapanıyor hep yollarım
Bu kapanış yoldan değil

Giryanî'yim sözüm haktır
Bana eden bulacaktır
Aşkım dilde kalacaktır
Yanar özüm külden değil

Feleğin Suçu Ne

Yaradan'dandır bu işler
Gönülden gitmez teşvişler
Böyle geçer yazlar kışlar
Bunda feleğin suçu ne

Üzüntü vermişse dile
Mecnun etmiş ise çöle
Kader yazılmışsa böyle
Bunda feleğin suçu ne

Canan yanaşmazsa cana
Kimseden bulma bahane
Ağlasa da yana yana
Bunda feleğin suçu ne

Ayrılmazsa gamı keder
Cismi canın olsa heder
Yaradan böyle emreder
Bunda feleğin suçu ne

Bülbül feryad eder güle
Âşıktır o çeker çile
Giryan düşmüş ise dile
Bundan feleğin suçu ne

Sakın Ha

Sakın sırrını verme ele
Düşürürler seni dile
Çektirirler elim çile
Temkinli ol temkinli ol

Yüze gülenden dost olmaz
Olsa bile dürüst olmaz
Dosta kötü kasıt olmaz
Temkinli ol temkinli ol

Bel bağlama el oğluna
Engeller koyar yoluna
Baltalar vurur dalına
Temkinli ol temkinli ol

Ellerden söz alıp satma
Kelamlara yalan katma
Uyan seher vakti yatma
Temkinli ol temkinli ol

Giryani'sin söyler ağzın
Çıktığı kadar avazın
Yaradan'a geçer nazın
Temkinli ol temkinli ol

Cem Olalım

Cem olalım ehli ihvan
Bulalım müsait mekan
Hüda'dan olursa ihsan
Hemen sefaveş olalım

Nuş edelim meyi bade
Olalım gamdan azade
Devam etsin bu kaide
Bermüdam serkeş olalım

Yerimiz olsun meyhane
İçip olalım mestane
Rücu edelim canane
Birlikte denk eş olalım

Zaten mazlumu Hüda'yız
İştiyaktan müptelayız
Canan başına belayız
Dembedem demkeş olalım

Rücu edelim Rahman'a
Erelim sırrı Yezdan'a
Biz de olalım dürdane
Beraber safdaş olalım

Huzurda divan duralım
Canana öyle varalım
Zevki sefayı bulalım
Olalım kardeş olalım

Bu **Giryanî** durmaz ağlar
Ağladıkça kara bağlar
Geçmiş olsun eski çağlar
Sırrına sırdaş olalım

Aldatan Dünya

Gamhanedir darı dünya
Aldanıp da umma vefa
Kalmadı ki Süleyman'a
Hükmederken Kaf'tan Kaf'a

Nice canlar gelip geçti
Niceleri konup göçtü
Gönül pır elinden içti
Ayrılmadı onda cefa

Çok âşıklar geldi dehre
Aşk elinden düştü kahre
Canan olan o gül çehre
Tattırmadı bana sefa

Mükedder eyledi yarım
Dert elinden pek bızarım
Bu sevdada bikararım
Beni uğratmadı afa

Giryan görmedi sefayı
Hiç kovamadı cefayı
Ömrü hepten oldu zayı
Çare bulamadı ürefa

Edelim

Cem olun cümleten ihvan
Âlemi avaz edelim
Çalalım ondan bir günü
Feleği garaz edelim

Alalım ud tambur keman
Varalım gülzara hemen
Allah'tan umalım güman
Bile cümbüşü saz edelim

Okuyalım şarkı beste
Bazen tiz bazen aheste
Çatlasın bülbül kafeste
Ahengi avaz edelim

İçelim meylerle bade
Olalım gamdan azade
Olalım emre amade
Yara biraz naz edelim

Her kederden dur olalım
İçtikçe safa bulalım
Yaradan'a kul olalım
Zükkarı pürhaz edelim

Buna derler zevki safa
Bizim işler gelmez lafa
İhvanlar uğrasın afa
Hüda'ya niyaz edelim

Giryan'a gerekmez safa
Hem bihiştir hem bikafa
Olabilirse ürefa
İhvana cevaz edelim

Seher Vakti Uyan

Geleydin kardeşim benim
Uyan seher vakti uyan
Ol aziz sırdaşım benim
Uyan seher vakti uyan

Seher vakti geldi uyan
Ne bulmuş ki çok uyuyan
Merttir uykusuna kıyan
Uyan seher vakti uyan

Uyan da al abdestini
İdrak eyle lezzetini
Heba eyleme vaktini
Uyan seher vakti uyan

Abdest ile gel huzura
Kendini gark eyle nura
Az kalmıştır vakti sura
Uyan seher vakti uyan

Kıl namazını eyle niyaz
Din kardeşin eyle ikaz
Terk eyleme kış ile yaz
Uyan seher vakti uyan

Uyan sen de uğra afa
Abid ol gel bizim safa
Bir nazar eyle etrafa
Uyan seher vakti uyan

Giryan'ım ben budur sözüm
Seher vakti yanar özüm
Yaşla dolar iki gözüm
Uyan seher vakti uyan
Gelir kalır çok uyuyan

İnsanlık

İnsanlık bir tek kelime
Anlamını bilmek gerek
Görgü kuralını tek tek
Bilenlerden görmek gerek

Geçicidir dünya bize
Bin yıl yaşasak da keza
Ölüm çıkar yolumuza
Ona hazır olmak gerek

Pir elinden almak bade
Olmaktır emre amade
Yol açılır olur cadde
Bu yola düz gitmek gerek

Bade içince bir dolu
İnsan olan bulur yolu
Bırakır o kiylü kali
Böyle bir kul olmak gerek

Bilir bunu âşık olan
Bu yollarda çok yoğrulan
Mürşid elinde yoğrulan
Bu mayada kalmak gerek

Kurulacak bize mizan
Çok üzüdür yolda azan
Cehdet o tarafı kazan
Hakk'a rıza kılmak gerek

İnsan mı acep **Giryanî**
Âşıktır sızlar her yani
Esef etmez aksa kani
Gönüle taht kurmak gerek

Seher Yeli

Seher yeli
Gider isen Van eline
Selamet nazlı geline
Dokunursan zülfün teline
İflah etmez intizarım

Seher yeli
Şayet gidersen Tatvan'a
Selam söyle Asuman'a
Dokunursan ak gerdana
Bil ki sana çok kızarım

Seher yeli
Eğer gidersen Gevaş'a
Selam söyle o sırdaşa
Dokunursan kalem kaşa
Rüsva ederim bozarım

Seher yeli
Gidersen Diyarbakır'a
Selamet gözü çakıra
Dokunursan o fakıra
Hiyleni hemen sezerim

Seher yeli
Yolun uğrarsa Erciş'e
Selam söyle o ermişe
Dokunursan sedef dişe
Seni defterden çizerim

Seher yeli
Uğrar isen Adilcevaz'a
Selam söyle o pür naza
Girer isen aramıza
Sana bir mezar kazarım

Seher yeli Tanıdın mı bu **Giryan'ı**
Feda eder yara canı
Karşıdayım işte tanı
Her an peşinde gezerim

Kemerleri Sıka Sıka (Taşlama)

Kalmadı hiç mecalimiz
Kemerleri sıka sıka
Ne olacak hâllerimiz
Kemerleri sıka sıka

Her gün aratıyor dünü
Alınmıyor zamin önü
Bulamadık iyi günü
Kemerleri sıka sıka

Artıkça artıyor fiyat
Zam üstüne zamlar kat kat
Kalmadı bizlerde takat
Kemerleri sıka sıka

Tükendi alma gücümüz
Acaba neydi suçumuz
Böyle alınmaz öcümüz
Kemerleri sıka sıka

Libas görmüyor eğnimiz
Bükülüp kalır boynumuz
İşlemez oldu beynimiz
Kemerleri sıka sıka

Piyasada yok istikrar
Bu ahval yoksula zarar
Gün gelir ki çatlar damar
Kemerleri sıka sıka

Sevilmez oldu piyasa
Zenginde dopdolü kasa
Bekliyoruz buna yasa
Kemerlerin sıka sıka

Kırılmıştır hevesimiz
Çıkmaz olmuştur sesimiz
Kokmaktadır nefesimiz
Kemerleri sıkı sıkı

Giryan yazdı üç beş satır
Kalmadı hiç gönül hatır
Enflasyon inatçı katır
Kemerleri sıkı sıkı

Vefa Umma

Hiç kimseden umma vefa
Boş ümidi kaldır rafa
Her olana yorma kafa
Vefa umma hiç kimseden
Ne oğlundan ne kızından
En yakının ayalinden

Hiç kimseyi sanma sırdaş
Ne ağabey ne de kardaş
Akıdırlar gözünden yaş
Vefa umma hiç kimseden
Ne oğlundan ne kızından
En yakının ayalinden

Varsa varın dostun çoktur
Yoksulluk zehirli oktur
Mihnetsize sözüm yoktur
Vefa umma hiç kimseden
Ne oğlundan ne kızından
En yakının ayalinden

Mihnetsizin boldur malı
O eylemez kiylü kali
Almaz kimseden vebali
Vefa umma hiç kimseden
Ne oğlundan ne kızından
En yakının ayalinden

Giryan'ın böyle sözü var
Her bucaktan bir dost arar
Hiç kimseye vermez zarar
Umma vefa hiç kimseden
Ne oğlundan ne kızından
En yakınınayalinden

Çok Gizlidir

Hep gizlidir ahvalimiz
Kimseye edemez kalimiz
Yaradan'adır yolumuz
Hüda'dandır bu hâlimiz
Çok gizlidir efalimiz

Dost bağında açmış güller
Ötmekte şeyda bülbüller
Birleşir bütün gönüller
Hüda'dandır bu hâlimiz
Çok gizlidir efalimiz

Dost bağında toplanmışlar
Bir araya tüm dervişler
Sevda gülünü dermişler
Hüda'dandır bu hâlimiz
Çok gizlidir efalimiz

Bazı bazı buluşuruz
Ağlarız hem gülüşürüz
Hak yolunda birleşiriz
Hüda'dandır bu hâlimiz
Çok gizlidir efalimiz

Arar bulur ehli iyman
Emir eylerse Yaradan
Namertler çıkar aradan
Hüda'dandır bu hâlimiz
Çok gizlidir efalimiz

Kimse bilmez esrarımız
Dışa çıkmaz efkarımız
İster olmasın kârımız
Hüda'dandır bu hâlimiz
Çok gizlidir efalimiz

Giryan olduk işbu hâle
Nasip olsun her bir kula
Girsek dahi dönmez yola
Hüda'dandır bu hâlimiz Şayanı sır efalimiz

Nasihah

Gel seninle fikredelim bilelim Mevla'yı Mevla'yı
Her dem her dem zikredelim bilelim Mevla'yı Mevla'yı

Bil ki bize O'dur mabud boşalt gönlünü temiz tut
Çok ismi var biri Vedûd bilelim Mevla'yı Mevla'yı

Bize fikir veren O'dur hem de zikri veren O'dur
O'ndan olur her şey südur bilelim Mevla'yı Mevla'yı

Suru narı nurı haktır cenneti sürüru haktır
Ondan başka halık yoktur bilelim Mevla'yı Mevla'yı

Kuşu göklerde gezdirir balığı suda yüzdürür
Mecnun eder de gezdirir bilelim Mevla'yı Mevla'yı

Kimisini çok güldürür kimisini de soldurur
Kimine haddin bildirir bilelim Mevla'yı Mevla'yı

Deva olur dertlilere kalkandır gama kedere
Hasret bırakır didare bilelim Mevla'yı Mevla'yı

Deli etti **Giryan** kulu bilmez etti sağı solu
Nasip etsin doğru yolu bilelim Mevla'yı Mevla'yı

Karışık Türde Gazeller

Arz eyledim ahvali âlemi dil ile tarife
Dil etmeden kelama sözler tükendi tek tek

Meramı İlahi'dir yoktur hiç kimsenin günahı
Bazılarının utanan yüzleri tükendi tek tek

Kalmadı bereket yok oldu hem de feyzi Ahmet
Ehli İslama itibar cüzleri tükendi tek tek

Maddeye muhabbet çoğaldı yer kalmadı ikrama
Çağımızda fazilet özleri tükendi tek tek

Vatana sevgi azaldı kayboldu mefhumu gayret
Kahramanlık hararet sözleri tükendi tek tek

Yiğitlik mertlik erlilik artık tarihe karıştı
Kalmadı bunlardan eser izleri tükendi tek tek

Giryan'ım eylerim Hüda'ya vasfı hâli beyan
Her an ağlatmasın yeter güldürsün bizleri tek tek

Gazel Devlet Memuru

Bikestir zavallıdır biçaredir devlet memuru
Hevesine gücü yetmez yoktur çaresi memurun

Evden daireye daireden eve yürür gider
Bulunmaz cebinde araba parası memurun

Kaderinde var fakirlik leylu nehar yoksuldur
Bu yüzdendir vatandaşıla yok arası memurun

Doya doya hiç gülememiştir hayatında memurlar
Eksilmez üstünden hastalığı yarası memurun

Gece demez gündüz demez çalışır bu fedaidir
Yine kendisinden eksik olmaz havası memurun

Bağı yok bahçesi yok gülzarı gülüstani da yok
Tarlası yok bostanı yok merası yok memurun

Aldığı ücretle geçim derdine düşer zavallı
Tek geliri bir maaşdır idaresi yok memurun

Sana ayandır ya Rab ahvali iş bu kimselerin
Ölse bile mirasçıya kalmaz mirası memurun

Evi yoktur kiracıdır her ay öder bermüdam
Mahfu perişandır bu mesken kirası memurun

Sözü uzatma ha **Giryanî** ezelden bu böyledir
De kimsenin olmasın başına darısı memurun

Gazel Feleğin Meramı

Durma bülbül figan eyle ayrılığın demi geldi
Mazi oldu eski demler ah gönlümün gamı geldi

İnkisarı hayal oldum ruhum azab duymaktadır
Mahrumu canan eyledi feleğin meramı geldi

Vuslatı yaran idi daima maksadı muradım
Vasılı canan olamadım bana ikramı geldi

Meramı İlahi'dir bu suzı aşkı zerk eyledi
Razi iken ben bu hâle gönlümün hüzzamı geldi

Allah deyip açtı güller coşar oldu şen gönüller
Çayır çimen oldu yerler baharın eyyamı geldi

Âşıkınız dervişanız hem dahi ehli imanınız
Gam çekme artık bir çare **Giryanî**'nin namı geldi

Gazel Nurun İçin

Rüsvayı âlem eyledin hep bir dem sürurun için
Harabı perişan eyledin bir dem gururun için

Nazar kılmadın hâlîme rezili âlem eyledin
Ta subha dek kapunda durdum bir an zühurun için

Kalmadı sabra kararım bimirad eyledin beni
Vazgeçtim cismi canımdan bir demlik mururun için

Harabzar oldu hep ahvalim yıkıldı hanımanım
Bunu da lütuf saydım bir dem envarı nurun için

Şulayı şemine pervane oldum geçtim canımdan
Giryanî oldumdı bir kez şemi şevki nurun için

Gazel Biçare Giryan'ım

Gönül sarayına kurdun tahtını sultanım
Perişan saçlarını görünce sizler canım

Görmek arzusundayım didarı geçmem arzumdandır
Rengi ruhsarındandır bu arşa çıkar afganım

Etrafı müjganla çevrilidir siyah gözlerin
Görünce onları benim inan çoğalır şanım

Bir defacık görünüp eyledin divane beni
Tekerrür eyle de sen al bu canımı cananım

Kapundaki bu kullarını divane eylersin
Hasret bırakıldım didare biçare **Giryan'ım**

Gazel Dikkat Vasiyetimidir⁶

Emri Hak vaki olur da terki dünya edersem
Eylemeyin hiç kimseye benim vası hâlimi

Hiç kimsenin benliğime olmamıştır zararı
Felek vurgunuyum kırdı budağımı dalımı

Sakın ağlamayın peşinden dökmen gözyaşı
Ağlayıpda soldurmayın yeşilimi alımı

Ayırmasın Allah'ım kimseyi öz imanından
Hakkımda çok söz edenler alırlar vebalimi

Rızkınıza kani olun etmeyin yada mihnet
Bu hususta sökmeyin ha çeperimi çalım

Elin ağzı torba değil büzülmez üzülmeyin
Mani olmayın ededursunlar kiylü kalimi

Cevherdir kıymetini bilin namusun hayanın
Beni mahcup edip şaşırtmayın ahvalimi

Kavga edip de sakın gülünç olmayın âleme
Tarumar etmeyin yaşadığım mehi salımı

Bulduğum yere gömün eylemeyin israfı
Cenazeme davet edin sevilen bir âlimi

Deyin ki;

Giryanî bir kul vardı ederdi feryadı figan
Çekmişti hevesi dünyadan elini dilini

Neticede;

Rahmet ile yad eyleyin fırsat buldukça beni
Emanet ettim Hüda'ya korusun cümlemizi

⁶ Not: Bu naciz gezelim bilumum akrabayı talukatım ile dost ve ahbaplara
ehli dili ihvan ehli uşak ve sadikana ithaftır efendim

Ben herkese hakkımı ettim helal
Dilerim ukbada olmazlar melal

Gazel Deli Gönül

Yar ile hembezm iken neden dur eyledin dilden
Tesir eyledi sözün geri gelmez deli gönül

Hüda hanesidir dil kapanmaz ha mihmana
Bırakma sen erkanı edebi divane gönül

Sıdkı selamet istersen dilinden çıkar kibri
Pesend eyleme ağyara olma müdara gönül

Hak cemaline talibsen canı gönülden azmet
Terk etme Hakk'ı düşme nefsinde cidare gönül

Giryan'sın müzdaribsin ededurursun nalini
Feryadı figan etsen de yalvar Cabbar'a gönül

Gazel Yara Dua

Canlara can katmaktadır rengi ruhsarın senin
Gönüllere akmaktadır nuru envarın senin

Pür naz ile gelmiş iken şebabetin çağına
Dilerim hiç geçmesin eyyamı baharın senin

Yok olursan karalar bağlarlar gökte lemalar
Olmasını istemem ah ile efganın senin

Seba melikesi Belkis'e benzemiş talihin
Arzu ederim ki olayım Süleyman'ın senin

Bahri melaleye döndüm bundan var mı haberin
Perişanlığımıza sebep intizarındırsenin

Acımadın bu hâlime hiç yok mu merhametin
Pür zevk ile geçerken leyl ile neharın senin

Gıryanî eyledin beni sebebi sensin bunun
İstemem hiç olmasın ervahında narın senin

Şanlıurfa'mız Gazel

Bir şirin beldedir ki ferah mekandır Urfa'mız
İkbali izzetli hem mülkü irfandır Urfa'mız

Ne ararsanız bulunur diyarı berekettir
Dört mevsimde fakire gani güfrandır Urfa'mız

Öyle bir şehri ulya ki bir eşi bulunamaz
Tarih şahittir matrahu nebiyandır Urfa'mız

Dönse de viraneye değişemez halaveti
Gerdanlara takılan zeri zenandır Urfa'mız

Mekan kılmış toprağına hezeran veliler
Bu dergahı nebi Halili Rahman'dır Urfa'mız

Bed görme biraderim kudsi ülyadır bu yerler
Meşşima olmazsa arzı ziyandır Urfa'mız

Yıllarca ihmal edilerek virane olmuştu
Böyle devam ederse hâli dumandır Urfa'mız

Reslü zışanın cüzü pakinin makamıdır
Ezhamı dillere bir merdi mirandır Urfa'mız

Rezzakıl-âlem bereketi bol ihsan eylemiştir
Mahlukata yaz ve kış cismi canandır Urfa'mız

İşbu **Giryân**'ın tevellüd mekanıdır orası
Her yönden diyarı mazubandır Şanlıurfa'mız

Eyüp Sultan Hazretleri Ziyaretim Gazel

Dil yarasındandır ızdırabım dermana geldim
Fehmettim vasfı şanını Hekim Lokman'a geldim

Hasılı muradım için hemen düştüm yollara
Bu yollarda koşarak başı açık divane geldim

Red eyleme beni kapundan esiri nurunum
Şarabı aşkı nuş eyledim de mestane geldim

Ahkemelhakimin sensin ya erhamerrahimin
Adili Hak bir sensin kapuna gümana geldim

Sevgilisi sen olanlar n'eyler dünya malını
Hurucu madde oldumda hemen üryane geldim

İlahi aşkıdır beni suzı dil eder durur
Nuru şemi şulana dönmeye pervane geldim

Kapundaki köleyiz cümleten ey Rabbi Rahim
Padişahlar padişahı tek sultana geldim

Ahdimden hiç dönemem katiyen ölsem de bile
İkrarımı hiç bozmadım sana merdane geldim

Ah ile vah ile geçmiştir bu vefasız ömrüm
Pür tazimi erkan ile sana **Giryân**'e geldim

Âşıklar Meclisi

Âşıklar meclisi benzemez başka bir meclise
Bu mecliste erkanı edebi arifan olur

Duhulü meclis olan kimseler hayret ederler
Bu sırrı uşşaka erenler sahibi iyman olur

Ederlerse bu sırrı Sübhanı ağyardan pünhan
Onların da hamisi hafizi bir Rahman olur

Eylerlerse Hüda'ya tazim ile hizmetini
Herdem dilhanelerinde mihmanı canan olur

Öyle eyle hizmetini devamı müfid ola
Terki tazim etmeyesin ahvalin hüsrân olur

Şah babının hizmetinde müdavim ol **Giryânî**
Bezmi uşşakı terk etme bu hâlin nalan olur

Eyleme Ünsiyet

Eyleme ha ünsiyeti ağyar ile nadanla
Bezmu uşşaktan bir yaren ile eyle ülfeti

Ne oldu sana gönül böyle bir müdara oldun
Uyma ha nefesine merdane ol terk et uzleti

Ne çare var ki düşmüşsün bu aşkın tuzağına
Yaren ile hembezm ol da düşünme hiç firkati

Sakın ha kırmayasın hiçbir kimsenin kalbini
Hiç giymeyesin egnine hırkayı azameti

Bırak gönül bu ahvali geç budünyanın malından
Geçemezsen bulamazsın cananınla vuslatı

Bu sıkleti yarenler vermesin sana cefayı
Giryani müteşekkir ol buldun mübaşereti

Sitem-Gazel

İz yaptı nurunun şulası dilu derunumda
Hakk'ın nuru cemalı göründü sende yüzüme

Perişan eyledin ahvalimi kalmadı sabrım
Yandırdın ateşi aşkınla saldırdın özüme

Ne zaman vuslatı dem olacak yoksa hayal mi
Eyledin hâlimi perişan bakmadın yüzüme

Bilmedim baharı yazı ömrüm kışla geçti
Dolaştım dağda taştta inemedim düzüme

Her gün ateşi aşkınla harabzar olmaktayım
Lütfu kereminle karaları çekme yazıma

Bu **Giryanî** kuluna merhamet eyle ya Rabbi
Hayalin ile bırakma beni bak elfazıma

Olduğun Var mı

Hâlim perişan diye edersin feryadı figan
Yar yolunda hiç de bergüzar olduğun var mı

Görmek için didarı figan eder durursun
O gül çehreye hiç şivekâr olduğun var mı

Feryadı figan ile vasılı didar olunmaz
Yarı görüp de sitemkâr olduğun var mı

Şulasına pervane olmadın ki Hüda'nın
Bari zülfü yara ruzigar olduğun var mı

Yalvar sen bari Hüda'ya zikret Settâr'ı
Vicahi yare hiç **Giryan** olduğun var mı

Nasihât

Meclisi uşşaka gel diler isen vasılı Hak
Pak eyle haneyi kalbi kiyl ile kali bırak

Hüda'ya eyle mihnet başka her şey hevadır
Bu rahı Hakk'a gir tanzim ile ol şerden ırak

Bir dem olmayasın ayrı Hak yolunda sıkı dur
Vuslat menzilin orası varacağın son durak

Hezer eyle ha gûnahtan çek elini hiyleden
Rahmet dile Allah'tan yağdırsın sağnaksâğnak

Al aklını başına **Giryani** olma dergahından dur
Gafil olursan Hüda'dan cehennem olur barnak

Kuşlar Kaside

Bir gün sabah çokça erken
Uyandım kuşlar terken

Baktım onlar pek neşeli
Oynaşırken deli deli

Aalarda yoktu boş dal
Her birinde ayrı kemal

Avazları dua zikir
Olmaz onlarda kem fikir

İstemezler hiç hanıman
Onlara yeter aşıyan

Yuvaları aa dalı
Hiç sevmezler kıylu kali

Bazen hırçın bazen sakin
İhfaz eder Hakk'ı yakın

Uuyorlar teker teker
Hepsi ağacı terk eder

Pervaz ederek uçarlar
Afaka kanad açarlar

Rızık peşinde koşarlar
Dağlar ovalar açarlar

Dönerler batarken güneş
Herkes bulur kendine eş

Giryan onları seyreder
Gider ondan gamı kader

Başkanına Gazel

Yeter bu işkence yeter bu çile
Yaptığın her işi gör yavaş yavaş

Gurur deryasında yorulmaktasın
Seni saran kibri kır yavaş yavaş

Yetmez mi yaptığın şeriatsızlık
Lanet defterini dür yavaş yavaş

Karanlıkta almaktasın kötü yol
Uyan rahî Hakk'ı sor yavaş yavaş

Tövbekâr ol artık vazgeç günahahtan
Hazır ol tarika gir yavaş yavaş

Terki can etmene müddet az kaldı
Hâlin sormaz senin yar yavaş yavaş

Günah yükleyip gitmektesin uhraya
Yakar seni orada nar yavaş yavaş

Giryanî'yim eylerim nasihatı
Sözüm sana etsin kâr yavaş yavaş

İnanış

Kerem kânusın sen Rabbi Rahim
Lütfunla var ettin iki cihanı

Bize senden başka ragıp olamaz
Sununla imar eyledin her yanı

Diler isen kahredersin kahrınla
Diler isen korursun dini iymanı

Dilersen her yanı gülşen edersin
Âşıklara ettirirsin figanı

Birden harabe edersin gülzarı
Bir demde meyus edersin cananı

Kereminle ne işleri yaparsın
Bazen de pürşad edersin mihmanı

Medarı âlem bir tek sana hastır
Bağışla Habib'ine bu **Giryan'**ı

Usandım

Nazı şuhu dilaradan usandım
Gönlümdeki yaralardan usandım

Bezdim şu feleğin kahrından aman
Sine zahmı fukaradan usandım

Hiç gülmedi yüzüme kem talihim
Figan eden biçareden usandım

Neye yarar bostan olmazsa canan
Şeyda bülbülden gülzardan usandım

Candan canandan hem yarı ağyardan
Yarenden olan ahı zardan usandım

Naümid eyledi felek arzumu
Hasılı bu seyyareden usandım

Hasıl olmadı ümidim çaresiz
Giryanî bahtı karadan usandım

Âlemler

Ahvali âlemi bir seyran eyle
Gör ki o âlemde neler neler var

Kalp gözün açıksa bir seyran eyle
Bak etrafında ne rindaneler var

Babı Hakk'a gel sıtkı selam ile
Gör ki ol babda ne mihmaneler var

Neler halkeylemiş Mevlam nelerle
Âlemler içinde ne âlemler var

Dergahı Hakk'a vasıl ol izzetle
Mestanelerde ne dürdaneler var

Harabat ehlini zannetme hakir
Dilharabatta ne merdaneler var

Giryan'ım halkaya hikmetle girdim
Gel de gör bizde **Giryan'**eler var

Hakikat Nuru İzhar

Hakikat nuruna nazar eyledik
Bundan sonra dünya bize uz gelir

Kelamullah'tan başka söz gerekmez
Diğerleri gayri bize yoz gelir

İlmi hikmette bize derya gerek
Dede sofi molla bize az gelir

Hakikat yolcusu yorulur sanma
Dağlar taşlar sarp kayalar düz gelir

Her zaman mevsimler kış olur sanma
Gider bulut hava açar yaz gelir

Giryanî didar için feryat eder
Bülbülün figanı ona saz gelir

Gönüle Sitem Gazel

Hak'tan utan teeddüb eyle nastan
Ağyara derdini açma ha gönül

Herkes âleminde ne derse desin
Verdiğin ikrardan geçme ha gönül

Nadanla ağyarla eyleme ülfet
Ki nedamete yol açma ha gönül

Nasihatı dostu elden bırakma
Rahı Hak'tan sakın kaçma ha gönül

Nadim ol inadından sükut et
Giryani hâlinden geçme ha gönül

Zahid Bilemez

Sorma zahid bilmez hâlimizi
Ehli ihvan ile perişandan sor

Ehli uşşakı fehm edemez zahid
Erbabı irfanla pirlerden sor

Ne bilsinler kadrini âşıkânın
Gülzardan güllerden bülbüllerden sor

Huzuru Hak'ta ruzı şeb mestanız
Bizi ilmi hikmet bilenlerden sor

Giryanî olduk dergahı aliye
Bizi Hak yoluna gidenlerden sor

**ÂŞIK GİRYANÎ'NİN
FANTAZİYAT TÜRÜNDEN
ŞİİRLERİ VE GAZELLERİ**

Kadiriyyiz Biz

Müridi Gavsı a'zamız pür şanıımız var
Kölesiyiz şehi şahın iymanımız var
Takkir eyledik Yezdan'a peymanımız var
Kadiriyyiz Kadiriyyiz Kadiriyyiz biz

Şeyh Abdulkadir şaktır velilerin şahı
Diz çöküver önünde zikir eyle Allah'ı
Zikre müdavim ol ki bulasın felahı
Kadiriyyiz Kadiriyyiz Kadiriyyiz biz

Gavsı Geylani'dir şeyhlerin en ulusu
Dağıtır badeyi bize kadeh dolusu
Müfit olurlar orada şeyhi velisi
Kadiriyyiz Kadiriyyiz Kadiriyyiz biz

Bir kölesi de bu **Giryan'**dır bilmiş ol
İç badeyi bu meclise yakın gelmiş ol
Leylu nehar Yaradan'a abid olmuş ol
Kadiriyyiz Kadiriyyiz Kadiriyyiz biz
Yaradan'ın bir kuluyuz bir kuluyuz biz

Bir Güzelin On Yaşından Yüze Kadar Geçirdiği Devreler

On yaşına gelmiş ise bir güzel
Yüzü parlar al bir goncaya benzer
On birinde kiprikleri ok olur
On ikide gözler geceye benzer

On üçünde sanki ilkbahar olur
On dördünde tomurcuklar bar olur
On beşinde gönüllere yar olur
On altıda boyu yüceye benzer

On yedide sürmelenir gözleri
On sekizde tatlı gelir sözleri
On dokuzda tutar aşk krizleri
Yirmisinde tüten bacaya benzer

Yirmi beş yaş güzelliğin çağıdır
Otuzunda var aklını dağıtır
Otuz beş yaş gençliğin son çağıdır
Kırk yaşında yaşlı kocaya benzer

Kırk beşinde işten çekilir eli
Ellisinde lal olur şeyda dili
Elli beşte ağarır saçının teli
Atmışında boyu cüceye benzer

Atmış beşte yapamaz hiçbir işi
Yetmişinde dökülür bütün dişi
Yetmiş beşte bilemez yazı kışı
Sekseninde bilmem niceye benzer

Seksen beşte duymaz olur kulağı
Doksanda tutmaz olur ayağı
Doksan beşte yaklaşır ölüm çağı
Yüz yaşında sözü ricaya benzer

Yüz yaşına gelen kimse az olur
Gelse bile akli yok bir kaz olur
Gıryan yazar sözleri ikaz olur
Kuzu dişler çıkar inciye benzer

Bülbülle Bir Sohbet

Sorma bülbül nazlı yarın hâlini
Görmeyeli hayli zaman yıl olmuş
Alaman hiç o yarın vebalini
Gamzeleri yanağında gül olmuş

Şimdi o gurbette garip kalmıştır
Belki de bahtiyar olup gülmüştür
Sanmam sıla kıymetini bilmiştir
Gözyaşları kirpiğinde göl olmuş

İnceldikçe incelmıştır belleri
Çok özledim nazik beyaz elleri
Perişandır zülüfleri telleri
Dudakları bal üstüne bal olmuş

Hüzünlenmiş gideli gurbet ele
Rengi dönmüş bağındaki ak güle
Nasib olmaz böyle bir yer her kula
Ak gerdanı aranacak mal olmuş

Bir güzelle görmüştüm onu yolda
Güzel yaprak kendi gül idi dalda
O anda ömrünü sandım zevalde
İcabında yanakları al olmuş

Sevdim gönlüm vazgeçmiyor ki ondan
Hiç hoşlanmam mazi olan zamandan
Böyle yazmış kaderimi Yaradan
Giryanî de yana yana kül olmuş

Bülbüle Cevap

Bu naşad gönlüme bulunmaz çara
Beyhude beni de ağlatma bülbül
Goncayı görünce düşersin zara
Gönlümü sarıb da ağlatma bülbül

Mansur değilim ki çekilim dara
Musa değilim ki çıkayım Tur'a
Halil değilim ki atılım nara
Yakıp yüreğimi dağlatma bülbül

Kerem değilim çünkü Aslım yok
Varmak isterim yara vaslım yok
Didarım yok envarım yok faslım yok
Gönlümü gönlüne bağlatma bülbül

Giryani'yim söylerim ben bu sözü
Basarım bağrıma ateşten közü
Versin Yaradan her muradımızı
Coşkun seller gibi çağlatma bülbül

Gül Çiçeği

Yaprağı yeşildir dikenli dalı
Gözlere mezardır gönöl çiçeği
Bulunur sarısı beyazı alı
Ruhlara gıdadır gül çiçekleri

Neşedir gözlere dillere derman
Şenlenir gülzarı gelince zaman
Güzelin saçına yakışır yaman
Ruhlara gıdadır gül çiçekleri

Gonca iken çilesidir bülbülün
Açılınca dermandır zahmı dilin
Teninin teridir zişan Resul'ün
Ruhlara gıdadır gül çiçekleri

Güzelin elinde güzel görünür
Demet olup elden ele verilir
Ömrü azdır tez zamanda kırılır
Ruhlara gıdadır gül çiçekleri

Ömrü kısa erken erer zevale
Ehli uşşak mahzun olur bu hâle
Güle benzer erişenler kemale
Ruhlara gıdadır gül çiçekleri

Bülbüller gül için çeker ahı zar
Mevsim geçer hazana uğrar gülzar
Giryân'ım bu hâlden olurum bizar
Ruhlara gıdadır gül çiçekleri

Aziz Su⁷

İki aydır görememiştik yüzünü
şırlıtıyla evimize hoş geldin
Hep dinledi hoşa giden sesini
şırlıtıyla evimize hoş geldin

Sen olmazsan olmaz hayat bunu bil
Başka evden taşımaksa pek sefil
Hep sendendir olduk dehara rezil
şırlıtıyla evimize hoş geldin

Geldin diye bizler neşeyab olduk
Gül yüzünle cümleten safa bulduk
Yıkandık yıkandık hem dahi güldük
şırlıtıyla evimize hoş geldin

Bazı komşusu vermedi muhannet
Muhannetler hiç bulamazlar cennet
Gelip oldun evimize bir ziynet
şırlıtıyla evimize hoş geldin

Huda nimetisin canın ilacı
Hep görelim seni başımın tacı
Herkeseye sensin hayat aracı
şırlıtıyla evimize hoş geldin

Ben **Giryan'**ım seni çok çok severim
Havalardan sonra seni överim
Gelmez isen bu sinemi döverim
Azizim su evimize hoş geldin

⁷ Suyun evimize gelişi.

Zambak Çiçeği

Tüllere bürünmüş geline benzer
Masum bakışıyla zambak çiçeği
Dilerim Hüda'dan değmesin nazar
Derde şifa verir zambak çiçeği

Uzundur yaprağı hem koyu yeşil
Rengi de latiftir pek ışıl ışıl
Gönüllere ezvak ile karışır
Cana safa verir zambak çiçeği

Toprakta yetişir saksıdır yeri
Gören âşıkları eder serseri
Ayrı renklerle oluşur her biri
Solsa cefa verir zambak çiçeği

Kırmızısı moru akı alı var
Koyu yeşil dikensiz bir dalı var
Onun da kendine has bir yolu var
Göze vefa verir zambak çiçeği

Giryan'ım ona yazdım bu şiiri
Türeyip kaplasın kırı bayırını
Gülşenleri lalezarı çayırını
Mevtaya ruh verir zambak çiçeği

Hazreti Kur'an

Derdimin dermanı Hazreti Kur'an
Gönlümün gümanı Hazreti Kur'an
Hak emri fermanı Hazreti Kur'an
İhsan etti bize Halıkı Rahman

Kur'an'dır insanın asıl kitabı
Okuyanlar alır sonsuz sevabı
O bildirir sevap ile azabı

*Dertlere dermandır Hazreti Kur'an
Ruhlara gıdadır okunsa her an*

Dört kitabın camiidir bilmiş ol
Oku emre hürmetini kılmış ol
Emri Hak'tır ona yakın gelmiş ol

*Başların tacıdır Hazreti Kur'an
Hastaya ilaçtır Hazreti Kur'an*

Bu kitabın bir ismi de Furkan'dır
İymansıza dinsize çok yamandır
Kendini bilene gani güfrandır

*Gönüller gümanı Hazreti Kur'an
İnanmayanlara gösterir zaman*

Onda yazılıdır her bir ihtiyaç
Âşıklara deva maşuka ilaç
Hürmetkârı hayatta hiç kılmaz aç

*Mümine gururdur Hazreti Kur'an
Gönüle sürurdur Hazreti Kur'an*

Giryanî de okur şevkiyab olur
Okudukça okur zevkiyab olur
Münafıklar ruhuna azab olur

*Gönüller sultanı Hazreti Kur'an
Hak'tan bize lütfu kerem armağan*

Kurban Bayramı 17/09/1983

Gönlüme çok hü zün oldu
Mübarek bu bayram günü
Ümidlerim hayal oldu
Mübarek bu bayram günü

Yarın hasretiyle yandı
O şuh bakışa inandı
Ne yazık ki hep aldandı
Mübarek bu bayram günü

Ne bir ahbab ne yaranım
Ne sorup da arayanım
Çoğaldı barı giranım
Mübarek bu bayram günü

Kendimi bildim bileli
Yuvam sanki gurbet eli
Alıp aklım etti deli
Mübarek bu bayram günü

Herkes dost ile buluşur
El sıkışıp bayramlaşır
Gönlünde sevab taşır
Mübarek bu bayram günü

Hiç gülmeyen yüzler güler
Hatırlanır hep ölüler
Herkes muradını diler
Mübarek bu bayram günü

Erdirdi bizi bugüne
Şükür Rabbilâlemine
Son verelim sonsuz kine
Mübarek bu bayram günü

Herkes gülüp eylesmeli
Gönlünde sevgi bulmalı
Verdiği sözde durmalı
Mübarek bu bayram günü

Gıryan sever böyle günü
Hiç yoktur kalbinde kini
İkram bize İslam dini
Mübarek bu bayram günü

Dağlar

Şaha kalkmış ata benzer
Yüce yüce kocadağlar
Mor siyah buluta benzer
Koca koca yüce dağlar

*Şahinler yurdusunuz
Âşıkların derdisiniz*

Durmaz akar hep dereniz
Cennet gibi her yeriniz
Hoş yazılmış kaderiniz
Koca koca yüce dağlar

*Şahinlerin yurdusunuz
Âşıkların derdisiniz*

Yeşiliniz alınız var
Ağacınız dalınız var
Geçilmez sarp yolunuz var
Koca koca yüce dağlar

*Şahinlerin yurdusunuz
Âşıkların derdisiniz*

Her yerimiz çiçek kokar
Manzaranız gönül yakar
Bulut kaynar şimşek çakar
Koca koca yüce dağlar

*Şahinlerin yurdusunuz
Âşıkların derdisiniz*

Size neden ulu derler
Ülkelerin gülü derler
Âşıkların yolu derler
Koca koca yüce dağlar

*Şahinlerin yurdusunuz
Âşıkların derdisiniz*

Giryan Âşık size söyler
Bazen ağlar bazen güler
Hak'tan saadetler diler
Koca koca yüce dağlar

*Şahinlerin yurdusunuz
Şu gönlümün derdisiniz*

Miraç Gecesi

Lütfü keremdir Hüda'dan
Bizlere miraç gecesi
Herkes arılır gûnahtan
Mübarek miraç gecesi

Seyyidi Nebiyi zişan
Gece kalktı yatağından
Cebrail girdi kapudan
Mübarek miraç gecesi

Getirmişti Burak atı
Bindi ata gece vakti
Görecekti kainatı
Mübarek miraç gecesi

Burak atı çokça zarif
İlk hedefi Kudsi şerif
Oldu her işe muarif
Mübarek miraç gecesi

Hak'tan getirmişti selam
Cebrail'le etti kelam
Secdedeydi cümle âlem
Mübarek miraç gecesi

Hak'tan oldu emrû ferman
Oldu âlemlere güman
Bu medhini yazdı **Giryan**
Mübarek miraç gecesi

Kedi Yavrusu Güzel Pisi

Gel bana en güzel pisi
Evimizin sevgilisi
Hepimiz severiz seni
Kedilerin en güzeli
Gel de beni etme deli

Oynarsın hep köşe bucak
Bilmez misin hiç yorulmak
Manzarana olmaz doymak
Kedilerin en güzeli
Gel de beni etme deli

Yaprak yeşili gözlerin
Mırıl mırıldır sözlerin
Sevinci oldun bizlerin
Kedilerin en güzeli
Gel de beni etme deli

Seni halk eyledi Allah
Muradı vebaya silah
Dilerim bulursun felah
Kedilerin en güzeli
Gel de beni etme deli

Tüyleri var yumuşacık
Ne tabak yalar ne kaşık
Görenler ona olur âşık
Kedilerin en güzeli
Gel de beni etme deli

Giryanı' nin bir kedisi
Kedilerin efendisi
Harıl harıldır nefesi
Kedilerin en güzeli
Gel de beni etme deli

Ne İstersin Benden Bülbül

Ötme bülbül ötme yeter
Şimdi hâlim senden beter
Yar hasreti serde tüter
Söyle benden ne istersin

Çemenzarın gülizarın var
Gonca dehan bir yarın var
Güllere ahı zarın var
Söyle benden ne istersin

Gülün dalı seyrangahın
Daha nedir ahın vahın
Sen de kulusun Allah'ın
Söyle benden ne istersin

Nedir sendeki heyecan
Neye ediyorsun güman
Öter ötersin bir zaman
Söyle benden ne istersin

On bir ayın zahmetine
Yuvayı kurdun tahtına
Küskün müsün hayatına
Söyle benden ne istersin

Açılınca gonca güller
Öter sende şeyda diller
Sever seni bütün eller
Söyle benden ne istersin

Sevinirsin şad olursun
Geçmez demin ad olursun
Ölsen bile yad olursun
Söyle benden ne istersin

Aşkın beni **Giryan** etti
Ciğerimi pürryan etti
Maldan mülkten üryan etti
Söyle benden ne istersin

Söyle Bülbül

Gül dalına konan bülbül
Söyle bana efkarını
Böyle melül mahzun durma
Haydi anlat esrarını

Konmaz mısın başka dala
Neden dalarsın hayale
Dök içini bildir hele
Anlayalım ezkarını

Söyle bize nedir virdin
Gonca mıdır asıl derdin
Gülzar mıdır özge yurdun
Bildir bize ezharını

Erdin mi sırrı Sübhan'a
Nedir sendeki bahane
Eziyet edersin canana
Bilelim bu etvarını

Bilmiş ol ki ben **Giryan**'ım
Senden beter yanar canım
Arşa ulaşır efganım
Kes artık ahı zarını

Kuşlar Sesi

Hasta ruhlara şifadır
Seher vakti kuşlar sesi
Erişilmez bir vefadır
Seher vakti kuşlar sesi

Hep beraber ötüşürler
Hiç durmazlar didişirler
Daldan dala sekişirler
Pek hoştur seyri neşesi

Kimin seker daldan dala
Kimi uçar iner yola
Kimi bakar sağa sola
Budur onların cilvesi

Pervaz ederek uçuşlar
Kırlardan kıra göçerler
Pınarlardan su içerler
Olmaz onların hiylesi

Kimi yavrusunu gözler
Kimisi de eşin özler
Onlarda yok kin garazlar
Çekmezler gönül çilesi

Kimi dalda çırpır kanat
Kiminin neşesi kat kat
Kimi yardan olmuş firkat
Bu feleğin sillesi

Kimisi gönül hastası
Kiminin yoktur tasası
Giryan'ım âşık ustası
Yolum âşıklar ötesi

Menekşeler

Ahu bir bakışa benzer
Menekşeler menekşeler
Hicabından eyler hezer
Menekşeler menekşeler

Kimi mordur kimi sarı
Açmaya bekler baharı
Hercayidir en kibarı
Menekşeler menekşeler

Süsler kırları rengarenk
Her birinde ayrı ahenk
Gönüllerde ederler cenk
Menekşeler menekşeler

Gece sessiz sessiz açar
Etrafında rayiha saçar
Hazan mevsiminde göçer
Menekşeler menekşeler

Kendileri çeker cefa
Gönüllere verir sefa
Bakılınca eder vefa
Menekşeler menekşeler

Sığınırılar Yaradan'a
Neşe verirler insana
Hâlleri ile tek merdane
Menekşeler menekşeler

Giryan selam eder size
Pek hayrandır hepinize
Dayanmıyor sevginize
Menekşeler menekşeler

Natı Şerif

Hasta gönüller ilacı
Dertli kalplerin amacı
Cümlemizin başlar tacı
Bir sensin ya Resulallah

Bekleriz senden şefaât
Tüm ümmetler tüm kainat
Hep medet umarız medet
Bir senden ya Resulallah

Hep âşîğız cemaline
O kusursuz kemaline
Pek meftunuz amalîne
Bir sensin ya Resulallah

Rahmet gelmiştin âleme
Sormuştuk yazan kaleme
Ömrünüz gelmez kelama
Bir sensin ya Resulallah

İki cihan efendisi
Olamaz senden öncesi
Hayran eyledin herkesi
Bir sansin ya Resulallah

Sevgi sana selam sana
Deva sensin rahmi cana
Şefi olan bizden yana
Bir sensin ya Resulallah

Sana kurbandır **Giryanî**
Yanar tutuşur her yanı
Kurtaracak bu cihanı
Bir sensin ya Resulallah

Berrak Sulu Güzel Pınar

İnce ince akıp gider
Tatlı suyun güzel pınar
Bize benzer sizin kader

*Berrak sulu güzel pınar
Gönül durmaz her an yanar*

Yüce dağlar göğsü yerin
Çok düşünme derin derin
Senin de var mı kederin

*Berrak sulu güzel pınar
Gönül durmaz her an yanar*

Çok parlaktır çakıl taşın
Hiç kimse bilemez yaşın
Neden belalıdır başın

*Berrak sulu güzel pınar
Gönül durmaz her an yanar*

Nazlı nazlı akışın var
Melül melül bakışın var
Gönülünle savaşın var

*Berrak sulu güzel pınar
Gönül durmaz her an yanar*

Âşıklar hep ilham alır
Sevdalılar sana gelir
Dertli sende şifa bulur

*Berrak sulu güzel pınar
Gönül durmaz her an yanar*

Mevlam seni hub yaratmış
Çevrene çiçek donatmış
Ağaçlar sana kol atmış

*Berrak sulu güzel pınar
Gönül durmaz her an yanar*

Güzel kızlar seni arar
Sende görüp saçını tarar
Suyun dertlilere yarar

*Berrak sulu güzel pınar
Gönül durmaz her an yanar*

Bakma **Gıryanî**'ye söyler
Bazen ağlar bazen güler
Sana esenlikler diler

*Berrak sulu güzel pınar
Gönül durmaz her an yanar*

Çiçekler

Arzu etme benden gülü
Ne gülüm ne gülzarım var
İsteme dil hanemi sen
Dopdolu ahı zarım var

Karanfil menekşe lale
Onları alamam dile
Hercayi menekşe ile
Ömür boyu kederim var

Olunca yara aşına
Girdim gönül savaşına
Kondum susamın başına
İşte böyle hünerim var

Çiğdem yurdu dağ yamacı
Sümbül gönüller ilacı
Papatyalar hep sılacı
Kavuşmaya didarım var

Leylak hasret çeker yara
Kasımpatı pek avare
Mor menekşe birdenbire
Açar solar efkarım var

Nergis güller nazlı nazlı
Nevruzun dalı beyazlı
Çemenzarım pek feyazlı
Benim böyle izharım var

Şebboy sarmaşıkla şebnem
Üzülür görmezse didem
Âşklardan tek Şah Senem
Güler yüzlü enharım var

Reyhan kokar burcu burcu
Kimi mor kimi turuncu
Kimi beyaz sanki inci
Bakın budan da kârım var

Bülbül âşık olmuş güle
Gonca yüz vermez bülbüle
Bunları hep bile bile
Bundan da çok zararım var

Sarı çiçek Yunus ile
Mükaleme etmiş bile
Adamış özün sebile
Görün böyle serdarım var

Giryan sezer işbu hâli
Kimseden almaz vebali
Çiçeklerden gonca güli
Çok severim ısrarım var

Pınar

Pınarın yanında ağaç
Yar başında pırlanta taç
Uzun saçlar kulaç kulaç
İşte odur güzel yarım

Pınarın içi çakıl taş
Yarı gösteren kalem kaş
O olmadı bana sırdaş
İşte ondan ahı zarım

Pınar ağacının dalı
Etrafını sarmış çalı
Yarım benden olmuş hali
İşte ondandır efkarım

Pınar dağın yamacında
Kuşlar öter ağacında
O yar kendi amacında
İşte bundan pek şikarım

Pınar beni deli eder
Şu gönlümü kaplar keder
Geçer ömür olur heder
İşte bundandır zararım

Pınarın suyu berraktır
Çakıl taşları pek aktır
Sevda ondan çok uzaktır
Giryanî onu ararım

Şanlıurfam

Nurlu suratını gülden çehreni
Hasretle öksedim bilesin Urfam
Leylü nehar duacıyım şanına
Arz eyledim sen de gülesin Urfam

Artıkça artıyor garip hasretim
İçimde yığılmış çıkmaz kesretim
Dilerim Allah'tan artsın nusretin
Engeli defterden silesin Urfam

Her mevsim yaşanır asıl özünde
Bir merdi miransın kendi sözünde
Mevcuttur bu hâl oğlunda kızında
Dilerim öylece kalasın Urfam

Hiç yoktur yalanım severim seni
Cihana değişmem o gül çehreni
Sen dahi sev seni böyle seveni
Aksilere hicran salasın Urfam

Nebiler mekanı veliler yurdu
Her sabah Dergah'ta fethiye virdi
Okunup bir yana iterler derdi
Sen de tefekküre dalasın Urfam

İnayet Allah'tan gayret özünden
Sakın ha ayrılma mertlik izinden
Vazgeçme feleğe bu garazından
Felekten gününü çalasın Urfam

Giryan'ım bu felek senden ayırdı
Kaderde yazılı verdi bu derdi
Lanetle anarım her bir namerdi
Namerde çok yaman olasın Urfam

Şanlısın Urfam

Her yönüyle bir tanesin şanın var
Tarihe destan yazdırmış anın var
Sarsılmaz eğilmez bir imanın var

Bir tanesin sen cihanda bir tane
Bu mertliği meydan okur cihane

Şanlısın şöhretin tutmuş cihanı
Bilmeyenler bilsin on bir Nisan'ı
O gün Urfa halkı almıştır şanı

Akmasaydı alkan gülmezdi vatan
Boyamazdı bayrağı damardaki kan

Bir yanın dağlıktır bir yanın ova
Yapılsın barajın kurusun kova
Ezelden olmuşsun merdana yuva

Çok severim seni içten canımsın
Ta ezelden vatanımsın anımsın

Dilerim Hüda'dan gülsün bed yüzün
Huzur bulup çıksın avazın sözün
Hak'tan imdat sönsün ateşin közün

Bağlarla bahçedir senin her yanın
Mert bir köşesinin cennet vatanın

Sende yetişir binlerce kahraman
Savaşta vermedi gavura aman
Yok etti düşmanı geçmeden zaman

Kahramandır senin ismin can Urfam
Kurban sana **Giryanî**'yi an Urfam

Bayrağımız

Rengine kurban olayım bayrağım
Kanımızdan almışsın bu rengini
Sen göklerde dalgalan nazlı nazlı
Seyredelim senin şuh ahengini

Sana binlerce can olmaz mı feda
Bunu böyle emretmiş Bari Hıda
Hak etmesin seni bizlerden cıda
Arasak da bulamayız dengini

Milyonlarca şehidin kanısın sen
Bu vatanın milletin canısın sen
Gönlümüzün varı gümanısın sen
Sever seni yoksul ile zengini

Cihana şan verdi ayın yıldızın
Hoşa gitmez mi senin o şuh nazın
Hep dilerim Hak'tan çalısın sazın
Asık görmeyelim yüz çelengini

Hep kurbanız yıldızına ayına
Dayanılmaz yokluğuna zayına
Bu vatanın havasına suyuna
Aksettirir sen artık o gül rengini

Giryan'ım feda olsun sana canım
Uğruna aksın damarımdan kanım
Yükseldikçe vatanım artar şanım
Umarım Hak'tan kırmasın direngini

Bağdat İli

Ne hoş olur Bağdat'ın yolları
Müritlerin tevhid okur dilleri
Ol tevhidle yumuşar gönülleri

*Aşk oduna durmadan yanarız biz
Hak'tandır kaderimiz kanarız biz*

Ne hoş olur şu Bağdat'ın ovası
Müritler otağı şeyhler yuvası
Varanda kalır mı gönül tasası

*Aşk oduna durmadan yanarız biz
Hak'tandır kaderimiz kanarız biz*

Ne hoş olur şu Bağdat'ın kavağı
Düz olur gövdesi yoktur budağı
Güz gelince döker bütün yaprağı

*Aşk oduna durmadan yanarız biz
Hak'tandır kaderimiz kanarız biz*

Ne hoş olur şu Bağdat'ın bahçesi
Okunur Kur'an Arapça lehçesi
Şeyhimizdir o diyarın bekçisi

*Aşk oduna durmadan yanarız biz
Hak'tandır kaderimiz kanarız biz*

Ne hoş olur şu Bağdat'ın dağları
Çok şen olur ziyaretin çağları
Reyha verir mor sümbüllü bağları

*Aşk oduna durmadan yanarız biz
Hak'tandır kaderimiz kanarız biz*

Köle olup hep varalım ol Şah'a
El açıp da yalvaralım Allah'a
Dedesi Muhammed Rasülullah'a

*Aşk oduna durmadan yanarız biz
Hak'tandır kaderimiz kanarız biz*

İşbu **Giryan** Bağdat'ı çok meth eder
Methettikçe yüreğinden gider keder
Varmadıkça oraya esef eder

*Aşk oduna durmadan yanarız biz
Hak'tandır kaderimiz kanarız biz*

Filistin Destanı

Yahudi zulmile Filistin halkı
Yıllarca inledi gören olmadı
Öldürüldü genç ihtiyar gelin kız
Bunların hâlini bilen olmadı

Yahudi fırsatı ganimet bildi
Ödükçe Müslüman şenlendi güldü
Bu ahval İslam'a büyük bir züldü
Filistin halkından kalan olmadı

Eline geçirdi dağ ile taşı
Yıllarca sürdürdü zulüm savaşı
Filistin halkından aktı gözyaşı
Elini uzatıp silen olmadı

Falajist Yahudi verdi el ele
Lübnan ülkesini döndürdü çöle
Beyrud'u yıktılar hem bile bile
Bunlara karşıda gelen olmadı

Zalim Yahudiler birden kudurdu
Silahsız Filistin inleyip durdu
Sonunda terk etti o güzel yurdu
Ölü namazını kılan olmadı

Yahudiler dıştan destek görünce
Zulmünü arttırdı ihtiyar gence
Yıllar sürüp gitti böyle işkence
Olayı eline alan olmadı

Giryan'ım ağladım işbu ahvale
Bu hâl gazeteye oldu makale
İntizar layıktır Yahudi kula
Bu hâle (fikredip) duyan olmadı

Kıbrıs Destanı

Kıbrıs'taki soydaşımız
Yıllar sürdü savaşımız
Arza ün saldı şanımız
Dize geldi Rum gavuru

Türkler bekler iken medet
Onlara eyledik imdat
Kalmadı Rumlarda takat
Dize geldi Rum gavuru

Çıkarma yaptık denizden
Çok az şehit oldu bizden
Kovalarken önümüzden
Dize geldi Rum gavuru

İndirme yaptık havadan
Takip eyledik karadan
Tek tek çıkardık yuvadan
Dize geldi Rum gavuru

Yunanlılar destek durdu
Rumlar güvenip kudurdu
Dinsiz iyumsuz Nemrud'u
Dize geldi Rum gavuru

Unutulmaz oldu o gün
Rum'a tasa bize düğün
Türk oğlusun her an öğün
Dize geldi Rum gavuru

Uçarken gökte teyyare
Bombalar yağdırdık yere
Dayanamadılar zora
Dize geldi Rum gavuru

Rumlar yerken bizden kötek
Kıbrıs'ı dolaştık tek tek
Türk yerini terk ederek
Dize geldi Rum gavuru

Kader Hak'tan gayret bizden
Mevlam razı hepimizden
Rum'u kovalarken düzden
Dize geldi Rum gavuru

Giryan'ın gözünün yaşı
Akıp eritmiştir taşı
Rumlar terk etti savaşı
Dize geldi Rum gavuru

Al Bayrađım⁸

Dalgalan ha derin derin
Gitsin varsa hep kederin
Cihanda yoktur bedelin
Bir tanesin al bayrağım

Bedelisin kanımızın
Temsilisin şanımızın
Hatırası anımızın
Bir tanesin al bayrağım

Yoktur dünyada bir eşin
Dalgalan yok başka işin
Çok güzeldir görünüşün
Bir tanesin al bayrağım

Aktır ayınla yıldızın
Hep çekeriz bütün nazın
Akif yazdığı şeref sazın
Bir tanesin al bayrağım

Görünüşün benzer güle
Bir neşesin her gönüle
Dalgalan sen güle güle
Bir tanesin al bayrağım

Miras bıraktı ecdadım
Senin içindir feryadım
Seyran sana semavatım
Bir tanesin al bayrağım

Giryan kula etme gazab
Zaten gönlünden muazzab
Vatanın derdi ile bitab
Bir tanesin albayrağım

Selam sana al bayrağım
Cihan varken kal bayrağım

⁸ Bu şiir 1970 ile 1980'li yılların çok sıkıntılı zamanlarında yazılmıştır.

Şanlıurfa'mızın Toprağı

Mübarek bu toprağınla
Nebilere mekan oldun
Güllerine yaprağınla
Bülbüle aşıyan oldun

Sende doğmuştur İbrahim
Esirgedi Rabbi rahim
Nemrud'un meskeni cahim
Has kulları meskan oldun

Eyyüb sende çekti çile
Şuayip ilk ekini ekti
İsmail bir kale dikti
Âlimlere seyran oldun

Sende doğdu Circis nebi
Senden feyz aldı Çelebi
Bir de meşhur şair Nâbî
Maşukana canan oldun

Evladın İshak peygamber
Biz kullara oldu rehber
Dilimizde Allah ekber
Yeryüzünde pürşan oldun

Meramı İlahi böyle
Çile çekiyorsun çile
Bilemedin mi hiçbir hile
Böyle merdi miran oldun

Öyle çok ki velilerin
Hiç eksilmez delilerin
Ötüşükçe bülbüllerin
Zahmı dile derman oldun

Misafire feda canın
Yoktur utanacak yanın
Doğum yerisin **Giryan**'nın
Hak emrine ferman oldun

Ağacın İhtarı

Ağaç denildi adıma
Vatanı aslım ormandır
Neler geliyor yadıma
Yaradan gani Gafardır

Âşık oldum Yaradan'a
Saz oldum girdim divana
Ney oldum çaldı Mevlana
Bu da bana Hüda'dandır

Kapladım dağ ile taşı
Yakıldım pişirdim aşı
Yıkadılar benden naşı
Bu da bana Hüda'dandır

Yerim hem düzdür hem yokuş
Barışır bende kurtla kuş
Kaderim böyle yazılmış
Bu da bana Hüda'dandır

Kalem oldum masa oldum
Musa'ya hem asa oldum
Zenginlere kasa oldum
Bu da bana Hüda'dandır

Dayak için lobut oldum
Ölülere tabut oldum
Kafirlere de put oldum
Bu da bana Hüda'dandır

İnsanların bahtı oldum
Padişahın tahtı oldum
Egerlerin rahtı oldum
Bu da bana Hüda'dandır

Mahlukata yapı oldum
Odalara kapı oldum
Kazma kürek sapı oldum
Bu da bana Hüda'dandır

Bebeklere beşik oldum
Usta elinde şık oldum
Sofralara kaşık oldum
Bu da bana Hüda'dandır

Kepçe oldum çanak oldum
Yorgunlara konak oldum
Yaşım geçti bunak oldum
Bu da bana Hüda'dandır

Kafes oldum bülbüllere
Sandal ettiler göllere
Kağrı ettiler yollara
Bu da bana Hüda'dandır

Âşıklara yapıldım saz
Feryad ettim avaz avaz
Hakk'a kıldım nazu niyaz
Bu da bana Hüda'dandır

Yağmuru çektim toprağa
Direk oldum al bayrağa
Yeşil halı oldum dağa
Bu da bana Hüda'dandır

Hüda'dandır bütün işler
Gitmez gönlümden teşvişler
Haç yaptı beni keşişler
Bu da bana Hüda'dandır

Dünyada görmedim safa
Baltacılar eder cefa
Sanmam uğramazlar afa
Bu da bana Hüda'dandır

Gövdem olur dalım olur
Gülüm olur canım olur
En sonunda ölüm olur
Bu da bana Hüda'dandır

Daha neler neler oldum
Hem ağladım hem de güldüm
Olanları Hak'tan bildim
Bu da bana Hüda'dandır

Sakin kesme beni **Giryan**
Olursun hep şans arayan
Yaşattın ha olur ziyan
Bu da bana Hüda'dandır
Yanarsam ölen vatandır

Güzellere ⁹

Bu güzelin adı Fatma
Sakin ona el uzatma
Sözlerine hiç söz katma

Bu güzele canım feda
Aman sırrı açma yada

Bu güzelin adı Ayşe
Gönlile düşmüş telaşa
Uzaktan eyleme temaşa

Yaradan'a kul olurum
Bu güzele yol olurum

Güzelin adı Hatice
Odur her güzelden yüce
Yanaklar gül lebler gonca

Suzi dil eder bakanı
Gözetmez göze yakanı

Güzelin adı Emine
Yanar gönül yanar sine
Gavur dahi gelir dine

Pek naziktir ak elleri
Şirindir dududilleri

Güzelin adı Adile
O benziyor gonca güle
Pek devadır zahmı dile

⁹ 1955 yılında Bafra'da (vazifeli iken) misafir bulunduğum evde imece usulü ile tütün saplamakta olan köylü kızlarının adlarına göre yazmış olduğum şiir.

Boyu taze bir fidandır
Sevenin hâli yamandır

Güzelin adı Safiye
Şaire güzel kafiye
Zahmı dillere nafiye

Görenleri deli eder
Yüceltir de veli eder

Bu güzelin adı Zeynep
Odur hicranıma sebep
Yaktı beni etti kebab

Yakar yakar gönül yakar
O kiprikler sine çakar

Bu güzelin adı Suzan
O katlime ferman yazan
Ne hüner tanır ne düzen

Gönüllülerin suzı dili
Altın kafesin bülbülü

Güzelin adı Habibe
Görenler gider tabibe
Âşık o müsebbibe

Aklı gider sevenlerin
Sinesini dövenlerin

Bu güzelin adı Elif
Sevdayı bilmez müellif
Çokça değiştirir kılıf

Onu seven istemez mal
Sevemezsen alma vebal

Güzelin adı Latife
İhtiyaç yok atıfa
Ona yakışır kadife

Hayran oldum gül yüzüne
Meftunum ala gözüne

Çok güzel gördüm o köyde
Sırrı açmam başka yerde
Her biri deva bir derde

Giryan'ım budur sözüm
Durmaz yanar yanar özüm

Makamlar

Başlayalım ahenge bir rast ile
Sonradan geçelim kısmı sefaya
Perşevi mahuru etme gaile
Bile sığınalım ulu Allah'a

Acem aşiranla muhayyer Kürdi
Seba makamı da def eder derdi
Sultani yegahla bilelim virdi
Bir ara verelim ah ile vaha

Buselik besteler yüreği ezer
Dinleyen gönüller hemen de sezer
Davudi nağmeler semada gezer
Erişilmez böyle seyrangaha

Hüseyini divanla biraz da düğah
Huşu ile dinleyen çeker mi ah
İmdada yetişir Hicazla yegah
Arzu edersen dönelim çarigaha

Suzi dil suzinak ille de Irak
Yanık âşıkların sinesi çak çak
Dürülür defteri yazılır evrak
Ses mi yetişir sanki pencigaha

İsfahan mesnevi neva beyati
Azaltır insanda köhne illeti
Hüzzamla Araban verir ziyneti
Teveccüh edelim ali dergaha

Ses yetişmez bilin kesik kereme
Bestenigar yol açmakta vereme
Eski hoyrat çektirir bir cereme
Adamı döndürür Âşık Emrah'a

Neşayab eder adamı nihavend
Dinleyen canlardan çözüür kemend
Canu gönülden çalarsa sazı bend
Tarif etmek gerekmez arifgâha

Hüzzamı uşakkı atma yabana
Kürdili Hicazkâr kâr eder cana
Nevruz ile eviç bizde anane
El bağlayıp divan duralım şaha

Makamlar saymakla tükenir sanma
İbrahim'inin ateşine yanma
Hakk'a inan **Giryanî** maziyi anma
Selam yolla makamı dürrigaha

Bülbülüm Şarkı

Erdi bahar bülbülüm bırak gitsin şu yası
Şahısın şeyda dilin bitsin gönül tasası
Bir sen misin goncanın aşkının aşınası
Şakısın şeyda dilin bitsin gönül tasası

Geldim geleli bu dehre bir sevdazen oldum
Hükmü kadere kanıp gurbeti gezen oldum
Bülbülüm bu aşkıyı bir senden sezen oldum
Şahısın şeyda dilin bitsin gönül tasası

Giryanî'yim ağlarım kendi öz kaderime
Eğil de nazar eyle ahvali kederime
O güzel yarım dır sebebi derbederime
Şakısın şeyda dilin bitsin gönül tasası

Şarkı

Zülfü siyah sitemkârım efendim
Tükendi sabrı kararım efendim
Sensin benim hep efkarım efendim

*Arz eyler gönül seni meclisi rindanede
Gelmez isen neyler gönül sensiz zindanede*

Ey gül yüzlüm şivekârım efendim
Günbegün senden bizarım efendim
Senden başka yoktur yarım efendim

*Arz eyler gönül seni meclisi rindanede
Gelmez isen neyler gönül sensiz zindanede*

Bu gönlüm arz eyler seni efendim
Görmek ister gözüm seni efendim
Giryan sensiz nitsin canı efendim

*Arz eyler gönül seni meclisi rindanede
Gelmez isen neyler gönül sensiz zindanede*

Şarkı

Kıvrım kıvrım uzun saçlar
Rengini geceden almış
Dökülmüş penbe yanağa
Şanını yüceden almış

*Menekşeli güzel gözler
Gönül yaranını özler*

Kalem kaşlar keman olmuş
Bakışları duman olmuş
Baygın baygın bakışları
Ok kiprikler yaman olmuş

*Menekşeli güzel gözler
Gönül yaranını özler*

İnci gibi beyaz dişler
Akıp gider yazlar kışlar
Sanki şu gönlümü taşlar
Belki benden **Giryan** olmuş

*Menekşeli güzel gözler
Gönül yaranını özler*

Şarkı

Sevda dolu siyah gözler
Gönül sevdiğini özler
Boşa gitti bunca sözler

*Ahım kalır mı ki sana
Gelmez isen sen iymana*

Alma gibi al yanaklar
Penbe kirazdır dudaklar
Gönlüm seni hep sayıklar

*Ahım kalır mı ki sana
Gelmez isen sen iymana*

Can alıcı zülüflerin
Baharda açar güllerin
Ne hoştur dudu dillerin

*Ahım kalır mı ki sana
Gelmez isen sen iymana*

Giryan kulum yanar özüm
Sen gideli bir öksüzüm
Başkasına geçmez sözüm

*Ahım kalır mı ki sana
Gelmez isen sen iymana*

Şarkı

Kara gözlü bir ceyslansın
Beni ferdaya salansın
Gördükçe canım alansın

Kaşın gözün belalıdır
Gönlüm içten yaralıdır

Taze nazık bir fidansın
Zahmı dilime miransın
Gönlüm hasretine yansın

Ok ok olmuş kipriklerin
Can alıcıdır gözlerin

Boyun selvi belin ince
Giryan olurum görünce
Gönül hayrandır sevince

Gonca gonca dudakların
Taze güldür yanakların

Şarkı

Ben de girdim dost bağına
Baktım soluna sağına
El sürmedim yaprağına

Güller açmış taze taze
Gonca bade yaprak meze

Yarı gördüm öz bağında
Güller açmış yanağında
Henüz gençliğin çağında

Gözler yeşil saçlar sümbül
Sesin duysa çatlar bülbül

Suzi dilim hayran oldu
Gören gözler seyran oldu
Ben biçare **Giryan** oldu

Endamı hoş kaşı keman
Görenlerin hâli yaman

Türkü

Yeşil gözlü köylü kızı
Sensin Mecnun eden bizi
Gam doldurdun içimizi

Taze bir goncadır yüzün
Şekerden de tatlı sözün

Çok güzelsin yok haberin
Hüzünlüsün derin derin
Hak arttırmasın kederin

Bir fidana benzer boyun
Hoşa gider nazlı huyun

Saçın sarı gözün yeşil
Bakışların ışıl ışıl
Görenin gözü kamaşır

Endamın hoş belin ince
Dişin sedef lebin gonca

Giryan hayran oldu sana
Canı kurbandır canana
Acı nolur biraz ona

Aktır tenin tatlı dilin
Parmak zarif nazik elin

Türkü

Bu sevdamı bilemedin
Gözyaşımı silemedin
Sen de bir kez gülemedin

*Olmaz olsun böyle hayat
Cefalarım oldu kat kat*

Güzel sana sevdalıyım
Öz gönlünün öz malıyım
İnan kapunun kuluyum

*Olmaz olsun böyle hayat
Cefalarım oldu kat kat*

Bir gün safa süremedim
O murada eremedim
Dertsiz günüm göremedim

*Olmaz olsun böyle hayat
Cefalarım oldu kat kat*

Gel güzelim eyleme naz
Bak kesildi bende avaz
Giryani'den sana ikaz

*Olmaz olsun böyle hayat
Cefalarım oldu kat kat*

Türkü

Örük yapmış gür saçını
Soramadım amacını
Yan takınmış sim tacını
Yar benzeri var mı ola

Al kızarmış yanakları
Çok zariftir ak elleri
İnceciktir o belleri
Altın kemer dar mı ola

Sinesinde açmış güller
Şeker gibi duduk diller
Hayran olur hep gönüller
Gonca dermek zor mu ola

Salınarak yürür gider
Görenleri deli eder
O saldı gönlüme keder
Aşk ateşi kor mu ola

Giryan sever böyle yarını
Durmaz dolaşır her yeri
Her diyarda ayrı ayrı
Aceb hepsi bir mi ola

Türkü

Yeşil olur gül yaprağı
Dikenli dalı budağı
Goncadır yarın dudağı
Mest eder o görenleri

Bülbül sakın konma dala
Melül melül bakma yola
Hiç bekleme o yar gele
Giden hiç döner mi geri

Kaçırdın yarı elinden
Herkes usandı dilinden
Gül ayrılır mı dalından
Yarın kesti selamları

Yara yazdın mı hiç name
Kendini düşürme gama
Sen de onu hiç arama
Biraz çeksın elemeleri

Gönülcüğüm zaten yara
Karşımda durma mudara
Git kendine bir yar ara
Hak'tan bekle keremleri

Rast getire Bari Hüda
Benim gibi yanma oda
Bitsin yeter kara sevda
At üstünden kederleri

Bülbül ötüp etme zulüm
Bil ki sana da var ölüm
Mevla için **Giryan** kulun
Çok dolaştım yad elleri

Türkü

Yaşı gelmişti on dörde
Herkesi salmıştı derde
Bir âşıklık varmış serde

*Kına yakmış ellerine
Şeker katmış dillerine*

Gonca bir gül gibi taze
Gönül oyalanmaz naza
Bak hele şu güzel kıza

*Kına yakmış ellerine
Şeker katmış dillerine*

Saçlarını yan taramış
Sevdiğini çok aramış
Şu sevda ona yaramış

*Beli ince boyu fidan
Bakışı değer bin bir can*

Ömre bedel sözleri var
Kömür gibi gözleri var
Özlemi var özleri var

*Bu **Giryanî** deli eder
En sonunda veli eder*

Hacı Leyla¹⁰

Evimizin bir tek gülü
Hacı Leyla Hacı Leyla
Çok çalışır durmaz dili
Hacı Leyla Hacı Leyla

Sabahları erken kalkar
Kalkar kalkmaz işe bakar
Çay hazırlar ocak yakar
Hacı Leyla Hacı Leyla

Hemen sobayı yandırır
Çocukları uyandırır
Askeri çavuşu andırır
Hacı Leyla Hacı Leyla

Yoksulluğa olsa düçar
İylik bilir etmez inkar
Hakk'a karşı itaatkâr
Hacı Leyla Hacı Leyla

Hiç dayanmaz olsa zarar
Alış verişte bikarar
Hiç de olmamıştır gaddar
Hacı Leyla Hacı Leyla

Hepisini ayrı ayrı
İhmal etmez çocukları
Bulunur mu böyle biri
Hacı Leyla Hacı Leyla

¹⁰ Eşim Elif hanımın namı diğeri Leyla idi. Ben kendisine Hacı Leyla diye çağırırdım. Kendisine özelliklerini bildiren bir şiir yazdım. Bu şiire hane halkımız olarak (kendisi dahil) epey gülmüştük. Allah gani gani rahmet eylesin.

Bazen çok sert çıkar sesi
Korkutur evde herkesi
Bazen çıkmaz olur sesi
Hacı Leyla Hacı Leyla

Hörmetskârdır misafire
Köle olur o safire
İnsafı yoktur kafire
Hacı Leyla Hacı Leyla

Çalışkandır hünerlidir
Daha genç yaşı ellidir
Bilinmez belki velidir
Hacı Leyla Hacı Leyla

Çok düşünür şerefini
İncitmez o etrafını
Temiz tutar o rafını
Hacı Leyla Hacı Leyla

O kafası çokça inat
Hiç kimseye etmez mihnet
Tek Allah'tan umar medet
Hacı Leyla Hacı Leyla

Giryan'ım budur sözüm
O hem canım hem de gözüm
O olmazsa yanar özüm
Hacı Leyla Hacı Leyla

Hamdi Ağabeyim

Çok muhterem aziz kardeş
Söyledin mi selamımı
Mevlana'ya olup yoldaş
Söyledin mi selamımı

Hakk'ın Resulü Ahmed'e
Fahri kainat emcede
Sevgilimiz Muhammed'e
Söyledin mi selamımı

Canı dine etti feda
Sırrı açmamıştı yada
Konya'daki Şah Veled'e
Söyledin mi selamımı

Oturunca o zikire
Beraberinde şüküre
Hüseyin Ebubekir'e
Söyledin mi selamımı

Adalet piri Ömer'e
Şehit Osman'ı fahire
Aşeretül-mübeşşere
Söyledin mi selamımı

Sırtından almıştı yara
Ol sahibi Zülfükar'a
Ali Haydar el-Kerrar'a
Söyledin mi selamımı

Velilerden Bahadır'a
Müritleri yanı sıra
Şahım Şeyh Abdulkadir'e
Söyledin mi selamımı

Seyyid Ahmed Rufai'ye
Piriler piri Bedevi'ye
Şeyh Hayat Harrani'ye
Söyledin mi selamımı

Akrabadır Pir Ali'ye
Akıl bahşeder deliye
Hacı Bektaş Veli'ye
Söyledin mi selamımı

Yunus Emre Nesimi'ye
Hacı Bayram Veli'ye
Adana'da Şeyh Ali'ye
Söyledin mi selamımı

Muhterem Eyyüb Sultan'a
Urfa'da Dede Osman'a
Sivas'taki Pir Sultan'a
Söyledin mi selamımı

Samsat'ta Mahmut Hasar'a
Ol civarda Abuzer'e
Maraş'ta Melik Ejder'e
Söyledin mi selamımı

Bunlar faydalı vatana
Yaşadılar kana kana
Arkadaşın ben **Giryan'**a
Söyledin mi selamımı

Mehmetçik

Yelesi kabarmış arslandır Mehmetçik
Vatana şereftir bir şandır Mehmetçik
Gönlümüzde deniz ummandır Mehmetçik
Damardaki kanımızdır Mehmetçik

Çeliktir vücudu diktir kafası
Vatana bekçidir budur safası
İnsanlıktır onun tekbir tasası
Şerefimiz şanımızdır Mehmetçik

Gelince zamanı koşar askere
Düşmanından korkmaz asla bir zerre
Kumandanı sayar amade emre
Adımızdır sanımızdır Mehmetçik

Hep düşünür şerefini şanını
Çok uysaldır sıkmazlarsa canını
Yurt için akıdır asil kanını
Gururumuz ruhumuzdur Mehmetçik

Çilekeştir hiç aldırılmaz çileyi
Çok çalışır hiç de bilmez hiyleyi
Düşmanı kör eder atsa silleyi
Tarihlerde anımızdır Mehmetçik

Hiç boş durmaz marş söyler çalar sazı
Kışlada geçirir baharı yazı
Alçak gönüllüdür eylemez nazı
Muradımız canımızdır Mehmetçik

Yurtta sulh cihanda sulhtur ilkesi
Vermez yurdunu kesilse kellesi
Çelikten bir zırhtır sine kalesi
Vatana **Gıryan'**ımızdır Mehmetçik

Biz Âşıklar

Elest bezminde hulki ezelden
Yazılmış yazımız biz âşikanız
Döneriz pervane şemi şulaya
Hüda'nın emrine hep feda canız

Bazen gözden nihanız bazen ayan
İflah olmaz bize gelip de cayan
Yarı yolda kalır şeytana uyan
Dilerse mihmanı dilu cananız

Remzimiz uşşaktır hem ehli ihvan
Şad olur gönlümüz gelirse canan
Mahzun eder bizi evkatı hazan
Alçak gönüllere birer mihmanız

Hem gülümüz var hem de gülzarımız
Ağyara kalmaz ahı zarımız
Gönül yıkmaz en zalim gaddarımız
Müştaki Hüda'yız biz sevdazanız

Eksilmez lafzı Celal dilimizden
Kemlik südur etmez ellerimizden
Hiç de bizar olmadık gülümüzden
Halvetler arayan bir dervişanız

Alçaktır gönlümüz kibir olamaz
Kibir gönüllüler yolu bulamaz
Erenler sırrından nasib alamaz
Nasibe yol almış birer **Giryân'ız**

Sensin

Sensin bize hayat veren
Sensin cümle işi gören
Sensin masivayı kuran

Lemyezelsin yoktur eşin
Bize lütuf yazın kışın

Arşı alayı yarattın
Göğü yıldızla donattın
Varlıklar senin sanatın

Kerimsin Rahimsin Hüda
Yakmayasın bizi oda

Yarattın zatı zışanı
Lütf eyledindi Kur'an'ı
Al dedin şerefi şanı

Kadirsin Rahmansın Gafur
Hayr ile şer senden sudur

Tur'a çıkardın Musa'yı
Eline verdin asayı
Firavun kalbine tasayı

Verip gark eyledin suya
Örnek eyledin kamuya

İbrahim'i attın nara
Narı döndürdün gülzara
Nemrud'un kalbine yara

Açıp verdin ona azab
Kâfirlere güzel cevab

Gemiği yaptırdın Nuh'a
Kudsilik verdin evraha
Servi'yi verdin Emrah'a

Aşkın ile kül eyledin
Bizi böyle kul eyledin

Yusuf'u attın kuyuya
Buna sebep oldu rüya
Daldırdın onu uykuya

Mucid eyledin saate
Bağıştın güzel hayata

İlk yarattın Resulünü
Bildirdin dağın yolunu
Başta Habib'in kulunu

İki cihan ona muhtaç
Ettin alimlere sertaç

Çiftçi eyledin Adem'i
Sana muti bermüdami
İnsanların muhaddemi

Havva oldu ona bir yar
Dolaştılar diyar diyar

Davud demircilik piri
Herdem döverdi demiri
Sen vermiştin o hüneri

Neler yapılmaz demirden
Davud dönmedi emirden

Şit'i gezdirdin abasız
İsa'yı halk ettin babasız
Veys'e yedirdin katıksız

Hem her şeye sensin kadir
Her şey olur senden sudur

Süleyman'a verdin hafa
Hayvanatı çektin safa
Hükmettirdin Kaf'tan Kaf'a

Adaletin ilk usulü
Korudu yetimi dolu

Eyyub'a çektirdin çile
Kırk yıl yattı bile bile
Hiç düşünmedi hiyle

Sabır babına ettin şah
Sensin bilen sensin Allah

Kimi nebi kimi resul
Biz onlardan aldık usul
Amma çoktur bizde kusur

Bağışla bizi Ahmed'e
İsmi Muhammed emcede

Saymakla bitmez bu zavat
Hepsinin şerefi kat kat
Olmaz onlarda dalalet

Her işten masumdur onlar
Kaçar onlardan şeytanlar

Beni de sen **Giryan** ettin
Aşkın ile püryan ettin
Alıp gurbet ele ittin

Şükür olsun Yaradan'sın
Aşkıma da bir canansın

Malum Sana

Bir âşıkı biçareyim
Bu ahvalim malum sana
Cemaline divaneyim
Bu ahvalim malum sana

N' olur bu bed yüzü güldür
Ele muhtaç etme öldür
Çile çektim bunca yıldır
Bu ahvalim malum sana

Muhtaç etme bizi bir kula
Sen düşürme nahoş yola
İşte kapundayım köle
Bu ahvalim malum sana

Vuslatına oldum seyah
Hiç de bulamadım felah
Bize sen vermedin silah
Bu ahvalim malum sana

Sıkıntıdan kurtar bizi
Salih eyle hepimizi
Gözyaşlarım dizi dizi
Bu ahvalim malum sana

Giryan ağlar eyler kelam
Sana müştak cümle âlem
Kısmet eyle bize selam
Bu ahvalim malum sana

Nazlı Yarım

Deli gönül sever oldu
Sinesini döver oldu
Maşukunu över oldu
Nazlı yarım nazlı yarım

Dağıtmaz oldu efkarı
Sayamaz oldu enharı
Bilemez oldu ezharı
Nazlı yarım nazlı yarım

Bırakıp da gitti bizi
Meyyus etti gönlümüzü
Güldürmedi yüzümüzü
Nazlı yarım nazlı yarım

Sırrı bize açmaz oldu
Kanatlandı uçmaz oldu
Yad elinden göçmez oldu
Nazlı yarım nazlı yarım

Aldırmadı selamıma
Dinlemedi kelimime
Hiç acımadı hâlime
Nazlı yarım nazlı yarım

İstemem ona bir zarar
Belki yine bizi arar
Nedameti eder karar
Nazlı yarım nazlı yarım

Giryan oldum ben o yara
Bırakıp gitti ağyara
Belki düş olmuştur zara
Nazlı yarım nazlı yarım

Gel Ha Gönül

Gel ha gönül biz beraber
Girelim uşşak bağına
Atalım kaderi gamı
El atalım yaprağına

Seyran edelim cananı
Atalım ahı efganı
Unutalım bu cihanı
Gelmiş şebabet çağına

Gel girelim derinlere
Ol muradı erenlere
Haddi hesap görenlere
Kapanalım ayacağına

Giryani oldum yeter mi
Ekmeden çiçek biter mi
Ocaksız baca tüter mi
Şevk verelim ocağına

Bütün Her Şey Senin

Veren sensin alan sensin
Bize yakın gelen sensin
Gönlünüzü çalan sensin
*Senden her şey olur sudur
İşlerinde yoktur kusur*

Yollar senin dağlar senin
Mor sümbüllü bağlar senin
O çağlayan sular senin
*Senden her şey olur sudur
İşlerinde yoktur kusur*

Direksiz kurdun gökleri
Halk eyledin melekleri
Yok etmezsin emekleri
*Senden her şey olur sudur
İşlerinde yoktur kusur*

Denizleri karaları
Çiçekleri ağaçları
Yaratansın leylakları
*Senden her şey olur sudur
İşlerinde yoktur kusur*

Kurtaransın koruyansın
Her tarafı tarayansın
Biçareye çaregansın
*Senden her şey olur sudur
İşlerinde yoktur kusur*

Sana âşıktır **Giryanî**
Senin için sızlar canı
Cemalini göster yani
*Senden her şey olur sudur
İşlerinde yoktur kusur*

Türkü

Sevgi dolu güzel gözler
Neden gönül seni özler
Avutur mu beni sözler

Nuru şavkına vurgunum
Aşkın ile çok yorgunum

Her dem beni ağlatırsın
Ciğerimi dağlatırsın
Gözyaşımı çağlatırsın

Esiri şemi şulayım
Kanan uğruna kal'ayım

Giryanî'yim sevdim yarı
Çok çekerim ahı zarı
Bekler oldum yaz baharı

Bakışları deli etti
Yaktı da beni kül etti

Rahmetli Necip Fazıl Kısakürek

Şairler sultanı göçtü dünyadan
Şiirleri bize miras bıraktı
Hüda vergisiydi şairlik ona
Kurdu gönlümüze sultanlık tahtı

Ona da yar olmamıştı bu hayat
Çok çile çekmişti hem dahi kat kat
Anı oldu bize şahsı nezahat
Gitti ama bu gönlümüzü yaktı

Çok üzüldüm bu şair üstadına
Anıları yetmedi feryadıma
Şiirleri yetişti imdadıma
Göç eyledi bizi yetim bıraktı

Dertli idim hepten oldum **Giryanî**
Ey arkadaş şairi sen de tanı
Her şeyiydi onun için vatanı
Rindaneler gönlünde bir selahtı

Abdurrahim Karakoç Kardeşime

Şairler içinde bir teksin bir tek
Sendeki kafa bal dolu petek
İnkar mümkün değil hem dahi gerçek
Dünyalar durdukça dur Karakoç'um

Kafiri zındığı verdi el ele
Mazlumun gözyaşı dönüştü sele
Her günü bir aya bir ayı yıla
Uzatma nedeni sor Karakoç'um

Katlandıkça bu acı cefalara
Döndük artık bozulmuş seralara
Zamanı gelince boş kafalara
Kalemi gürz eyle vur Karakoç'um

Huzuru kaçırdı kaşındı bitler
Arslan yatağına yanaştı itler
Meclislerde hep söz aldı Yezitler
Sen bunları tek tek gör Karakoç'um

Adım İbrahim'dir mahlesim **Giryan**
Yakındır onları ederiz reftyan
Gelinceye dek ol vakti zaman
Durma tuzağını kur Karakoç'um

Şair Karacaoğlan'a

Bilseydim kabrini gelirdim başına
İçten sorardım hâli hatrını
Fatıha yazardım mezar taşına
Şairler serdarı Karacaoğlan

Yıllar geçmiş şiirlerin taptaze
Aşkın şarabını içene meze
Okudukça insan ulaşır hazza
Âşıklar önderi Karacaoğlan

Hak'tan verilmişti sana bu sevda
Yanmıştı yüreğın ateşe oda
Seni sevmeyenler var mı burada
İftihar medarı Karacaoğlan

Ben de senin gibi yanan bir kulum
Ahraz oldu şimdi söylemez dilim
Alevim tükendi savruldu külüm
Gönüller kederi Karacaoğlan

Giryan'ım benim de yanıyor içim
Güze erdi ömrüm kalmadı gücüm
Hakkı lemyezeli sevmektir suçum
Gönlümün didarı Karacaoğlan

Âşık Hicranî Baba Hazret

Âşıkı Hüda'sın duydum ismini
Şahu şuarasın aziz Hicranî
Hüdaverdi bu tahsilin kısmını
Bir bahtı karasın aziz Hicranî

Hayatım geçmiştir elemle gamla
Mihnetsiz yaşadın şerefle şanla
Yatarken mezarında kendini anla
Bülbülü zarasın aziz Hicranî

Hayatın boyunca çekmişsin çile
Belki de hasretsin bir gonca güle
Sanma ki bu hasret geçer nafiye
Hafızı kurrasın aziz Hicranî

Kan ağlar anarken şu gönlüm seni
Sevgilin bildim şu ahvalini
Duydum o sendeki hüznü nalini
Uşşaka çirasın aziz Hicranî

Âşıkım **Giryan'**ım anarım seni
Kelamın çok güzel olsa da deni
Bilmem ki sevdin mi seni seveni
Giryan'a bırasın¹¹ aziz Hicranî

¹¹ Bıra: Kardeş

Âşık Veysel'e

Sivrialan köyü senin öz yurdun
Veysel'im orada geldin bu dehre
Tıflı iken gözlerinden vuruldun
Hayatı bilmeden uğradın kahre

Hayatta olmadı bir tatlı aşın
Dertten ayrılmadı belalı başın
Sazdan başka yok idi bir sırdaşın
Şiirler söyledin çaylara nehre

Bilirsin Ferhat'ı yandı Şirin'e
Cadıdan külüngü vurdu serine
Benzemedin sen öylesi birine
Sana yetişemez Tahir'le Zühre

Hüda'nın emridir âşıklar gülmez
Yanarda kül olur yalanı bilmez
Gözleri pınardır yaşını silmez
Seni yakmıştır gonca gül çehre

Kerem de yanmıştı Aslı Han'ına
Aslı yanmadı mı Kerem ahına
Servihan da ermedi Emrah'ına
Onlar da uğradı cefaya cevre

Giryan'ım ardından döktüm gözyaşı
Sarıldım sazıma buldum sırdaşı
Beni yakanın kemandır kaşı
Senin gibi ben de daldım bu bahre

Kabil mi

Kıyası kabil mi çalının güle
Baharsa mevsimlerin en başıdır
Ziyet gerekir mi âşık olana
Âşıkların ziyeti gözyaşındır

Güzel görünmez civan libasla
Maksada erişmez kimse hevesle
Bülbül şad olmaz altın kafesle
Bülbülü ağlatan gülün başıdır

Arifler babında eylesen hizmet
Tesbihi bol yap etme nedamet
Dilersen Allah'tan sen de inayet
Dervişin diyeti şeyhin aşındır

Nadim olma hevesine işine
Ara verme baharınakışına
Bermudam ol bu yolda savaşına
Hakk'a doğru gönülün akışındır

Giryanî'yim yola devam ederim
Günden güne artmaktadır kederim
Suç mu ezelden yazılmış kaderim
Mürit şeyhin toprağıdır taşındır

**ÂŞIK GİRYANÎ'NİN
YARA HİTAB ŞEKLİNDEKİ
ŞİİRLERİ**

Buldun mu

Hercayi gönüllü biricik yarım
Dolaştın gurbeti yarı buldun mu
Utanmadan buğzeylemişsin beni
Zarardan başka kârı buldun mu

Hiç sormadın benim hâli hicranım
El vur da bak yanmaktadır her yanım
Bunun müsebbibi sensin cananım
Elden gizlenecek sırrı buldun mu

Gönlüne uyup dolaştın dağları
Unuttun benimle olan çağları
Düğüm tutmaz sanma gönül bağları
Gönlünü bağlayan yarı buldun mu

Gönlümün kapısı açıktır sana
Yüzünü çevirip ters bakma bana
Âşkımız şan versin fani cihana
Utanıp hicabı arı buldun mu

Bu gözle bakamam yadlara ele
Gel de birleşelim düşmeden dile
Hükmetse birazcık sen de gönlüne
Gözler kamaştıran nuru buldun mu

Giryan'ım bu sözler hitaptır sana
Okumak istersen kitaptır sana
Bilirsen bu ahval azaptır sana
Aşka amil öz damarı buldun mu

Yavaş Yavaş

Bırak gurbet eli dön gel sılaya
Gel de şu hâlimi gör yavaş yavaş
Birlikte varalım gani Mevla'ya
Kibir ahvalini kır yavaş yavaş

Yanıyor şu ruhum öz hasretinle
Kulak ver kalbimin sesini dinle
Ayrı kaldık ama gönlüm seninle
Hâlimi dostlara sor yavaş yavaş

Gurbet elde var mı gülün gülzarın
Yoksa artmakta mıdır ahı zarın
Sılaya gelirsen nedir zararın
Gel de şu gönlüme gir yavaş yavaş

Yuvadan uçtu mu gönlünün kuşu
Nasıl geçmektedir baharı kışı
Eskisi gibi mi aşk anlayışı
Bunu da gönlüne ör yavaş yavaş

Fanıdır bu dünya kimseye kalmaz
Âşıkı ağlatan hiç mi hiç gülmez
Sanırım gönülün bu işi bilmez
Bil ki seni yakar kor yavaş yavaş

Ahvalim böyledir can Asuman'ım
Andıkça gül yüzü coşuyor kanım
Bilmiş ol ki aşkın ile **Giryan'**ım
Verdiğin ikrarda dur yavaş yavaş

**Yarı Bayrama Çağrı
(Ramazan Bayramı 1985)**

Ben gurbet eldeyim sen yad elde
Sevgilim bayramlar turalandı gel
Kaderde yazılı ne gelir elden
Her bayram birinden aralandı gel

Gönlüm efkarlanır akarken yaşım
Yokluğunla artmaktadır telaşım
Senden başka olmadı ki sırdaşım
Dayanmaz bu gönlüm yaralandı gel

Gelmişim geleli işbu dehara
Küskündür talihim gönlüm fukara
Firkatin kalbimde açmakta yara
Hak iken bu bahtım karalandı gel

Derdime ararım bin türlü deva
Geçti ömrüm gurbeti kova kova
Mahşere kalmıştır o bizim dava
Çoğaldı dertlerim sıralandı gel

Bugün bayram ağlarım sabah sabah
Her bayram gününde çekerim bin ah
Bilirsin maddeye eylemem tamah
Sefere tabutum kiralandı gel

Felektir bizleri bu hâle koyan
Döneklik edip de sözünden cayan
Ecelden başkası olmaz arayan
Kefenim biçilip paralandı gel

Giryan'ım sözleri söyledene bak
Var mı ki dünyada baki kalacak
Emri İlahi'dir herkes bulacak
Toprağım üstümde kürelendi gel

Hiç Olur

Mahremi Hak'ta bilmezsen kendini
Canana ahdi peymanın hiç olur
Sırrı Hakk'ı açar isen ağyara
Bütün emeklerin bir bir hiç olur

Ağyara uyup da eyleme mihnet
Bilmiş ol onlarda yoktur keramet
Ne için olasın kahru melamet
Vuslatı yara gümanın hiç olur

Yaptığın hizmetler hiç olur sanma
Mazide kalan günlerini anma
Kahredip kendini ateşe yanma
Hüda'ya olan iymanın hiç olur

Müdavim ol yürü kendi yolunda
Vefa olmaz bu dünyanın malında
Bir yapraksın bu ağacın dalında
Vuslata aldığın menzil hiç olur

Giryani'sin anladık bunca zaman
Hak yolunda Hüda'ya eyle aman
Sakin sen de Mevla'dan kesme güman
Ağlar sızlarsın **Giryan'**ın hiç olur

Mektup

Çok güzeller görmüş idim hayatta
Senin kadar beni yakan olmadı
Her birinde vardı bir başka bakış
Bakışlarla beni yakan olmadı

Kime benziyorsun bilemem seni
Ayna karşısında gör endamını
Sor gönlümden fırtına hengamını
Sen gibi gönlüme akan olmadı

O şuh bakışların müessir cana
Yürüyüşün benzer servi revana
Görünce gönlümde kopar fırtına
Aşkını boynuma takan olmadı

Çok güzel gördüm başka diyarda
Seni çok aradım tipide karda
Kaza atlattım peş peşe ardarda
Sen gibi özünden bıkan olmadı

Bu mektubu ben yazıyorum sana
Tenezzül edip de bir okusana
Çok güzelsin hem de yakınsın cana
Sen gibi gönlümü yıkan olmadı

Mahfu perişan etti beni aşkın
Sana tutulalı olmuşum şaşkın
Bir ahraza döndü dilim dolaşkın
Aşkını başıma kalkan olmadı

Canımsın malımsın hem dahı özüm
Yanıp küle döndüm kalmadı közüm
Sellere döndü bak ağlarken gözüm
Ateşle karşıma çıkan olmadı

Giryani'yim âşıkım İlahi'ye
Ondan bir ikramdır bana behiye
İsmi aşkıma ettim kafiye
Sen gibi canımı sıkın olmadı

Gönül Gülşenim

Gönül gülşenimin bülbülü olsan
Şakrak öterdin dalımda dalımda
Arayıp sorup da bir beni bulsan
Kurban olurdum yolunda yolunda

Mecnun olsaydım arardım Leyla'yı
Bir kez olsun görsem gözü elayı
Bilmez oldum gurbet elde sılayı
Gezerken Hakk'ın çölünde çölünde

Usanmam zikretsem güzel ismini
Görebilsem cemalini cismini
Bulabilsem tasvirini resmini
Gezdirirdim bu kolumda kolumda

Gelir idim sana yol bilebilsem
Neşeyle yüzerdim göl bulabilsem
Felekten ah bir gün çalabilsem
Her an dururdum selamda selamda

Dinlesen **Giryanî** olmazsın pişman
Bilseydin gönlümü olmazdın düşman
Eylemezdin beni böyle perişan
Düşürmezdim seni dilimden dilimden

Melahat Eyle

Kahrına uğrattın her zaman beni
Gülümse gönlümü melahat eyle
Kahrını da lütfu ihsan sayarım
İstersen durmadan şecaat eyle

Yakışır mı böyle ahval hiç sana
Neden gül yüzünü asarsın bana
Gönlüm köze döndü hep yana yana
Bir tebessüm et de rahavat eyle

Gönül bu ne emir dinler ne ferman
Aşkının elinden eyledim aman
Kapındayım henüz eylerim güman
Görün de gözüme adalet eyle

Küs isen güzelim gel barışalım
Fecre kadar her gece bir olalım
El ele verip de Hakk'ı bulalım
Kır şu gururunu nedamet eyle

Sen bozdun ahdini kaçtın gurbete
Bakmadın gönlüme acı hesrete
Şaşırdım sendeki sui niyete
Boz niyetini de sadakat eyle

Gidişin bizlere büyük bir züldür
Yok et iftirakı gel bizi güldür
Ayrılışın buradan tam iki yıldır
Gel gir gönlüme de sahavet eyle

Giryanı'yim gönlümü bir şad eyle
Gir de aşıyan yap bu hazin dile
Yetsin çektirdiğin bu acı çile
Virane gönlümü semahat eyle

Kesmem Ümidi

Hüsnün güzelse eserdir Hüda'dan
Bırakır sanma ahımı Yaradan
Çok yıllar aylar da geçse aradan
Bilmiş ol kesmem ümidimi senden

Yol bulsaydım gelir idim oraya
Çareganım gönlündeki yaraya
Tan etme ne olur bu fukaraya
Bilmiş ol kesmem ümidimi senden

Doğmasaydın gönlüme güneş gibi
Gülmeseydin karşımda bir eş gibi
Olsan bile bir mazi geçmiş gibi
Bilmiş ol kesmem ümidimi senden

Ümit veren sen geri alamazsın
Alsan bile hiç iflah olamazsın
Bermüdam o ağıyarla kalamazsın
Bilmiş ol kesmem ümidimi senden

Mazi olsa o demlerim vurgunum
Nuru cüzü İlahi'den yorgunum
Sakin sanma ben sılada durgunum
Bilmiş ol kesmem ümidimi senden

Güvenme hüsnünün güzelliğine
Güvenme teninin tazeliğine
Güvenme zamanın maziliğine
Bilmiş ol kesmem ümidimi senden

(Sözlerime karşılık olarak de ki!)
Giryani'sin sen de mazi olursun
Şaşkınlıkla ancak (gazi) olursun
Zannetme Âşık Şirazi olursun
Bilirim ümidi kesmezsin benden

Virane Oldu

Gönül meyhanemiz virane oldu
Bekleriz yolunu gelemiz oldun
Terki sıla edip gittin gideli
Kadri kıymetini bilemez oldun

Sevda uğramamış sanki serine
Beklerken lütfunu girdik kahrına
Sen dahi uğradın şeytan şerrine
Ne vardı sılada kalamaz oldun

Âşıkınım çok bekledim yolunu
Bir koklasam taze açmış gülünü
İdrak ettim ayrılığın zulünü
Buluşup benimle gülemez oldun

Her anım yıl oldu beklerken seni
Gül çehren andırır gonca dehanı
Duydun mu melahat Yusuf Kenan'ı
Ondan da ilhamı alamaz oldun

Derdine devamı bu gurbet eli
Zahmı viran ettin bu hazin dili
Uçurdun şahini boşaltın çölü
Aradın şahini bulamaz oldun

Efkarımsın gönlümde hem ruzu şeb
Yaktın cigerimi eyledin kebab
Meyledip almadın benden bir sevab
Birazcık sevabı çalamaz oldun

Çıkmadın gönlümden hiç leylü nahar
Zavallı bu gönlüm hep seni arar
Görünce bir güzel olur bikarar
Gönlüne sevdamı salamaz oldun

Bu ben divaneyi **Giryan** eyledin
Yükümü artırıp giran eyledin
Ağyarı zihnime ciran eyledin
Muannid fikrinden yılamaz oldun

Gülüm

Ateşi aşkınla gönlümü yaktın
Başkası söndürür zannetme gülüm
Ağyar ile beni yolda bıraktın
Başkası kaldırır zannetme gülüm

Bu acı işledi ta derunuma
Sevda saldı damarıma kanıma
Leylü nahar elem verir canıma
Başkası dindirir zannetme gülüm

Cana tak eyledi hasretin narı
Dağıttı zannetme zalim efkarı
Yücelere çıkıp bulsam envarı
Başkası indirir zannetme gülüm

Gıryan'ım sözlerim şahidir haktır
Anlamayan varsa çokça ahmaktır
Gömlüme uydum başka suçum yoktur
Başkası andırır zannetme gülüm

Ezili Durur

Cananın ismini sormayın benden
Gönül defterimde yazılı durur
O isim geldikçe her an yadıma
Bağrımnda bir şeyler ezili durur

Sermest olurum andıkça ismini
Olsa her an gözetlerim resmini
Tesadüfen görebilsem cismini
Heyecandan içim kazılı durur

Yandıkça yüreğim heder olmakta
Sevdanın karası beni bulmakta
Cananın yokluğu canım almakta
Aşkın canavarı azılı durur

Hasretinden göç edersem dünyadan
Yaşadığım her an olmaz mı zından
Kaderde var bunu vermiş Yaradan
Kurumaz gözyaşım dizili durur

Kendimi bileli üzülüp durdum
Ne bir düzen ne bir yuva kurdum
Sevgiliden her an cefalar gördüm
Hâlime dostlarım üzülü durur

Giryan oldum ben uşşaka gireli
Divaneyim ben o yarı görelî
Naşad oldum gönül verdim vereli
Zannetmeyin gönlüm çözülü durur

Ömrümü Adadım

Ömrümü adadım senin yoluna
Bir tek selamını alamaz oldum
Gittin gideli gurbet ellere
Bulduğun yeri bilemez oldum

Burda iken güler idi bed yüzün
Yarenlere geçer idi hep sözüm
Yanıp yanıp kül olmakta özüm
Düşündükçe seni gülemez oldum

Sevgi sana selam sana güzelim
Andıkça ismini titreşirelim
Hüzünle ağırdı hep siyah telim
Kaybettim kendimi bulamaz oldum

Yıkıldı ervahım perişan oldum
Mecnun'um kendimi çöllerde buldum
Aşkın ile yanıp sararıp soldum
Yalnızca sılada kalamaz oldum

Dehrin belasıdır çıktın karşıma
Zehir kattın o tatlıca aşıma
Hiç bakmadın son çağıma yaşıma
Kendimi özünden alamaz oldum

Defterime yazılmışsın kaderim
Günden güne artmaktadır kederim
Sen olmazsan ben sıladan n'iderim
Aşkın defterinden silemez oldum

Bu dehre geleli bir **Giryan** oldum
Ararken safayı hep cefa buldum
Sevdanın elinden ruhan yoruldu
Aşkımı gönlüme salamaz oldum

Candan Usandım

Şekvalar olmasın nazlı cananım
Yaptığın nazlarla candan usandım
Yokluğunla yıla döndü her anım
Bana olan suizandan usandım

Söyle bana bir kez var ise derdin
Neden aşk telini gönlünde gerdin
Gizli sırrımızı ağyara verdin
Sıktın da canımı senden usandım

Seza mıdır bu cana bunca cefa
İnsanda ne şuur kalır ne kafa
Azad eyle bizleri uğrat affa
Yeter bu cevri cefandan usandım

Hasretindir bu kez tak eden cana
Vuslat arar iken düştüm hicrana
Gönül bağım harap oldu virane
Seyran ettiğim viraneden usandım

Havalanmaz oldu bu gönül kuşum
Çok uğraştım düzelmedi hiç işim
Görmeden baharı yaklaştı kışım
Bana gelecek bahardan usandım

Mecnun'a döndürdü beni bu Leyla
Sabırla beklerim yoluna hâlâ
Heder olma yeter kiyl ile kala
Özümde olan **Giryan'** dan usandım

Ağlarım

Arz eyledim cemalini görmeye
Hasret kaldım gül yüzüne ağlarım
Aşk bağında goncaları dermeye
Deremedim her hâlime ağlarım

Ağlarım ağlarım tükenmez yaşım
Hayatta zehr oldu ekmeğim aşım
Cananı görmektir kastı savaşım
Göremedim cananımı ağlarım

Hasret kaldım yarın nurlu yüzüne
Özlek oldum o ahenkli sözüne
Doyamadım nigarımın özüne
Giremedim dost bağına ağlarım

Göründü uzaktan nurun ışığı
Titretir bir zaman gören âşığı
Ayırmaz kapudan o alışığı
Varamadım ışığına ağlarım

Her güzelin yüzünde var bir zerre
Hüda'nın nurudur fikret bir kerre
Cananım nurlu gelmiştir bu dehre
Eremedim yar nuruna ağlarım

Giryan'ım gülemem görmezsem yarı
Yar yoluna feda ederim varı
Yar içindir çekerim ahı zarı
Göremedim ben o yarı ağlarım

Ömre Bedel

Tarumar olmuş siyah saçların
Her bir teli bence ömre bedeldir
Kudretten çekilmiş siyah kaşların
Her birisi bence ömre bedeldir

Ok kipriklerin kınalı ellerin
Rahaveti candır duduk dillerin
Sinede gelişmiş beyaz güllerin
Her birisi bence ömre bedeldir

Alnına dökülmüş top top kaküllün
Altun kemer sıkmuş o nazik belin
Yanakta açılmış gamzeli gülün
Her birisi bence ömre bedeldir

Bilezik kaplamış taze bileğin
Allah için atsa idi yüreğin
Güllerle bezenmiş başta çelengin
Her birisi bence ömre bedeldir

Bir sunu Hüda'dır pembe yanağın
Gonca güle benzer erginlik çağın
Sen hurisin cennet senin kucağın
Her birisi bence ömre bedeldir

Giryan kuldur yakar sinesin özün
Kulağa hoş gelir o tatlı sözün
Nice evler yıkar bakışın gözün
Her birisi bence ömre bedeldir

Dağlar Bezendi

Bak dağlar bezendi ala yeşile
Gözlerim yolunu gelesin diye
Bu yıl benzemiyor geçen o yıla
Gelip de muradın alasin diye

Canım bahş eyledim senin yoluna
Mayıl oldum dudağına diline
Yanaktaki gamzelenmiş gülüne
Hâlimi görüp de bilesin diye

Sıla hoştur benzemez ki gurbete
Gel dedikçe sen gittin daha öte
Şaştım kaldım sendeki bu niyete
Muradın alıp da gülesin diye

Yıllardır bekledim senin yolunu
Unutmadım yanaktaki gülünü
Büklüm büklüm saçlarının telini
Örüp de sılada kalasin diye

Sensiz geçmektedir burda anlarım
Aşk yüzünden çıkmaz oldu ünlerim
Ağyarlardan hep kem sözler dinlerim
Gönlüme aşkını salasın diye

Unuttum safayı unuttum bahtı
Hicranla yıkıldı gönlümün tahtı
Aşkım bende derin yara bıraktı
Giryan'ı cefadan silesin diye

Âlemi Mana

Tüllerin ardından gördüm yüzünü
Âlemi manada goncagül oldun
Duyunca coşturan şakrak sesini
Bezmimde şen şeyda bir bülbül oldun

Sen zerk ettin bu sevdayı canıma
Hasret koydun hayaline anına
Varabilsem tazim ile yanına
Varılması hayal olan yol oldun

Beni düşüren sensin dilden dile
Peşinden gezdirdin hep ilden ile
Arzuna uyup da girmedin yola
Dillerde dolaşıp kiylü kal oldun

Evkatî ezelden tutkunum sana
Gurbet elin seçtin kıydın canana
Ağyara benzettin Yusuf Kenan'a
Gülzar iken şimdi kızgın çöl oldun

Şeyda bülbül idim can kafesinde
Kendini kaybettin öz hevesinde
Naladan gayrısı yoktur sesinde
Özenip de bana bir **Giryan** oldun

Rüzgar Olsam

Rüzgar olsam dağıtırim saçını
Gammaz olsam açıklarım suçunu
Kahin olsam anlardım hep içini
Verir miydım seni böyle yad ele

Deniz olsam devrirdim gemini
Libas olsam kaplar idim eğnini
Bilse idim parıldayan şemini
Kaptırmazdım seni o coşkun sele

Ateş olsam yakmazdın hiç özünü
Su olsaydım söndürürdüm közünü
Saç olsaydım okşardım gül yüzünü
Bu âlemde düşürsen beni dile

Yar gönlüne doldurmuşsun kederi
Cennet olsam almam seni içeri
Erittin **Giryan'ı** bir kemik deri
Yine de gelmedin gönlümce yola

Dolaştım Hep Diyar Diyar

Seni aradım her yerde
Hem Bitlis'te hem Tatvan'da
Erzurum'da Erzincan'da

Çok gezdirdin diyar diyar
Canan cana nasıl kıyar

Bırakmadım Ağrı Van'ı
Çok çok dolaştım her yanı
Yaz baharda kış zamanı

Seyahatim çok uzadı
Kalmadı bu aşkın tadı

Diyarbakır Mardin Cizre
Sevinçlerim döndü kahre
Dağ taş dolaştım habire

Bilirim yoktur insafın
Bu hususta yok evsafın

Malatya Antep ile Urfa
Aşkimızı koydun rafa
Yorulduğum kalmadı kafa

Koşturmaktan zevk alırsın
Bu işlere bayılırsın

Rize Ordu Gümüşhane
Dolaştırdın tane tane
Kader böyle yol bahane

Sende yok mu biraz edep
Yorulmama oldun sebep

Adana Bursa İstanbul
Olduğun yer bence meçhul
Beni biraz sen ara bul

Yok mu senin merhametin
Söyle açıkça niyetin

Amasya Konya Kırşehir
Kalbime yerleşti kahir
Zöhre'ysen usandı Tahir

Bilseydi senin huyunu
İçmezdi asla suyunu

Dolaştırdın bunca diyar
Gönlüm durmaz seni arar
Yeter bitsin bunca zarar

İnsaf eyle sen sevgilim
Çok yoruldum tutmaz elim

Giryanî'yim durmaz dilim
Durma emir eyle gülüm
Bir gün çıkar sudan çulum

Kul olduk biz Yaradan'a
Bu aşk bizim hem yada ne

Nazeninim

Bilmelisin nazeninim
Sana karşı olmaz kinim
Sevdiğime pek eminim

*Gönül hanem seni bekler
Bilir bunu hep melekler*

Taze bir fidansın bana
Ağlatırsın kana kana
Bilgin yoksa aşktan yana

*Gönül hanem seni bekler
Bilir bunu hep melekler*

Geçmektedir şebab çağın
Solmaktadır gül dudağın
Titremeden el ayağın

*Gönül hanem seni bekler
Bilir bunu hep melekler*

Ben severken seni candan
Hiç etmedin beni handan
Vazgeç artık inadından

*Gönül hanem seni bekler
Bilir bunu hep melekler*

Bil bu fırsatı ganimet
Sevgiye eyleme nefret
Sılaya eyle azimet

*Gönül hanem seni bekler
Bilir bunu hep melekler*

Yetmedi mi bu iftirak
Bitsin bu inadı bırak
Şayet eder isen merak

*Gönül hanem seni bekler
Bilir bunu hep melekler*

Bu gönlümü **Giryan** eden
Sensin terk edip de giden
Görmek arzularsa diden

*Gönül hanem seni bekler
Bilir bunu hep melekler*

Ŗikayetim Sana Dünya

Bıktım usandım hâlimden
Kaçmak istedim elinden
Gülü ayırdın dalından

Sen ayırdın n'oldu dünya
Bana olan oldu dünya

Ben geldikte işbu dehre
Gösterdin bana gül çehre
Her an uğratmıştın kahre

Aman aman yalan dünya
Yarı benden çalan dünya

Sana n'ittim söyle bana
Uğrattın beni hicrana
Dolaştırdım yana yana

Tek başıma kaldım dünya
Başa bela oldum dünya

N'ettim sana söyler misin
Ağlattın da güler misin
Gözyaşımı siler misin

Tek başına gülen dünya
Beni benden alan dünya

Giryan ettin de gülersin
Biçareliğim dilersin
Biz olmazsak sen n'eylersin

Yok olursun sen de dünya
Muallakta dönen dünya

Yalvara Yalvara

Bülbülü zaraya döndüm
Sana yalvara yalvara
Saltanat tahtından indim
Sana yalvara yalvara

Eridim bir hilal oldum
Ne aradım neler buldum
Bu yollarda çok yoruldu
Sana yalvara yalvara

Pir elinden aldım bade
Oldum o emre amade
Bir hiç oldum fevkaledi
Sana yalvara yalvara

Bu sevdadan yana yana
El pençe durdum divana
Çok pesent etmişim sana
Sana yalvara yalvara

Gittin gideli yad ele
Ahvalimi bile bile
Saniyem dönmüştü yıla
Sana yalvara yalvara

Sıla şimdi bana gurbet
Ne eylesem bilmem heyhat
Kapkara oldu semavat
Sana yalvara yalvara

Sana olan bu niyetim
Baş bulmadı kaldım yetim
Artıkça arttı illetim
Sana yalvara yalvara

Giryan oldun bu uğurda
N'olur sanki dönsen yurda
Giriftarım dertten derde
Sana yalvara yalvara

Yeter Bize Bunca Fırak

Kaldır artık nikabını
Yeter düşür ikabını
Düşünmezsen sevabını
Yeter bize bunca fırak

Ta uzaktan düştüm yola
Birkaç yerde verdim mola
Acı yetsin fakir kula
Yeter bize bunca fırak

Yoldan geldim çok yorgunum
Bilmiş ol sana dargınım
Sevdim seni pek durgunum
Yeter bize bunca fırak

Dağınık mı hâlen saçın
Göster af ederim suçun
Şu ahıma yetmez gücün
Yeter bize bunca fırak

Çok şaşmışım firarına
Birdenbire kararına
Gittin eller diyarına
Yeter bize bunca fırak

Senden eser bu iftirak
Gönül bağım ettin kurak
Oluverdin burdan ırak
Yeter bize bunca fırak

Sen diledin bu firkatı
Gönlüme verdin sirkatı
Bana da ettin ezyeti
Yeter bize bunca fırak

Düşünmedin şu **Giryanî**
Sana bu canı kurbanı
Sen de biraz acı tanı
Yeter bize bunca fırak

Gör Hâlimi

Aşk okuyla vurdun beni
Gel güzelim gör hâlimi
Sevmek miydi suçum seni
Gel güzelim gör hâlimi

Meftun ettin hilal kaşa
Çaldın beni taştan taşa
Uzaktan ettin temaşa
Gel güzelim gör hâlimi

Kipriğin ok gamzen cellat
Zülüflerin duymaz imdat
Gerdanın öfkesi kat kat
Gel güzelim gör hâlimi

Al yanaklar derde tabib
Gül budaklar zaten habib
Şeyda diller sanki edib
Gel güzelim gör hâlimi

Aşkın ile oldum deli
Durmaz gözlerimin seli
Uzun zaman görmeyeli
Gel güzelim gör hâlimi

Çok perişan iş bu hâlim
Tutmaz olmaktadır elim
Sarpa sarmaktadır yolum
Gel güzelim gör hâlimi

Ahval bozuk işlerim yaş
Kader kara zaman kallaş
Ağyarla edemem savaş
Gel güzelim gör hâlimi

Giryan olmuşum elinden
Kurtulamam el dilinden
Geçemem senin telinden
Gel güzelim gör hâlimi
Kıl tarahhum tut elimi

Han Asuman'ım

Özledikçe gül çehreni
Gel Asuman diyor gönlüm
Ahvalım bozulup gitti
Bil Asuman diyor gönlüm

Senin içindir telaşım
Dertten ayrılmıyor başım
Ahıp revan oldu yaşım
Sil Asuman diyor gönlüm

İsmi anıyor dilim
Tutmaz oldu elim kolum
İşte kapuna bir kulum
Gül Asuman diyor gönlüm

Kuşlar çalar hem şen sazı
Beraber etsek niyazı
Benimle sabah namazı
Kıl Asuman diyor gönlüm

Aşğım ol gül yüzüne
Girme ağyarın izine
Gönlümün aşk denizine
Dal Asuman diyor gönlüm

Yüzünde görmüştüm nuru
Bırak artık pis gururu
Temiz olalım hem duru
Kal Asuman diyor gönlüm

Ben **Giryan'**ım sen Asuman
Sensin şu gönlüme güman
Dilerim Hüda'dan aman
Bul Asuman diyor gönlüm

Kendini Tanı

Hibe ettim sana canı
Biraz da sen beni tanı
Aç gönlümün kapısını
Bak yatmakta birçok anı

Sana her an fedakarım
Başka olamaz efkarım
Senin aşkınla bizarım
Gel de uzatma zamanı

İnan özler seni gönül
Etmedikçe bize meyil
Güzelliğın kıymetin bil
Sende ararsın amanı

Bence yeter bu kadar naz
Saburla geçti bunca yaz
Sen de acır isen biraz
Gelde yok etme gümanı

Sana yazdım gonca yazı
Yeter artık etme nazı
Kime edersin garazı
Gel artık üzme bu canı

Leylu nehar efkarımsın
Sen en kıymetli varımsın
Kalbimdeki kararımsın
Gel de görelim edanı

Giryan ettin bu yetmez mi
Hâlim hiç tesir etmez mi
Bu inat senden gitmez mi
Gel artık kendini tanı

Ne Var

Hiçbir şey isteme benden
Verilecek tek gönlüm var
Bunun için ricam senden
Sen de biraz gülsen ne var

Dünyada yoktur hiç malım
Hiç de olmadı emvalim
Yeter var olsun kemalin
Ahvalimi bilsen ne var

İtibar etmedim mala
Meyletmedim saz kavala
Bu hâlim Hakk'a havale
Benim de bir zevalim var

Leylu nehar hayalimsin
Bu uğurda kemalimsin
Vefasızsın çok zalimsin
Bu zulmü bırakırsan ne var

Gönül dinlemiyor ferman
Sensin bu zahmime derman
Ben olurum senden şerman
Zevalimi alsan ne var

Efkarımsın leylu nehar
Bunu ihsan etti Kahhar
Her şeye muktedir Gaffar
Bunu sen de bilsen ne var

Giryan sana oldu nussah
Sen gönlünü eyle farah
Gönül dinlemez padişah
Beni de dinlesen ne var

Senin İçin lrm

Senin kadri kıymetini
Benim kadar bilen olmaz
Yoluna can feda edip
Benim gibi ölen olmaz

Nedir senden ektiklerim
Açmadan soldu gllerim
Heba olmakta yıllarım
Bu sevdamı alan olmaz

Eğlenirsin gle güle
Ağlatırsın bile bile
Gözyaşlarım döndü sele
El uzatıp silen olmaz

Gel de bir el sıkışalım
Küskün isek barışalım
ylece bayramlaşalım
Bu aşkımız yalan olmaz

Ömür dediğın pek kısa
Şaştım sendeki hevese
Senin için girdim yese
Bu yaşıma gülen olmaz

Dn sılaya gel sevgilim
Sendin glzardaki gülüm
Sana bana da var lm
Bu dünyada kalan olmaz

Giryanı' yim ben ezelden
Gönül geçmez ki güzelden
Gelsen sılaya tez elden
Seni benden çalan olmaz

Geçer

Ok kipriğin hoş bakışın
Şu gönlümü deler geçer
Dünya bana elek olmuş
Dertlerimi eler geçer

Görmez misin biçareyim
Bülbül misali zareyim
Bu zavallı hâllerime
Ağyarlarım güler geçer

Görmedim asude bir gün
Ağyarım eylerken düğün
Üzmektedir hasta hâlim
Az neşemi çalar geçer

Her an ağlamakta gözüm
Hiç kimseye geçmez sözüm
Her gün biraz daha fazla
Şu ömrümü siler geçer

Neler gelmektedir yada
Kimseler bakmaz feryada
Duymaz cananım sesimi
Bahtımı karalar geçer

Nedir zulmün söyle bana
N' olur biraz acısına
Senin bana olan hissin
Derdime dert salar geçer

Senden başka yoktur yarım
Giryan oldum da giderim
Kahrım yalnız tek feleğe
Gönlüm öyle diler geçer

Terkedemem Seni

Tutsa beni berfi baran
Gönül vazgeçmiyor senden
Yaksa beni odı hicran
Gönül vazgeçmiyor senden

Hiçe saysan hayatımı
Kırarsan da vuslatımı
Tüketsen de takatımı
Gönül vazgeçmiyor senden

Çok denedim olmaz bu iş
Etrafımı sarsa da kış
Güzel cismin olsa da düş
Gönül vazgeçmiyor senden

Gah yalvardım gahi kızdım
İnan hayatımdan bezdim
Sende çok hiyleler sezdim
Gönül vazgeçmiyor senden

Vurup kırsam bu kafamı
Azaltmasan bu cefamı
Göstermezsen de safanı
Gönül vazgeçmiyor senden

Alsan benden saltanatı
Düşman eylesen zevatı
Yıksan dahi kainatı
Gönül vazgeçmiyor senden

Zaten eylemişsin **Giryan**
Salarsın gönlüme hicran
Derdime olamazsın derman
Gönül vazgeçmiyor senden

Bozuk

Canım sana gelmek ister
Takatim yok yollar bozuk
Gönül mektup yazmak ister
Kalem kırık kollar bozuk

Yollamak istedim selam
İster duysun cümle âlem
Kanadım yok uçup gelem
Uçuracak yeller bozuk

Bilmek isterim hâlini
Dermek isterim gülünü
Tutmak isterim elini
Bilek kırık eller bozuk

Neden ayrılmışız söyle
Reva mı bu firkat böyle
Dönüp baksan geçen yıla
Mevsim dalgın yıllar bozuk

Giryan'lığım herkes bilir
Dünyaya gelenler ölür
Senin de başına gelir
Hâller bozuk hâller bozuk

Her Güzelde

Görse bir güzeli gözüm
Senin için yanar özüm
Dayanamaz titrer dizim
Yok mu senin merhametin

Her güzelde var nişanın
Dinle beni artsın şanın
Sende şevki coşsun kanın
Tükensin artık zilletin

Her güzelin var bir özü
Nurdan etmekteyim sözü
Söndürecek sensin közü
Söndür de artsın devletin

Her güzelde gördüm seni
O nakışı o deseni
Bil artık seni seveni
Yükselsin bu kemalatın

Her güzelde seni buldum
Hep ağladım sanma güldüm
Bu cefayı senden bildim
Aç da görüm alamatın

Her güzelde bir sen varsın
Gönlüme göre bir yarsın
Neden kapundan kovarsın
Var iken bu melahatın

Giryanı'yim aşk elinden
Bülbül geçer mi gülünden
Kurtar milletin dilinden
Bu da olsun selametin

Hakk'a Doğru

Gel hayatım barışalım
Beraber hayat bulalım
Birlikte hep yalvaralım
El açalım Hakk'a doğru

Küsmemiştim billah senden
Sen küstüysen söyle neden
Ömür zevale ermeden
El açalım Hakk'a doğru

Sordum bendeki gönüle
Hicap edip geldi dile
Sen de gel yarım seninle
El açalım Hakk'a doğru

Sensiz edemem dünyada
Sırrımı açamam yada
Her günde ve de her ayda
El açalım Hakk'a doğru

Rabbimizden isteyelim
İstemesini bilelim
Sırrı Yezdan'a erelim
El açalım Hakk'a doğru

Gel de eli bile açak
Şeytanın şerrinden kaçak
Olalım birer yüzü ak
El açalım Hakk'a doğru

Giryan Hakk'a elin açar
Olmuştur bu derde düçar
Gahi konar gahi göçer
El eçarakHakk'a doğru

Gönlümün Mihmanı

Sensiz hayat haram bana
Tebessümün ikram bana
Gülüştün şan katar şana
Sen gönlümün mihmanısın

Bu gönlümü yakan sensin
Sineme ok çakan sensin
Yürürken yan bakan sensin
Sen gönlümün cananıdır

Sana hayrandır bu gönlüm
Sensiz hayat bana ölüm
Söyle yetmez mi bu zulüm
Bir tek sen tatlı anımsın

Zulmünü ikram sayarım
Emrine hemen uyarım
Zannetme sözden cayarım
Ruhumu anlayanımsın

Giryan olmuşum olalı
Aldın aklım oldum deli
Seni sevgili bileli
Hem kanımsın hem şanımsın

Çok Dolaştım

Çok dolaştım gurbet eli
Bir eşini göremedim
Hep yalvardım Yaradan'a
Muradıma eremedim

Gani Mevla yazmış böyle
Bir kusurum varsa söyle
Anlarım dönüştü yıla
Dost bağına giremedim

Vuslatına feda canım
Senin aşkına suzanım
Çekilip kurudu kanım
Gonca güller deremedim

Görünüp görünüp kaçtı
Yüce yüce dağlar aştı
Ağyar ile kucaklaştı
Safasını süremedim

Zaten sefa nedir bilmem
Felek kahretmiştir gülmem
Bu hâlimden hiç de yılmam
Şu gönlümü kıramadım

Takrir eylemiştim sana
Garip geleli cihana
Sığındım sırrı Yezdan'a
İkrarımda duramadım

Yüksekten güldü hâlime
Giryan'lık verdi elime
Kulak vermedi kavlime
Bu yarımı saramadım

İster Canım

Çok özledim bilemezsin
Seni görmek ister canım
Bana böyle gülemezsin
Güller dermek ister canım

Kurtuluşun yok elimden
Müşteki olmam hâlimden
Dağınık zülûf telinden
Örük örmek ister canım

Ok kirpikler değer kaşa
Mehir oldun dertsiz başa
Sen sevgilim sen çok yaşa
Kemer sarmak ister canım

Güzelliğin bir çağına
Hayranım yüzün ağına
Gamzelerin dost bağına
Hemen girmek ister canım

Çok ağlatma beni yeter
Hasretin burnumda tüter
Olursun ha benden beter
Seni yermek ister canım

Dinle aklın al başına
Son ver inat savaşına
Senin gönül telaşına
Girip germek ister canım

Giryanı'yim budur işim
Sensiz geçer yazım kışım
Bir sensin gönül telaşım
Olup görmek ister canım

Sevgilimsin

Œu gönlüme çok yalvardım
Sevmiş seni vazgeçmiyor
Ahu gözlü ceylan misal
Başka gözeden içmiyor

Arar seni bucak bucak
Bilmem nasıl durulacak
Yurduna otak kuracak
Başka bir yurda geçmiyor

Uslan gönül yeter dedim
Izdırabın katar dedim
Oldun benden beter dedim
Başka bir gonca seçmiyor

Bülbül gibi daldan dala
Bakıyor yeşile ala
Gönül bu ya gelmez yola
Başka gülzara uçmuyor

Top top olmuş zülüflerin
Derilir olmuş güllerin
Giryan biçare kulların
Böylece senden kaçmıyor

Neden Rüya Âlemi

Neden ismin Asuman Han
Neden yazdın bana ferman
Neden beni ettin hayran
Olmaz mıydı başka bir yar

Neden kast eyledin cana
Neden kıydın söyle bana
Neden gelmezsin bu yana
Çektirsin hep ahı zar

Neden âşıksın Mevla'ya
Neden girdin bu belaya
Neden gelmezsin sılaya
Dolaşırsın diyar diyar

Neden sevdirdin kendini
Neden yıkmadın bendini
Neden işledin fendini
Benden alırsın intizar

Neden **Giryanî**'ye güldün
Neden ağyarı yar bildin
Neden şu gönlümü çeldin
Bak aldın benden inkisar

Asuman'ım

Yaktın beni yıllar önce
Ateşinle gündüz gece
O ismini ben delice
Hecelerdim Asuman'ım

Kızma sakın bu bendene
Sevgi şiar et kendine
El atmazsan kemendine
Yücelerim Asuman'ım

Zavallıyım kaldım naçar
Hasretine oldum düçar
Zannettim de sensiz geçer
Gecelerin Asuman'ım

Ağyar sevgisine kanma
Yüze gülene aldanma
Sen gideli tüter sanma
Bacalarım Asuman'ım

Giryanî dediler bana
Sevdim seni kana kana
Şayet gelmezsen bu yana
Bocalarım Asuman'ım

Birliğe Davet

Gel sevgilim barışalım
Devamlı öyle kalalım
Beraber Hakk'ı bulalım
İşte böyledir efkarım

Hakk'a doğru giden yolu
Aryanlar bulur beli
Atar üstünden vebali
Kabul eyle bu ikrarım

Sitemini bildirmedin
Hayatımda güldürmedin
Bilmem neden öldürmedin
Kalmakta nedir yararım

Zerk ettin cana aşkını
Düşünmeden bu şaşkını
Gönlü kederle taşkını
Elemleri uhtedarım

Etmedin lütfu keremi
Derde düçar ettin beni
Haklı mısın bilmem seni
İşte budur hep zararım

Bildirmedin ahvalini
Aldırmadın bu hâlimi
Yaklaştırdın zevalimi
Ben de bu hâle yanarım

Giryan ettin bu dünyada
Bari muhtaç etme yada
Bağışla surei sad'a
Sensin benim güzel yarım

Güvercinim

Sevdim seni güvercinim
Bu sevgiye pek eminim
Sana hiç olmadı kinim
Dön sılaya barışalım

Neden terk eyledin beni
Gurbette n'eyleyim seni
Heder eyleme bu canı
Dün sılaya barışalım

Çok çok fettansın Asuman
Kesemedim Hak'tan güman
Henüz geçmemişken zaman
Dön sılaya barışalım

Bitsin bana olan kinin
Sözünü tut o muinin
İhtiyar olmadan sinin
Dön sılaya barışalım

Gönlüm çok arzular seni
Bırak haksız bu davanı
Canı küstürmeden hani
Dön sılaya barışalım

Bilirsin Âşık **Giryan**'ım
Aşkın ile yanar canım
Kurumamış iken kanım
Dön sılaya barışalım

Yola Gel

Çok aradım bu dünyada
Bulamadım menendini
Görünme sakın ağyara
Koru nazardan kendini

Çok yorulduğum koşa koşa
Tutulmuşam bir ateşe
Gönlümdeki bu telaşa
Kır artık gönül bendini

Bağlar beni güler yüzün
Yaktı beni odun közün
Asalette ender özün
Germe okun kemendini

Giryan isem bu sendendir
Yüzün asık o nedendir
Beni ağlatan didendir
Terkeyle yeter fendini

Ahvalini Bildir

Yollamıştım selamımı
Aldığını bildir bize
Hoşlandınsa selamımdan
Güldüğünü bildir bize

Beraber vermiştik takrir
Aslolan sözde durmaktadır
Düşmanındır zalım kibir
Kırdığını bildir bize

Hak yaratmıştır nurundan
Vazgeç artık gururundan
Kem nefsinin huzurundan
Sürdüğünü bildir bize

Gittiğin yer çokça uzak
Felek kurdu bize tuzak
Ellere olmuşuz mezak
Bildiğini bildir bize

Varabilsem dersin bize
Tembel tembel durma keza
Aşk denilen o denize
Daldığını bildir bize

Bekleme ha yazı kışı
Çıkar gönlünden telaşı
Sevda denilen o işi
Sorduğunu bildir bize

Güzelliğin ilk çağında
Gezdin mi hiç Şah dağında
Giryanı'yi aşk bağında
Gördüğünü bildir bize

Divaneyim

Kara gözlü nazlı dilber
Gül yüzünü bana dönder
Sensin bu aşkıma önder
Senin için divaneyim

Kara gözlü cananımsın
Damarımdaki kanımsın
Mazide tatlı anımsın
Senin için divaneyim

Çok benzersin benim güle
Sen düşürdün beni dile
Muhtaç ettin namerd kula
Senin için divaneyim

Ah ellerin sedef sedef
Gönlüm seni aldı hedef
Giryan seni eyledi af
Senin için divaneyim

Hatırladım

Ceylan gibi sekişini
Ürkek ürkek bakışını
Sekerken kaçışını
Hatırladım hatırladım

Sulardan güzel sesini
Güller kokan nefesini
Aşka olan hevesini
Hatırladım hatırladım

Hatırladım güzel başı
Kalem gibi siyah kaşı
Ağzındaki inci dişi
Hatırladım hatırladım

Güliden nazik beyaz eli
Kemer kovan ince beli
Bülbül çatlatan o dili
Hatırladım hatırladım

Gonca dehan dudakları
Penbe gamze yanakları
Bade dolu bardakları
Hatırladım hatırladım

Ağlattın yine **Giryanî**
Gönülde uzak hicranı
Endamın bütün her yanı
Hatırladım hatırladım

Gel Sevgilim Bir Olalım

Gel sevgilim bir olalım
Hem böylece kul olalım
Hep birlikte yol alalım
Hakk'a giden yola doğru

Hem sevelim sevilelim
Kendimizi bir bilelim
Doğrucayola girelim
Hakk'a giden yola doğru

Bil ki çok azaldı zaman
Kesmeyelim Hak'tan güman
Olmasın hâlimiz duman
Hakk'a giden yola doğru

Gel de biraz beni dinle
Kes aranı o pis kinle
Hayrını yap öz elinle
Hakk'a giden yola doğru

Hayır dua al herkesten
Hayır gelmez hiç nekesten
Sakın ha kızma bikesten
Hakk'a giden yola doğru

Giryan kulum söyler dilim
Açar bir gün gonca gülüm
Hak yolunda olmaz elim
Hakk'a giden yola doğru

Sende Buldum

Şu derdimin dermanını
Sende buldum sende buldum
Gönlümün şu fermanını
Sende buldum sende buldum

Aşk denilen tek heceyi
Gözlerindeki geceyi
Ömür boyu işkenceyi
Sende buldum sende buldum

Taramışsın sırma saçı
Simi zerden başta tacı
Hasta gönlüm ilacı
Sende buldum sende buldum

Sende buldum güzelliği
Güzellikle tazeliği
Aşka olan ezelliği
Sende buldum sende buldum

Aşka şamil kalem kaşu
Sıralanmış ince dişi
Dertli gönlüme akışı
Sende buldum sende buldum

Sen ağlattın bu **Giryanı**
Senden almıştır hicranı
Güzel ismin Asuman'ı
Sende buldum sende buldum

Ahvalimi Bilmelisin

Şayet sen de âşık isen
Bilmelisin ahvalimi
Didarsa asıl maksadın
Bilmelisin ahvalimi

Abid oldun ise Hakk'a
Nefsin yendinse mutlaka
Meylin var ise bu uşşaka
Bilmelisin ahvalimi

Gece uykuna kıydınsa
Hakikat hâle uydunsa
Hayr ile şerri duydunsa
Bilmelisin ahvalimi

Girdin ise gülizara
Hâlin olduysa mudara
Ah edip düştüysen dara
Bilmelisin ahvalimi

Bulabildinse bir hoca
Diz çöktünse uzun gece
Okudunsa hece hece
Bilmelisin ahvalimi

Oldunsa ben gibi **Giryan**
Oldunsa emvalden üryan
Oldunsa ciğerden püryan
Bilmelisin ahvalimi

Gibisin

Çok güzeldin hanım gibi
Sevdim senin canım gibi
Pek coşkundun kanım gibi
Azad olmuş kul gibisin

Gonca idi gamzelerin
Çok nazikti ak ellerin
Şirindi şeyda dillerin
Ahraz olmuş dil gibisin

Sarardım ince belini
Okşardım nazik elini
Dererdim gonca gülünü
Şimdi bana el gibisin

Penbe gül idi yanağın
Gonca idi her dudağın
Sökülmüş sanki budağın
Kırılmış bir dal gibisin

Kalmamış eski eserin
Artmış olacak kederin
Düşünürsün derin derin
Kullanılmış pul gibisin

Neden yaptın bunu bana
Can kıyar mı hiç canana
Dönülmez geçmiş zamana
Eşsiz kalmış dul gibisin

Bilirsin ki ben **Giryan**'ım
Aşkınla yanardı canım
Coşmaz oldu artık kanım
Sönmüş ateş kül gibisin

Buradan Gittin Gideli

Gönül bağım viran oldu
Buradan gittin gideli
Ağyar bana ciran oldu
Buradan gittin gideli

Lokmalarım zehir oldu
Şen günlerim kahir oldu
Hep belalar beni buldu
Buradan gittin gideli

Aşkın oku çarptı bana
Delip de geçti o yana
Ahım çıktı Asuman'a
Buradan gittin gideli

Sen gideli oldum deli
Şaşırdım aklımı beli
Durmuyor gözümün seli
Buradan gittin gideli

Çoğalmaktadır bu derdim
Gül yerine diken derdim
Sanma defterini dürdüm
Buradan gittin gideli

Kimse sormaz bu hâlimi
Soldurdum kendi gülümü
Göze almışım ölümü
Buradan gittin gideli

Gece gündüz ağlar oldum
Giryan'a bel bağlar oldum
Şu gönlümü dağlar oldum
Buradan gittin gideli

Güzel Yarım

Yaradan'ın esirisin
Sen gözümde bir perisin
Yoktur aklın serserisin
Güzel yarım güzel yarım

Akıl yoktur güzel başta
Arzum kaldı keman kaşta
Gönlünlesin bu savaşta
Güzel yarım güzel yarım

Hiç düşünemedin beni
Hep kendini hep kendini
Topla yeter kemendini
Güzel yarım güzel yarım

Sana nasihat bu sözüm
Dinle biraz iki gözüm
Ateşinde yandı özüm
Güzel yarım güzel yarım

Pervane ettin şemine
Çırağan ettin kendine
Söyle bakalım derdin ne?
Güzel yarım güzel yarım

Söyle bana derdin naz mı?
Bana yaptıkların az mı?
Bu böyle Hakk'a niyaz mı?
Güzel yarım güzel yarım

Giryan etti güzelliğin
Hayran etti tazeliğin
Biraz olsaydı mertliğin
Güzel yarım güzel yarım

Almayın Ha Vebalimi!

Bilmez oldum çoğum azım
Hak'tan yazılmış bu yazım
Bak çıkmaz oldu avazım
Berbat eyledin hâlimi

Doğdum doğalı anadan
Vefa bulamadım yardan
Yıllar geçse de aradan
Unutamam o zalimi

Geçmek istemem bağımdan
Öleceksem de acımdan
Yara olan kazancımdan
Heder etsen nevalimi

Sonu gelmiyor bu aşkın
Sardı beni etti şaşkın
Gönlüm o yare dolaşkın
Bulabilsem kemalimi

Divaneyim ben o yara
Bağrıma o açtı yara
Ayrılısam da uzaklara
Erdiremem zevalimi

Ancak hâlim ona ayan
Acımasın bunu duyan
Bizleri odur koruyan
Bildiremem ahvalimi

Giryanî'nin budur sözü
Yandı yürek buldu közü
O korusun hepimizi
Almayın ha vebalimi!

Murabba Maniler

Bence hüsnün cihan değer
O nur cemalin kan değer
Lüle lüle sırma saçın
Bakışların can can değer

Ok kirpikle kalem kaşın
Ancak on sekizdir yaşın
Neden girdin bu yollara
Ağrımazken rahat başın

Gözlerin bedel dünyaya
Nurlu yüzün benzer aya
Yanaklar gül gamze zalim
Dudağın benzer goncaya

Boyun servi belin ince
Fikrimdesin gündüz gece
Duacıyım sağlığına
Gelsen bana biraz önce

Dudu dilin şakrak şakrak
Yaktı bizi bu iftirak
Ayrılığın kül eyledi
Her an sarar beni merak

Sedef gibi ak gerdanın
Pırlantadır her bir yanın
Sana kurban olsun **Giryan**
Yeter ki sağ olsun canın

Dermanı Sensin

Bu hasta gönlümün dermanı sensin
Başkaca tabibe gidemez oldum
Yanan şu ruhumun amanı sensin
Başkaca tabibe gidemez oldum

Ezeldendir canım yanar tutuşur
Hep dertlerim sıralanıp bitişir
Cananın hasreti cana yetişir
Başkaca tabibe gidemez oldum

Bilirim Hüda'dır dertleri veren
Bilirim Hüda'dır dertzeni gören
Hasta devasına dermanı süren
Başkaca tabibe gidemez oldum

Zevale ermekte ömrüm sonbahar
Şu gönlüm durmadan cananı arar
Canandır hakkımda verecek karar
Başkaca tabibe gidemez oldum

Cananın kapusu açık herkese
Yeter ki almasın kalbi vesvese
Ateşi seveni yakar nedense
Başkaca tabibe gidemez oldum

Sermesti daneyim günler geçtikçe
Samyeli canandan cana estikçe
Cananım aşkımı ipe serdikçe
Başkaca tabibe gidemez oldum

Giryan oldum biliniz ben bu hâle
Ne yapsam cananım gelmiyor yola
Aşkım heba oldu düşeli dile
Başkaca tabibe gidemez oldum

Sevgili Han Asuman'ım

Sevgiliyi cananım Han Asuman'ım
Senin gibi nice güzeller gördüm
Andıkça onlardan beher birini
Seni görmüş gibi muradıma erdim

Aradım her yanda senin eşini
Göremedim sana bir benzerini
Hoş görmedim ha dönmeşiğini!
Sanma ki aşkın defterini dürdüm

Bilirsin **Giryan'**ım sözleri haktan
Boşuna söz etmem az ile çoktan
Mesele çıkaramam anla hiç yoktan
Esmâül-hüsna'da oldukça virdim

Bulamadım

Belalıdır dertli başım
Ağrıdı kipriğim kaşım
Yetmiş bire erdi yaşım
Sözde sabit bulamadım

Tenimde kalmadı gücüm
Yanmaktadır dışım içim
Yar firkati benim suçum
İzde sabit bulamadım

Söz vermişti bana bir kez
Çok bekletir ama yetmez
Sanımca o beni sevmez
Nazda sabit bulamadım

Kani olmaz kaderine
Hiç aldırılmaz kederine
Hayaliyle pek derine
Azda sabit bulamadım

Giryan'ım ikaz ederim
Söz tutmayana çatarım
Böyle yazılmış kaderim
Hazda sabit bulamadım

Sıla Hasreti

Ömrüm geçti gurbet elde sıla hasret ile yandım
Dolaşırken belde belde sıra hasret ile yandım

Hasret çekerken sılaya yalvardım gani Mevla'ya
Haftalarca aydan aya sıla hasret ile yandım

Dolaştım hep gurbet eli bazen akil bazen deli
Şaşırmadam doğru yolu sıla hasret ile yandım

Hep ederken ahı aman böyle gelip geçti zaman
Hüda'dandır işbu ferman sıla hasret ile yandım

Gurbette gülmedi yüzüm yanıp da kül oldu özüm
Giryan'ım hem öksüzüm sıla hasret ile yandım

Nasihah

Yaradan'ın esirisin
O ne derse öyle olur
Hiçbir yere kaçamazsın
Kader gelir seni bulur

Baş üstüne Hak'tan gelen
Burda olmaz içten gülen
Bulursa gözyaşı silen
Güler ama çok yorulur

Varsa öz kendini bilen
Ölümünden önce ölen
Aşkın denizine dalan
Akli uşşaka karılır

Giryanî'yim üç beş kelam
Cümlemize içten selam
Affedenler olur ulam
Sırrı Sübhana sarılır

Halil Kardeş

Selam sana Halil kardeş
Okuyuver yavaş yavaş
Senden başka yok ki sırdaş
Bir arada kalamadık

Neden oldu bilmem böyle
Varsa çaresini söyle
Hayatta hiç bilmem hiyle
Bu ahvali bilemedik

Selam sana hep yarene
Bizlere selam verene
Bizi sülaha görene
Mukabili kılamadık

Helallik beklerim sizden
Afeyleyin kusur bizden
Sellerim akıyor gözden
Elimizle silemedik

Her anımız döndü yıla
Yaradan hayırlar kıla
Yandı ruhum döndü küle
Su bulup da çilemedik

Sen Urfa'da ben Maraş'ta
Çok yıl oldu yazda kışta
Gönlümüzle her savaştta
Rahat bir an bulamadık

Giryan söyler sözü budur
Meğer Hak'tan ola südür
Mahşerde bir bulsak huzur
Muradları alamadık

Maniler

Sefa geldin odama
Odama sefa geldin
Gül yüzüne hasretim
Odama safa geldin

Safa buldum sevgilim
Odanda safa buldum
Hasret kalmıştım sana
Odanda safa buldum

Gül yarım güle güle
Güle güle gül yarım
Madem benden usandın
Bul yarın güle güle

Selamlar olsun sana
Olsun sana selamlar
Duacıyım sana ben
Selamlar olsun sana

Yerin var bu bahçede
Bu bahçede yerin var
Yeter ki sen bize gel
Baş üstünde yerin var

Sevdim seni seveli
Seni sevdim seveli
Âleme rüsva oldum
Seni sevdim seveli

Sabah oldu güzelim
Bak işte sabah oldu
Bu gece göz yummadım
Bak yine sabah oldu

Gidelim bu diyardan
Bu diyardan gidelim
Gel bu gönlümü dinle
Gidelim bu diyardan

Sızlatma bu gönlümü
Bu gönlümü sızlatma
Mestan bakışlarınla
Bu gönlümü sızlatma

Mekir oldun başıma
Başıma mekir oldun
Gülüm seni severim
Başıma mekir oldun

Firar ettin buradan
Buradan firar ettin
Söyle kime danıştın
Buradan firar ettin

Bana doğru sevgilim
Bak biraz bana doğru
Ne olur iymana gelip
Bakarsan bana doğru

Vaktin geldi sevgilim
Gelecek vaktin geldi
Yeter beni ağlattın
Gel artık vaktin geldi

Söyle bana derdini
Bana söyle derdini
Meramın öldürmekse
Söyle bana derdini

Kıskanırım seni ben
Ben seni kıskanırım
Sakın görünme yada
Kıskanırım gönülden

Gönlümün envarısın
Envarısın gönlümün
Vermem seni ellere
Yarısın sen gönlümün

Senden aldım sevgilim
Sevdayı senden aldım
Gönül tabibim sensin
Sevdayı senden aldım

Kız senin penbe yüzün
Kızarmış penbe yüzün
Seni ben alacağım
Söyle var mı çeyizin

Dert benim yara benim
Kan benim keder benim
Sevginle gül oyna
Aşk ile heder benim

Neden göründün bana
Bana neden göründün
Derde düçar edecektin
Söyle neden göründün

Tara zülfün tellensin
Tellensin tara zülfün
Esen yele selam söyle
Zülüflerin tellensin

Göğsünün düğmesini
Düğmesini göğsünün
Sakın açma ağyara
Sinesin düğmesini

Tel olmuş sırma saçın
Sırma saçın tel olmuş
Gönlümü yakan anlar
Bir aç da bak kül olmuş

Sinem yanar kavrulmuş
Kavrulmuş sinem yanar
Kalem kaşın yüzünden
Kavrulmuş sinem yanar

Her İlde Bir Güzel

Bitlis

Bitlis'te sevmiştim kızını
Yüreğime saldı sızını
Perişan etmişti bizi
Gözüm gördü oldum âşık
Ak yüzlü zülfü dolaşık

Muş

Bir yar sevdim Muş ilinden
Anliyamadım dilinden
Gönlüm ayrılmaz gülünden
İnce belli boyu fidan
Gönül ayrılır mı ondan

Hakkari

Hakkari'de gördüm yarını
Saldı bana ahı zarını
Güzel ama yok kararı
Ak elleri pek de nazik
Kollarında var bilezik

Van

Bir yarım da Van güzeli
İşte gönlüm ondan deli
Sevdi gönül onu beli
Nurun şemi yaktı beni
Canım aldı koydu teni

Ağrı

Ağrı'daki gibi başka yar
Dolaştırdı diyar diyar
Gümansızım hem bikarar
Sevgisi zerk oldu cana
Boyamıştı beni kana

Kars

Kars ilinde bir maral
Gerdan şeker dudaklar bal
Güle yaprak bülbüle dal
Bakışları mestanedir
Sevenlere yek tanedir

Artvin

Şu Artvin'in Gürce kızı
Aşkını yaraladı bizi
Kaşı kalem güldür yüzü
Derdi aşkın yok çaresi
Gönlü ile yok arası

Bingöl

Bingöl ilinin güzeli
Sevdi gönül oldu deli
Pek güzeldi dudu dili
Sözüm geçmez oldu yara
Aşkından oldum avare

Erzurum

Erzurumlu yarım candır
Hem candır hem canandır
Penbe tenli bir sultandır
Yanar buna garip gönlüm
Açmadan kurudu gülüm

Erzincan

Erzincan'ın çoktur kızı
Tek biri gönlüm yıldızı
Gönlüme vermiştir sızı
İnce belli bir fidandır
Garip gönlüme gümandır

Elazığ

Elaziz'in beyaz gülü
Âşıkları eder deli
Görenler şaşırır yolu
Gür saçlıdır uzun boylu
Çok naziktir güzel huylu

Diyarbakir

Diyarbakir'de bir güzel
Gönül sevdi onu ezel
Korusun onu lemyezel
Sevda dolu gülen gözü
Aşk ile yanıyor özü

Siirt

Siirt'in güzel kızları
Çok zor olur arzuları
Dağıtır onlar efkarı
Benzerler taze fidana
Can katar onlar canana

Mardin

Mardin'deki güzel yarım
İşte ondandır efkarım
Aşkı ile bikararım
Dudu dilli yeşil gözü
Perişan eyledi bizi

Tunceli

Tunceli'nin güzel kızı
Aya benzer o gül yüzü
Gitti üzdü hepimizi
Ela gözlü ok kiprikli
Hem güzel hem de yürekli

Malatya

Bir yarım Malatyalı
Elinde güğüm kalaylı
O herkesle alaylı
Yanar içi yanar özü
Kaşı kalem siyah gözü

Gümüşhane

Gümüşhane'nin dilberi
İçlerinden yaktı biri
Arttırdı bende kaderi
Saçlar sarı aldır yüzü
Gönlümde derindir izi

Tırabzon

Yarın biri Tırabzon'dan
Gözün vazgeçemez ondan
Görünce vazgeçtim candan
Sarı saçları kıvırcık
Sevdağı gördüm birazcık

Giresun

Çokça güzel Giresunlu
Mor ışıklı mavi donlu
Sever gönlün açık yönlü
Bakışları belalıdır
Gönülcüğü sevdalıdır

Ordu

Şu Ordu'nun dilberleri
Fındık devşiren elleri
Mecnun eder gönülleri
Esir oldum top kaküle
Saçlar uzun lüle lüle

Samsun

Şu Samsun'un bir güzeli
Sevgisine oldum deli
Ben âşıkсам o bir veli
Lale gibi al yanaklar
Gülünü sever yapraklar

Amasya

Amasya'nın alma kızı
Dolaşırlar dizi dizi
Hak saklasın hepinizi
Ay parçası yüzler beyaz
Âşıklara bu bir ikaz

Sivas

Sivas'ın kibardır kızı
Koymaz yürekte bir sızı
Hem gelini hem baldızı
Yanakta açmıştır güller
Görüp ötmez mi bülbüller

Çorum

Güzel olur Çorum ili
Pek severler gonca gülü
Böylesini çok sevmeli
Çorumludur bir sevgilim
Görünce titriyor elim

Kırşehir

Kırşehir'in çok gülü var
Yarımın dudu dili var
Sevgisine olmaz karar
Zararsızdır onlar bana
Sevenler gelir iymana

Kayseri

Güzeli çok Kayseri'nin
Hepsi taze hepsi şirin
Düşünürüm derin derin
Sevmiştim ben de birini
Güzeller şahı mirini

Adana

Adana'da çok güzel var
Gönlüm birisini arar
Hiç birisi olamaz yar
Sevebilsem Adanalı
Ak elleri al kınalı

Kahramanmaraş

Bir yar sevdim o Maraşlı
Ok kiprikli kalem kaşlı
Aşk elinden gözü yaşlı
Mecnun eder görenleri
Aşk sırrına erenleri

Gaziantep

Gaziantep'te bir güzel
Pek sevmiştim onu ezel
Çok seviyor ama özel
Ürkek ürkek yürüyüşü
Sevdadan başka yok işi

Şanlıurfa

Urfalıya olur mu söz
Yüreğime koymuştu göz
Sevdiğim oralı bir kız
Ceylan gibi gözleri var
Bana gerek böyle bir yar

İstanbul

İstanbul'un Şen kızları
Aya benziyor yüzleri
Kömürden siyah gözleri
Gönlüm sevdi bir gülünü
Ya Rab esirge kulunu

Ankara

Ankara'nın her bir yeri
Güzellikte pek aşırı
Kimin esmer kimin sarı
Yar dediğın böyle olur
Âşık bu sevdaya ölür

Rize

Sevdi gönlüm Rizeliyi
Sevdaı gönlü deliyi
Aşk uğruna sevdalıyı
Sevdi gönül sevdi gönül
Böyle geçti hem mahı yıl

Muhammesler

Dolaştırdı diyar diyar
Her bir ilde güzel bir yar
Görünüp etti bikarar
Her güzelde nurın gördüm
Aşkımın sonuna erdim

Sendendir ya Rabbi işler
Gönlüme saldın teşvişler
Bu sevgiler bu sevişler
Yalnız sanadır Allah'ım
Sendendir bu ahım vahım

Beni **Giryân** eden sensin
Ciğer püryan eden sensin
Yolda üryan eden sensin
Şemi şulanla mest ettin
Kendini bana dost ettin

Zavallıyım biçareyim
Ezelden bahtı karayım
Aşkınla bağı yarayım
Tekrar görseydim nurunu
Asaletli gururunu

Malum sana ben **Giryân**'ım
Aşkınla sızlar her yanı
Harap ettin hanımanım
Yoluna kurban bu canım
Gurbet ilde bimekanım

Sensiz salan beni derde
Belki ölürüm ellerde
Belki de uzun yıllarda
Sana gelmeye müştakım
Âşık olmak da var hakkım

Giryanî'yim söyler dilim
Hep yanarım çıkmaz külüm
Kapında edna bir kulum
Çıkarma beni bu yoldan
Çıkarmam senin gönlümden

Muhammes¹²

Mekanında ölmeye kararlısın
Kaldıkça o makamda zararlısın
Bir an önceden ayrılсан kârlısın
Yeter artık bırak o yeri gence
Huzura kavuşasın bir an önce

Beni dinlersen eyle iktifayı
Terk eyle meşakkatı bu safayı
Burda kaldıkça çekersin cefayı
Bırak bu makamda gençler çalışsın
Onlar da azıcık zora alışsın

Bunca senedir tam otuz yıl
Bırakmadın cehli olmadın ehil
Hak zalime verir biraz da mehil
Zarardan dönenler hemen kâr bulur
Bu hâlden kaçanlar bahtiyar olur

Giryani'yim sana olurum nasih
Senin için yazdım bunu pek fesih
Kurtaramaz billahi seni Mesih
Terk eyle yeter sende kalsın erlik
Çekil rahat et ki bulasın dirlik

¹² Devlet vazifesi hayatımda yaşlı müdürlerimden birisi için bu muhammes şiiri kaleme aldım. Hâlen hayattaysa okuyunca kendini bilir.

Vasiyetim

Ölüm haktır bir gün bize de gelirse sıra
Öldüğüm yerde orda eştirin mezarımı

Yerimi değiştirip bizar etmeyin sakın
Kırmayın bu arzumu bozmayın kararımı

Ardımdan dökmeyin gözyaşı uymaz ha size
Sakın ha ağyara bildirmeyin firarımı

Alacaklıyım diye iddia edenlere
Verin borcumu heba ettirmeyin bu kârımı

Gıryanî'yim bunca nasihat yeter sizlere
Ardım sıra bol bol dua edin siz bizlere

Çiçekler-Gazel

Hakk'ın lütfu ihsanıdır çiçekler
Bir sunu Hüda'dır bize çiçekler

Açar gelince zamanı rengarenk
Bir devai candır bize çiçekler

Baharda açarlar bir kısmı güzün
Hâdimi zamandır bize çiçekler

Sarısı yeşilli morlu alı var
İhvanı zenandır bize çiçekler

Zevki hoş ahengi hoş renkleri hoş
Bir denlü rengandır bize çiçekler

Arısı böceği rızıklanır hep
Rızkı razıkandır bize çiçekler

Bakılırsa güzel açar şenlenir
Bir şuğlu insandır bize çiçekler

Sever **Giryanî** bütün çiçekleri
Bir sırrı Sübhan'dır bize çiçekler

Yara Sitem

Ne olurdu olsaydı biraz vicdanın senin
Nazar eyle hâlîme yok mu insafın senin

Bu ahvalim pek mi hoşuna gider ey peri
Anladım ki hiç yokmuş dinin iymanın senin

Beddua etmem kıyamam sana ey nazenin
Teveccüh eyle Hakk'a yok mu gümanın senin

Zalimi sevemez Mevla bundan var mı haberin
Lütuf dile Allah'tan yok mu izanın senin

Tezahüre gerek yok bilirsin ki **Giryân**'ım
Şayet diler isen olurum kurbanın senin

Sabret Gönül

Sabr et gönül yakındır eyyamı saadetin
Bir habibi Hüda'sın yoksa sui niyetin

Pesend etme ağyara kaim ol bu yolunda
Canandan başkasına olmasın hiç mihnetin

Şayet boyun eğmez isen Hakk'ın bu emrine
İki cihanda dahi olamaz selametin

Riayet et Hak emrine olma ha müdara
Zikre müdavim ol bitsin her türlü zilletin

Bilemezsin vaktini nazaret söyledene
Sabit ol ekranındaki silinsin illetin

Nefsi emmareyi kalbinden siliver yahu
Giryanî'ye birader ol ki bilinsin kıymetin

Bir Seni Gördüm

Birden buğulandı aklım dimağım
Sisler arasında bir seni gördüm
Dağılmıştı o an bütün efkarım
Hisler arasında bir seni gördüm

Göklere çıkmıştı bendeki nida
Rahmet yağdırmıştı üstüme Hüda
Olmaz başkasında sendeki eda
Veysler arasında bir seni gördüm

Fikrimi o an almıştın elimden
Hakk'ın ismi eksilmedi dilimden
Kurtulmayı istemiştin zalimden
Kıysler arasında bir seni gördüm

Bir yanın bağ olsa bir yanın bostan
Bu hâlini kıskansa da gülüstan
Hayır gelmez bana sen gibi dosttan
Pisler arasında bir seni gördüm

Giryan kuldan almasaydın intizar
Ahvalince olmasaydın bikarar
Yaptığın kemlikler hep sana zarar
Risler arasında bir seni gördüm

Fatihasız Anmayın

Aldatandır darı dünya aman aman aldanmayın
Cilveli bir kıza benzer edasına hiç kanmayın

Bir tesadüf eseri mi gelişimiz bu dünyaya
Geldik geleli yanmaktayım bari sizler yanmayın

Nice nice âşıklara mekan olmuştur bu dehhar
Ehli uşşaka mütefeyyiz olduğunu sanmayın

Her âşık uğratılır kahr ile nedamete
Eyyamı saadete ererler diye inanmayın

Giryanî âşiktir çok söz etti uşşak ahvalinden
Sakin ola onu duasız fatihatsız anlayın

Bırak Gazel

Âşık değil isen ey dil arama gözü elayı
Bu hâlinle nefse uyup sarma başına belayı

Çok zamanlar göklere yükseldi ah ile efganın
Mahşere dek böyle gider içten almazsan kalayı

Sabra karar eyle akıtma didelerinden yaşı
Mabuduna abid ol gönül idrak eyle Mevla'yı

Yetmez mi ki bunca kahru nedamet sarf eyle gitsin
Sımsıkı sarıl ipine unutma Hak Tealayı

Gıryanî'sin gönül dur et kendinden gamı kederi
Bırak gülüstanı bırak gülzarı bırak laleyi

Elesti Bezmi

Elesti bezminde vakti ezelde
Yazıldık uşşaka defterdar olduk
Ana rahmimizde demi güzelde
El açıp Mevla'ya berhüdar olduk

Hüda'nın emriyle geldik dehre
Dolaştık her yanı uğradık kahre
Şarab diye el uzatmadık zehre
Böylece uşşaka caribdar olduk

Dembedem dolaştık baktık her yana
Diyarbakir Urfa Maraş Adana
Haber saldık gönüldeki canana
Sanmayın ki ondan haberdar olduk

Az kalmıştık şu cananın iline
Bir göz attık yaprağına gülüne
Mızrap vurduk bağlamanın teline
Usanıp sonunda tövbe-kâr olduk

Birden katılmıştık safı uşşaka
Sakın ha sanmayın bu işi şaka
O an bakamadık güle zanbaka
Giryani kul ile giryandar olduk

Nevbaharı Özledim

Beni bu hâllere koyan nevbaharı özledim
Gönlümü suzan eden sitemkârı özledim

Görsün ahvalimi duysun bu iniltilerimi
Sentimizden firar eden azimkârı özledim

Hâlen hayalimde durur eşkâli letaifi
Bana lakaydi olan o biefkarı özledim

Leylu nehar zihnimden ayrılmadı o cananım
Bakışları mahmur olan mestikârı özledim

Yok mudur hiç merhameti bu giryeli hâlime
Giryani bir kulum dostlar nevbaharı özledim

Torunum Alp Ertekin'e

Yeter ki ders çalış sevgili Alper
İstersen bir masa olurum sana
Ürkütme gayreti çalış ha yeter
Dilersen bir yasa olurum sana

Çok çalış adam ol el açma ele
Tembellik edip de düşme ha dile
İnanma boş lafa şarlatan kula
Öğütle bir İsa olurum sana

Hiyleye başvurma sevme yalanı
Toplum sevmez yalancı olanı
Gördün mü yalanla huzur bulanı
Bahusus Musa olurum sana

Çok çalış derslere düşünme sarfı
Oku kelimeyi heceyi harfı
Alırım kalemi kağıdı zarfı
Sen iste bir kasa olurum sana

Gönlün iyilik dolsun yardımcın Yezdan
Kiblen Kabe olsun rehberin Kur'an
Aklından çıkmasın İlahi ferman
Destekte bir asa olurum sana

Yetmez mi verdiğim bunca nasihat
Halk içinde şereflesin kat kat
Niyetin pak olsun kalbin samahat
Olmazsaa bir tasa olurum sana

Dedenim adıma **Giryan** dediler
Ciğerim yaralı püryan dediler
Bu kelamı her dem her dem dediler
Hayatta bir kıssa olurum sana

Muhannet Beyt -Taşlama-

Muhannetten umma medet
Malı olsa demet demet

Hayrı olmaz hiçbir kula
N'etsen girmez doğru yola

Güvenip olma arkadaş
Hiç kimseye olmaz sırdaş

Duymaz fakirin sesini
Düşünür kendi nefsinin

Bulanıktır akan suyu
Can çıkmazsa çıkmaz huyu

Hem hodgamdır hem de zalim
İyilik yapmaz olsa âlim

Nefsi için canlar yakar
Mamureyi bile yıkar

Yoktur Hüda'dan korkusu
Olmaz böyle bir duygusu

Her iyiliğin nefsinedir
Nazarı taşı eridir

Onunla gidilmez yola
İyilik yapma hiçbir kula

Başta gelir menfaati
Sorsan söylemez saati

Âlim olsa hiç vermez ders
Doğru söze cevabı ters

İhanettir her dem işi
Olmaz olsun böyle kişi

Yeter bence bunca tarif
Ne zenneder ne de herif

Giryan söyler budur sözü
Muhannetin olmaz izi

Öldürmez de Neyler Beni

İnce uzun fidan boyu
Baş yukarı çıkar suyu
Tatlı olan güzel huyu
Öldürmez de neyler beni

Perişan dalgalı saçlar
Keman olmuş ince kaşlar
Ondaki ahu bakışlar
Öldürmez de neyler beni

Kemer sıkmaz ince beli
Bülbülü şeydadır dili
Yanaklarda gamze gülü
Öldürmez de neyler beni

Taze gonca dudakları
Al al olmuş yanakları
Kıskandıran zambakları
Öldürmez de neyler beni

Görünüşü bir hediye
Endamı benzer badiye
Dili benzeyen duduya
Öldürmez de neyler beni

Kiprikleri beni izler
Kıskanır onu hep kızlar
Sevgi dolu gülen gözler
Öldürmez de neyler beni

Giryani' yim söyler dilim
Titremekte iki elim
Kuruyan o ağzım dilim
Öldürmez de neyler beni

Sevilmez mi?

Ok kiprikler arar kaşı
Siyah saçlar süsler başı
Henüz on yedidir yaşı
Böyle biri sevilmez mi?

Gece gündüz hayalimde
Elleri sanki elimde
Hevesim ince belinde
Böyle biri sevilmez mi?

Teninin rengi bir şula
Uzun saçlar lüle lüle
Yanakları benzer güle
Böyle biri sevilmez mi?

Ak sedeften gerdanı var
Zülüfleri gerdan arar
Arzularında bıkarak
Böyle biri sevilmez mi?

Pek zariftir ak elleri
Çok da şirindir dilleri
Çift gamzeli yanakları
Böyle biri sevilmez mi?

Ak bal olmuş dudakları
Deli eder âşıkları
Onu kıskanır çokları
Böyle biri sevilmez mi?

Geceye benzer gözleri
Bülbülü susturur sözleri
Hoşa gider gül yüzleri
Böyle biri sevilmez mi?

Altun kemeri belinde
Hakk'ın kelamı dilinde
Kim bilir kim var gönlünde
Böyle biri sevilmez mi?

Her yanı benzer bahara
Fettan gözler kara kara
O açtı sinemde yara
Böyle biri sevilmez mi?

Nussahımla gelmez yola
Ahvalini bile bile
Umarım düşmesin dile
Böyle biri sevilmez mi?

Yardan yana yoktur kârım
Hesaba gelmez zararım
Giryanî'yim bu kararım
Böyle biri sevilmez mi?

Umuma

Bismillahla yap her işi
Çıkar gönlünden telaşı
Akıtma gözünden yaşı
Bilmiş ol ki
Sabrın sonu selamettir
Ne de güzel alamettir

Bırak inadı gel yola
İntisab et aydın kula
Çekme bitsin acı çile
Bilmiş ol ki
Sabrın sonu selamettir
Ne de güzel alamettir

Bil aşkını huzura koş
Sanma yolun hepsi yokuş
Biganeye açma ağuş
Bilmiş ol ki
Sabrın sonu selamettir
Ne de güzel alamettir

Devası vardır her derdin
Hiç zararı olmaz merdin
Mürşitten olmalı virdin
Bilmiş ol ki
Sabrın sonu selamettir
Ne de güzel alamettir

Bulamazsan derde çare
Sırrını açma ağyare
Ulaştırır her bir yere
Bilmiş ol ki
Sabrın sonu selamettir
Ne de güzel alamettir

Muhtaç olsan bile nana
Kavrulsan da yana yana
Elin açma her insana
Bilmiş ol ki
Sabrın sonu selamettir
Ne de güzel alamettir

Gel azizim Hakk'a abd ol
İbadet eyle huzur bul
Cümlemize en doğru yol
Bilmiş ol ki
Sabrın sonu selamettir
Ne de güzel alamettir

İflah olmaz yoldan azan
Kendi yakınıni üzen
Hayatından hepten bezen
Bilmiş ol ki
Sabrın sonu selamettir
Ne de güzel alamettir

İyilik yapan iyilik bulur
Sanmayın ki o yorulur
Durulup da berrak olur
Bilmiş ol ki
Sabrın sonu selamettir
Ne de güzel alamettir

Arzu edersen canana
Temayül eyle **Giryan'**a
Nasihatı budur sana
Bilmiş ol ki
Sabrın sonu selamettir
Ne de güzel alamettir

Sevgi¹³

Güzel olan yaprak duramaz dalda
Sevginin lezzeti bulunmaz balda
Herkes yürüyemez dikenli yolda
Âşık kimselere yakışır bu yol

Bal ile ölçülmez sevginin tadı
Sevenin gönlünden silinmez yadı
Maşuklar bu yüzden sevilir zatı
Sevgililer için çakışır bu yol

Sevgiye dayanamaz dağ ile taş
Seveni yakmaz mı bir çift kalem kaş
Sevilen sevene olursa yoldaş
Her ikisine de akışır bu yol

Âşıkın tükenmez dikenli yolu
Sevginin her yöne dönmez mi kolu
Mecnun dahi seçti kendine çölü
Darda olanlara sıkışır bu yol

Giryan'ım ben dahi aldım dersimi
Âşıklar başına kurdum kürsümü
Yıllarca dövdüm de altın örsümü
Her an ayağıma takışır bu yol

¹³ Hacı Ahmet Sümer (Hacı kardeşimin)'in bir cümlesi bu şiiri yazmama ilham kaynağı olduğundan kendisine candan müteşekkirim.

Gönül

Etmedimi eser bu kalbine şu ahvali hazinim
Rüsvayi âlem eder de hâlime gülersin gönül

Sebebi berbadımsın daha neler arzu edersin
Mutmain olamadın mı seyyiat dilersin gönül

Aman senin şerrinden sığınırım Yaradan'a
Nedendir bilmem bana dişlerini bilersin gönül

Düşmanca tuzaklar kurarsın kasdını bildirmeden
Gücün yetse beni kaydı uşşaktan silersin gönül

Bihamdillah düşmedim hiç tuzağına bendine
Sana kalsa yarama elmas tozu çilersin gönül

Bırak beni hâllerimle var ise vicdanın senin
Ettiklerin başına gelir sen de solarsın gönül

Bilirsin ki **Giryanî'**yim ben budünyaya geleli
Bir gün olur sen de bu ahvalinden yılırsın gönül

Kuşlar

Kuşlar başladı ezkara
Avazları ne de güzel
Fıgan ile ahı zara
Niyazları ne de güzel

Durakları ağaç dalı
Onlar seçmişler bu yolu
Hiç yapmazlar kiylü kali
Cevazları ne de güzel

Oynaşırlar itişirler
Bir arada ötüşürler
Sanmayın ki didişirler
Pervazları ne de güzel

Hepsi güzel hepsi cici
Olamazlar onlar kinci
Görevlerinde birinci
Serbazları ne de güzel

Bazen koro bazen ferda
Neşe katarlar bu yurda
İtibar etmezler derde
Riyazları ne de güzel

İnsana verirler neşe
Uuşurlar bucak köşe
Hiyleyi bilmezler haşa
Pür sazları ne de güzel

Güneş doğarken uçarlar
Dağlar dereler geçerler
Yem yiyerek su içerler
Dirazları ne de güzel

Gıryan söyler onlar için
Bazen sakin bazen hırçın
Zikirleri Allah için
şirazları ne de güzel

Haberin Var mı?

Gönül mekanıma sultan ettiler
Bilmem ki bu işten haberin var mı?
Seni bu canıma canan ettiler
Bilmem ki bundan da haberin var mı?

Firakından her an olmuşum nale
Çok çaba sarfettim girmedin yola
Bu yüzden yastadır gül ile lale
Bilmem ki bundan da haberin var mı?

Gönül ahvalimden var mı haberin?
Sordun mu hiç yaralarım pek derin
Benim için oldu mu hiç kederin?
Bilmem ki bundan da haberin var mı?

Bilirsin bu canım fedadır sana
Bilsem yerini gelirdim o yana
Bilmez misin canım kurban canana
Bilmem ki bundan da haberin var mı?

Bizlere yetmez mi bunca iftirak
Saçlarım döküldü gerekmez tarak
Gitti ustalığım oldum bir çırak
Bilmem ki bundan da haberin var mı?

Giryanî'yim bilirsin âlemimi
Hak yolunda söylerim kelimimi
Rüzgar ile yolladım selamımı
Bilmem ki bundan da haberin var mı?

Kırlangıçlar

Huda'nın sunudur bu kırlangıçlar
Caddeleri vardır baldan da tatlı
Zikirle öterken lafzı Celali
Sedaları vardır baldan da tatlı

Bazen koro hâli ve bazen ferda
Ötüşüp dururlar hep ard arda
Şen dillerle ererlerken murada
Nidaları vardır baldan da tatlı

Cilveleşir ağaçların dalında
Can verirler Yarada'nın yolunda
Kavrulurlar ateşlerin külünde
Edaları vardır baldan da tatlı

Rızıklanırlar uçarken havalarda
Yavruların beslerler yuvalarda
Su içerler ufacık kovalarda
Gıdaları vardır baldan da tatlı

Kaçırmazlar görünce nasibleri
Hesapsızdırlar yoktur hasibleri
Uzun uzun öter en cazibeleri
Dideleri vardır baldan da tatlı

Öterken okurlar lafzı Celali
Bir sırdır onlarda aşkın kelamı
Nasibtir onlara rızkın helali
Suadalar vardır baldan da tatlı

Giryanî'den bu sözler onlardan yana
Seyr ederim onları kana kana
Onları değışmem huysuz canana
Duaları vardır baldan da tatlı

Gülmedi Bed Yüzüm

Gülmedi bed yüzüm geldim geleli bu kâne
Her seferinde bir şeyler olmuştur bahane

Kaderin bu imiş şekva edemem hâlimi
Faydası olmaz derdimi söylesem tane tane

Her can dayanmaz bu derde sizler de inanın
İlk gördüğümden beri hayranım canana

Safayı unuttum çünkü bir kez göremedim
Bilemedim neşeyi o yarı ana ana

Giryan geldim bu dehre almadım başka ünvan
Feryadım sessiz olur ciğerden yana yana

ŞURKAV

ŞANLIURFA İLİ KÜLTÜR EĞİTİM SANAT VE ARAŞTIRMA VAKFI

25 Aralık 1990 tarihinde Şanlıurfa Valiliği öncülüğünde kurulan vakıf; tarihi ve kültürel, turistik ve doğal varlıklarımız ile sanat eserlerimizi korumak ve yaşatmak; bu maksat doğrultusunda konferans, sempozyum, panel, kongre, seminer, sergi, anma günleri ve benzeri faaliyetleri düzenlemek, iştirak etmek, maddi ve mânevi katkılarda bulunmak; korumaya değer kültür, tabiat ve san'at varlıklarını korumak ve tanıtımını sağlamak, bunun için gerekli restorasyon ve çevre düzenlemeleri yapmak, projeler hazırlamak; tarihi ve kültürel değerlerimizin tanıtılması için gerekli araştırma derleme ve inceleme çalışmaları yapmak; bu alanda yapılan çalışmaları desteklemek amaçlarını taşımaktadır.

ŞURKAV, Vakıflar Genel Müdürlüğü'nce 1997 yılında tespit edilen en başarılı üç vakıftan biri olmuştur.

2002 yılında Motif Halkoyunları Eğitim Derneği'nin düzenlediği "8.Geleneksel Motif Halkbilimi" Yarışmasında Halkbilim Hizmet Ödülü'nü kazanmıştır.

Faaliyetleri; Çeşitli Etkinlikler, Yarışmalar, Eğitim Çalışmaları, Yayın çalışmaları (Kitap Dergi, CD), Restorasyon çalışmaları, Kütüphane hizmeti, Tanıtım Hizmetleri (Müze ve Dijital tanıtım Merkezi, Rızvaniye El Sanatları Külliyesi, Halil ür-Rahman Kültür ve Sanat Külliyesi) olmak üzere 29 yılda pekçok başarılı faaliyet gerçekleştirmiştir.